

چل حەدیسین ئیمامی نەووەوی وەرگیران و شروۆه کرن

(د گەل تەمەیا وان یا ئبن رەجەبئ حەنبەلی)

تەحسین ئیبراهیم دۆسکی

ناٲى كٲبى: چل ھەدىسىن ئىمامى نەوۋەى، ۋەرگىپران و شروٲھەكرن

نقىسەر: تەھسىن ئىبراھىم دۆسكى

كۆمپىۋتەر ۋدەرھىنانا ناٲەرۆكى: تەھسىن دۆسكى

چاٲا ئىكى:

پیشگوین

حمد و سوپاسی ههمی بۆ وی خودایی بن یی ئیسلام بۆ مه هلبژارتی دا بپته دین وریبازا ژینی، نعمهتا خۆل سهر مه ب تمامکرنا دینی مه پیک ئینا، بۆ مه تمام کر، وئوممهتا مه کره باشتربن ئوممهت.. وصالهت و سهلام ل پیغه مبهری وی موحه ممهدی بن، ئەو ب پهیقین کۆمکهرد ناڤ مه دا هاتیه هنارتن، وی ریک بۆ مه ئاشکهرا کر، و بهری مه دایی، و ل بنه مال وهفالبین وی ههمیان ژی بن، سهلاتهکا تمام و بهردهوام ههتا رۆژا دویماهیی.

خواندهفانین هیژا: ئیمامی بوخاری و موسلم ههردو ژ پیغه مبهری -سلاف لی بن- شه دگوهیزن، دبیرت: ﴿بُعْتُ بِجَوَامِعِ الْكَلِمِ﴾ یه عنی: خودی ئەزی ب پهیقین کۆمکهرد هنارتیم. ورامانا فی حه دیسی -وهکی زانایی ناقدار ئیمامی زوهری دبیرت- ئەوه ئەو کارین گهلهک یین کو د کیتابین بهری دا هاتین، خودایی مهزن بۆ وی د کارهکی و دووان دا کۆم کرینه.

مهعنا: ئیک ژ تاییه تمه ندیین کو خودایی مهزن داینه پیغه مبهری خۆ یی دویماهیی -سلاف لی بن- ئەوه وی هندهک گۆتن یین گۆتین ب هژمارا پهیقان شه دکیم و کورتن، بهلی د مهعنا ورامانین خۆ دا ئەو دگهلهک و بۆشن. و ئەو تشتی د کیتابین بهری دا ب هندهک پهیق و پرسته یین درێژ دهاتنه ئاشکهرا کرن ژ ئەحکام و حیکمهتان، د کیتابا پیغه مبهری دویماهیی دا و د وان گۆتنان دا یین ل سهر ئەزمانی وی گهریان، ب هندهک پهیق

ورسته‌یین کورت هاتینه راگه‌هاندن. . تشتی بوویه نه‌گه‌را هندئ کو صه‌حابیین وی بشیین ب سانه‌ی وان گوتنان ژ بهر بکه‌ن، و ب تمامی بو جیلین پشتی خو فه‌گتیرن.

پشتی چاخئ نقیسینی د ناف ئوممه‌تی دا ده‌ست پی کری، ئه‌وی دبیتنی: (عصر التدوین)، گه‌له‌ک زانایان به‌رگه‌ریان کره کو هه‌ر ئیک ل دویف زانین وتیگه‌هشتنا خو هنده‌ک ژ فان هه‌دیسان کوم بکه‌ت، ئه‌وین وان ب سه‌نه‌دین خو ریوایه‌ت کرین، و د هنده‌ک کتیب ونامیلکه‌یین تاییه‌ت دا ل بهر ده‌ستی خوانده‌فانان بدانن، دا مفا ژئ بیته وه‌رگرتن، وپشتی وان هنده‌ک زانایین دی هاتینه وئهم هه‌دیس شروقه‌کرینه، وگه‌له‌ک نه‌حکام ژئ ده‌ریخستیینه، و ل بهر ده‌ست دانایینه، وئیک ژ ناقدارترین وان کومیتین هه‌دیسان، ئه‌و کومه یا زانایین هه‌دیسئ یئ مه‌زن ئیمام ئبن سه‌لاحئ شه‌ره‌زوری ل بن ناقئ (الأحادیث الکلیة) دانای، کو ژ (۲۶) هه‌دیسان پییک ده‌ت یین وی دیتن کو ئه‌ف دینه ل دور دزقرت، پاشی پشتی وی زانایین مه‌زن ئیمامئ نه‌وه‌وی هات وه‌نده‌ک هه‌دیسئین دی لی زیده‌کرن هتا هژمارا وان بوویه (۴۲) هه‌دیس، وئه‌ف کومه ب ناقئ (الأربعین النوویة) ناقدار بوو، و د ناف ئوممه‌تی دا به‌لافبوو، ومفایه‌کی مه‌زن ژئ هاته وه‌رگرتن، وپشتی وی زانایین ناقدار ئبن ره‌جب هات وه‌هشت هه‌دیسئین دی لی زیده‌کرن، وه‌ژمار بوو (۵۰) وپاشی هه‌ر وی ئه‌ف هه‌دیسه د کتیبه‌کا تاییه‌ت دا شروقه‌کرن ل بن ناقئ (جامع العلوم والحکم فی شرح خمسین حدیثاً من جوامع الکلم)، وئه‌ف کتیبه ژئ د ناف ئوممه‌تی دا به‌لاف بوو وخه‌لکی مفایه‌کی زیده بو خو ژئ وه‌رگرت، وگه‌له‌ک سه‌یدایان خه‌م ژ فی کتیبئ خوار، چ ب چاپکرنا وی بت، یان ب دانانا هنده‌ک حاشیه وته‌علیقان بت ل سه‌ر، یان ب کورترکنا وی بت، دا پتر مفا ژئ بیته وه‌رگرتن، وئیک ژ باشترین کورترکنتین وی ئه‌وه یا (د. أحمد بن عثمان المزید) پی رابووی، ومه ژئ ژ لایین خو فه دیت کو ئهم پال بده‌ینه سه‌ر کورترکنا وی بو دانانا شروقه‌کره‌کا زیده کورت ب زمانئ کوردی ل سه‌ر فان هه‌دیسان، هه‌ر وه‌سا

بۆ بهر هه‌شکرنا فی کتیبی مه مفایه‌کی زنده ژ کتیبیا (قواعد وفوائد من
الأربعین النوویة) ژی وه‌رگرت یا سهیدا (ناظم محمد سلطان) نقیسی.
هیقییا مه ژ خودایی مه‌زن ئه‌وه ئه‌و ببه‌ته جهی مفای بۆ خوانده‌شانان،
وخیرا هه‌ر ئیکی بنقیست یی ده‌ست د به‌لاشکرنا شان هه‌دیسان دا هه‌ی،
وخودی هاریکاری مه هه‌میان بت.

هه‌دیسا ئیکێ

عن عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: ﴿إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، فَهِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا، أَوْ امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا، فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ﴾.

رواه البخاري ومسلم

ژ عومهری کوری خه‌ططابی -خودی ژنی رازی بت- دئیته فه‌گوه‌استن، دبیت: من گوهر ل پیغه‌مبه‌ری بوو -سلاف لی بن-، دگوت: هه‌ما کار ب ئیه‌تانه، وه‌ما هه‌ر مرۆقه‌کی ئه‌و ئیه‌ت بو هه‌یه یا وی کره‌ دلێ خو، قیجا هه‌چی مشه‌ختیونا وی بو خودی و پیغه‌مبه‌ری وی بت، ئه‌وی مشه‌ختیونا وی بو خودی و پیغه‌مبه‌ری و بیه، وه‌چی مشه‌ختیونا وی بو دنیا‌یه‌کی بت دا بگه‌هتی، یان ژنکه‌کی دا ماره‌ بکه‌ت، ئه‌وی مشه‌ختیونا وی بو وی تشتیه‌ یی ئه‌و بو مشه‌ختیوی.

بوخاری وموسلم ئی هه‌دیسای فه‌دگوه‌یزن

ئه‌ف هه‌دیسه‌ ئیک ژ وان هه‌دیسانه‌ یین دین ل دۆر دزقوت، هه‌تا ژ ئیمامی شافعی دئیته‌ فه‌گوه‌استن، دبیت: ئه‌ف هه‌دیسه‌ سیئیکا زانییه، وئو هه‌فتی ده‌رگه‌هین فه‌قی فه‌دگرت.

هەر وهسا ژ ئيمام ئهممهدي دئيتته فهگوهاستن، دببئرت: بناخهبيتن
ئيسلامى ل سهر سى ههديسانه.. ئيک ژ وان ههديسان ئهف ههديسهيه.

ويئغه مبهه سلاف لى بن ده مئى دببئرت: (ههما کار ب ئنيه تانه) مهعنا
وى ئهوه ههر کارهکى ژ لايى مرؤقى فه دئيتته کرن، ههتا کارهکى دورست بت،
دقئيت ئنيه تا خودانى پئى يا دورست بت، وى بؤ خودئى ئهه کرئت، لهوا
د دويش دا گؤت: (وههما ههر مرؤقهکى ئهه ئنيهت بؤ ههيه يا وى کرهه دلئى
خؤ) يهعنى: کانئى ئنيه تا وى کرهه دلئى خؤ ژ کرنا وى کارى چيه، ل دويش
وى ئنيه تئى خودئى خيئرئ دئ ده تئى، ئهگهر ئنيه تهکا باش وى ههبت، خودئى
خيئرئ دئ ده تئى، وئهگهر ئنيه تهکا خراب وى ههبت، خودئى چو خيئرئ ناده تئى،
بهلکى دئ بؤ وى گونه هه بت.

ژ فئى دئيتته زانين کو حوکم ل سهر ههر کارهکى، کانئى يئى باشه يان يئى
خرابه، ل سهر وئى ئنيه تئى راده سست يا خودانى د پشت کرنا وى کارى را
ههيه.

وئنيهت ئهه مهخسهه وئارمانجه يا مرؤقى ب کرنا کارى ههيه، يا کو
دکهفته دلئى وى، ده مئى ئهه پئى رادبت، کانئى ئهه دئى وى کارى بؤ خودئى
کهت، يان وى ژبلى خودئى يان د گهل خودئى ئارمانجهکا دى ژى پئى ههيه،
و ب فئى ئنيه تئيه کار ژيک دئينه جودا کرن، وئىخلاصا مرؤقى پئى دئيتته
زانين، ژ بهر هندئى زانايين ئوممه تئى يئىن پيشيئى خه مهکا خه م ژ ئنيه تئى
دخوار، عه بدللاهئى کورئى موبارهکى دگؤت: بهلکى کارهکى بچويک ههبت
ئنيهت وى مهزن بکهت، و بهلکى کارهکى مهزن ههبت ئنيهت وى بچويک
بکهت. و به حيايئى کورئى ئهه بوو که ئيرى دببئرت: هوبن خؤ فيئرئ ئنيه تئى بکهن،
چونکى ئنيهت ژ کارى ب زهحمه تتره.

ويئغه مبهه -سلاف لى بن- د فئى گؤتتا خؤ دا نمونه يهکئى دئينت بؤ مه
ژئى ئاشکههرا بت کانئى چاوا ئنيهت کارتتیکرن ل سهر کارى ههيه، ئهه ژى
(مه شخبوننه)، و مشه ختبون د بناخه يئى خؤ دا ئهوه مرؤف وى جهى بهپئلت

بئى كوفر ل سهر زالبووى، وخو قه گوهييزته وي جهى بئى ئيسلامى دسهللات لى هه، وهكى صهحابيان ده مى ژ مه كه هئ چووينه مه دينى. . پيغه مبهري -سلاف لى بن- ئاشكهره كره كو ئهف مشه ختبونونه ههر چهنده ل بهر چاف ئيك كاره ژى، بهلى ئهول دويش ئارمانج ومه خسه دا خودانى دئيتته گوهارتن، هه چيى جهى خو هتلا بت، وبو خودى وپيخه مهت رازييوننا وي، و ژ بهر پيغه مبهري وقيانا وي مشه خت بيت، دا دينى خودى ب سهر بيخت، وخو فيرى ئيسلامى بكهت، ويشيت وان ئه حكامتن ئيسلامى ب كار بينت يين وي نه دشيا ل وهلاتى كوفرى ب كار بينت، ئهوى مشه ختبوننا وي بو خودى وپيغه مبهري وييه، مهعنا: ئارمانجا وي دئ ب جه ئيت، وخودى خيرا وي دئ ب تمامى ده تى.

وهه چيى مشه ختبوننا وي بو دنيايه كى بت دا بگه هتى، يان ژنكه كى دا ماره بكهت، ئهوى مشه ختبوننا وي بو وي تشتبه يى ئهو بو مشه ختبووى، بئى ئيكى بازرگانه، ويى دووى داخوازكه رى ژنبييه، وكهس ژ وان بو خودى مشه خت نه بوويه، وچو خير ناگه هتى.

وهه ر كاره كى هه بت د قى مهعنا يى دا وهكى مشه ختبوننييه، خودى ل دويش ئنيه تا خودانى دئ ده تى، بوخارى وموسلم قه دگوهييزن، كو جاره كى پسيار ژ پيغه مبهري -سلاف لى بن- هاته كرن ل دؤر وي كهسى بئى شه رى بو ريمه تى دكهت، ووى بئى بو زيره كى ومه دحه دكهت، ووى بئى بو توخم په رسيى دكهت، كانى كى ژ وان د ريكه خودى دايه؟ وي گوت: ﴿مَنْ قَاتَلَ لِتَكُونَ كَلِمَةً اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هه چيى شه رى بكهت دا په يشا خودى يا بلند بت، ئهوى شه رى وي د ريكه خودى دايه.

وئهو كهسى كارى باش دكهت وئنيه تا وي نه بو خودى بت، كارى وي دبته ريمه تى، وريمه تى شرکه وشرك كارى پويج دكهت، موسلم ژ پيغه مبهري -سلاف لى بن- قه دگوهييزت، دبيزت: ﴿قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَنَا أَغْنَى الشُّرَكَاءِ﴾

عَنِ الشُّرْكِ، مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي، تَرَكْتُهُ وَشُرَكَهُ ﴿﴾ خودایی مهزن
دبیژت: ئەز ژ هەمی شریکان بی منەترم ژ شریکاتیین، هەچی کارەکی بکەت
ئیکتی دی تیدا بکەتە شریک بو من، ئەزدی وی وشکا وی هیلم.

بەلێ ئەگەر مەرۆف کارەکی باش بو خودی ب تنی بکەت، پاشی
ئارمانجەکا دی ژ وی کارێ چیبوو، ریمەتی تیدا نەبت، وەکی وی
بی بو خودی علمی نیشا خەلکی بدەت، وحەز بکەت هەندەک پارە بگەهنتی،
ئەفە کاری پویج ناکەت، یان کارەکی باش بو خودی بکەت، وخەلک مەدحین
وی سەرا وی کاری بکەن، فێجا کەیفای وی بیت، ئەفە ژ کاری وی پویج
ناکەت، وخیرا وی بەطال ناکەت.

وہہژہ ل دویمایہی بیژین: جہی ئنیہتی دلہ، وواجب نینہ مەرۆف د چو
کار وعیبادەتان دا ئنیہتی ب ئەزمانی بیژت.

مفایین ہەدیسی:

۱- ئەف حەدیسە دەلیلە کو ئنیہت شەرئە بو ہەر کارەکی، وئەو کاری
عیبادەت بت وبی ئنیہت بیتە کرن نائیتە قەبولکرن.

۲- فەرہ ل سەر موسلمانانی بەری کرنا ہەر کارەکی ئەو حوکمی وی
بزانت، کانی ئەو بی دورستہ یان نہ، دا پشتی ہنگی بزانت کانی ئەو وی
بکەت یان نہ.

۳- ئنیہت ژ باوہرییہ؛ چونکی ئەو کاری دلہ، وکاری دلی ژ ل نک
سونیان دکەفتە د بن پامانا باوہریی قہ.

هه ديسا دووی

عن عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ، شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ، لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ، وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ، حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ﴿الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتَقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحِجَّ الْبَيْتَ، إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾. قَالَ: صَدَقْتَ. قَالَ: فَعَجِبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ. قَالَ: ﴿أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ﴾. قَالَ: صَدَقْتَ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ. قَالَ: ﴿أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ﴾. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ. قَالَ: ﴿مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ﴾. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ أَمَارَتِهَا. قَالَ: ﴿أَنْ تَلِدَ الْأُمَمَةُ رَبَّتَهَا، وَأَنْ تَرَى الْحَفَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّيْءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُيُوتِ﴾. قَالَ: ثُمَّ انْطَلَقَ فَلَبِثْتُ مَلِيًّا، ثُمَّ قَالَ لِي: ﴿يَا عُمَرُ أَتَدْرِي مِنَ السَّائِلِ؟﴾. قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: ﴿فَإِنَّهُ جَرِيْلٌ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ﴾.

رواه مسلم

عومهری کورپی خهططابی -خودی ژئی رازی بت- دبیرت: رۆژدهکی ئەم ل نک پیغه مبهری -سلاف لی بن- دروینشتی بووین، مه هند دیت زهلامهک هاته نک مه، جلکتین وی گهلهک دسپیی بوون، ومویئ سهری وی گهلهکی رهش بوو، نیشانیئ سهفهری ل سهر نهدهاتنه دیتن، وکەسی ژ مه ئەو نهنیاسی، هات هتا ل نک پیغه مبهری -سلاف لی بن- روینشتی، وچوکتین خو ب چوکتین وی فهناين، ودهستین خو داناینه سهر رانیئ خو، وگوت: ئەی موحه ممه، بهحسی ئیسلامی بو من بکه، پیغه مبهری -سلاف لی بن- گوت: ئیسلام ئەوه تو شاهدهیی بدهی کو ژ نهلالهسی پیغه تر چو خودایین ب حهق نینن وکو موحه ممه پیغه مبهری خودییه، وتو نقتیژی بکهی، وزهکاتی بدهی، وره مەزانی یی ب رۆژی بی، وبچییه ههجهی ئەگەر ریا ته ههبت. وی گوت: تو راست دبیرتی، گوت: ئینا ئەم ژئی عه جیبگر تی بووین، ئەو یی پسپاری دکهت و دبیرتی: تو راست دبیرتی!

گوت: پا بهحسی باوهریی بو من بکه. گوت: کو تو باوهریی ب خودی بینی، و ب ملیاکه تین وی، وکتیبین وی، وپیغه مبهرتن وی، و ب رۆژا دویماهیئ، وتو باوهریی ب قهدهری بینی باشی و خرابیا وی. گوت: تو راست دبیرتی.

گوت: پا بهحسی قهنجیی بو من بکه. گوت: کو تو وهسا په رستنا خودی بکهی ههر وهکی تو وی دبینی؛ چونکی ئەگەر تو وی نه بینی ژئی، ئەو ته دبینت.

گوت: پا بهحسی قیامه تی بو من بکه. گوت: ئەوی پسپار ژئی دئیته کرن ژ وی چیتر نزانن یی پسپاری دکهت، گوت: پا بهحسی نیشانیئ وی بو من بکه. گوت: کو ژئی خاتوینا خو بیت، وکو تو بینی پیخواس ورویس وههزار، شقانیئ بزنان ئافاهیان بلند بکهن.

گوت: پاشی ئەو چوو، وئەز بینه کا خوش مام، پاشی وی گوته من: ئەی عومهر، تو دزانی ئەو کی بوو پسپار کری؟ من گوت: خودی وپیغه مبهری

وی چیتتر دزانن، گوت: نهو جبریل بووی هاتی دینی ههوه نیشا ههوه ددهت.

موسلم قی حدیسی قه دگوهیبت.

وئه قه ژی حدیسه کا مهز نه شرؤقه کرنا دینی همیی د ناف خؤ دا دگرت، لهو پیغه مبهری -سلاف لی بن- ل دویمایی گوت: (نهو جبریل بووی هاتی دینی ههوه نیشا ههوه ددهت). ویی باش هزرا خؤ د قی حدیسی دا بکته دئ زانت کو زانیی همیی قه دگرت، وئو تشتی زانیین ئوممه تی به حس ژئ دکهن د قی ده رناکته یا د قی حدیسی دا هاتی.

د قی گوتنا خؤ دا پیغه مبهری -سلاف لی بن- ئیسلام ب هندهک کاران دا نیاسین کو ب ئه ندامین لهشی دئینه کرن، وگوت: (ئیسلام نهوه تو شاهدهیی بدهی کو ژ ئه لاهی پیغه تر چو خودایین ب حق نینن وکو موحه ممد پیغه مبهری خودییه، وتو نقتی بکهی، وزه کاتی بدهی، وره مهزانی یی ب رۆژی بی، و بچییه حجی نه گهر رتیا ته ههبت). وئه قه هندئ دگه هینت کو نهو کارین باش یین ب ئه ندامین لهشی دئینه کرن، ورازبوونا خودی تیدا ههبت، دکه قنه د بن رامانا ناقی ئیسلامی دا.

ووی باوهری (ئیمان) ب وان عه قیده یان قه گرتدا یین کو د دلی دا دئینه قه شارتن، و پیغه مبهری -سلاف لی بن- نهو ب شهش بناخه یان قه گرتدان: (ب خودی، و ب ملیاکه تین وی، و کتیبین وی، و پیغه مبهرتن وی، و ب رۆژا دویمایی، و ب قه دهری باشی و خرابیا وی). ووه کی ئاشکهره باوهریا ب قه دهری ژئ ئیک ژ بناخه یین باوهریینه، لهو عه بدل لاهی کورئ عومهری نهف حدیسه بو خؤ کره دهلیل دژی وی دهسته کی یا باوهری ب قه دهری نه ئینای، و ئاشکهره کر کو کارئ وان ژ وان نائیته قه بویل کرن نه گهر نهو باوهری ب قه دهری ژئ نه ئینن.

وبه لکی که سهک ههبت هزر بکهت کو ئەف حه دیسه کاری ژ باوهریی
 حسیب ناکهت، وئو ب خو وهسا نینه، ئیمامی شافعی ژ صهحابی وتابعیان
 وجیلی پشتی وان ژی فه دگوهیتز کو (ئجماعا) وان ل سهر هندئ چیبوویه
 کو باوهری گۆتن وکار وئیهته، مهعنا: کار دکهفته د بن رامانا باوهریی فه،
 وپیغه مبهه ب خو ژی -سلاف لی بن- د هندهک گۆتتین خو یین دی دا
 ئاشکهرا دکهت کو کار ژ باوهریینه، وهکی د وئ حه دیسی دا هاتی یا بوخاری
 وموسلم ههردو فه دگوهیتز، ئەوا دبیتز: ﴿الإِيمَانُ بِضْعٌ وَسَبْعُونَ، أَوْ بِضْعٌ
 وَسِتُّونَ شُعْبَةً، فَأَفْضَلُهَا قَوْلٌ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَذْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ،
 وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ﴾ یهعنی: باوهری حهفتی وتشتهک، یان شیتست
 وتشتهک پشکه، یا ژ هه میی باشتر گۆتنا (لا إله إلا الله)ه، ویا ژ هه میی
 نزمتر راکرنا نه خوشیییه ژ ریکتی، وشهرم پشکهکه ژ باوهریی.

وئیسلام وئیمان ژ وان په یقانه یین ئەگهه پیکفه هاتنه گۆتن جو دایی دئ
 د ناقبههرا وان دا ههبت، وئهگهه هاتنه ژیکفه کرن چو جو دایی د ناقبههرا وان دا
 نابت.

و پشتی دیارکرنا رامانا ئیسلامی وئیمانئ، پیغه مبهه ری -سلاف لی بن-
 رامانا (ئیحسانئ) ژی ئاشکههرا کر، وئو مهه رته به یه کا بلندتره ژ ئیمانئ،
 هندهک مرۆفان باوهری یا هه ی، به لی ده می ئیک شکی بو وان د هندهک
 راستیین باوهریی دا چی دکهت، شک بو وان چی دبت، وئه فه ئەون یین
 نهگه هشتینه ده رهجه یا ئیحسانئ، چونکی ئیحسان ئەوه (تو وهسا په رستنا
 خودئ بکه ی هه ره وهکی تو وی دبینی؛ چونکی ئەگهه تو وی نه بیینی ژی، ئەو
 ته دبینت) وهکی پیغه مبهه ری -سلاف لی بن- گۆتی، وئو ئ نیاسینا وی بو
 خودئ و په رستنا وی بو وی یا ب فی په نگی بت، چو جارن ئەو د وی دا
 ناکهفته شکی؛ چونکی مرۆف د وی تشتی دا ناکهفته شکی یی ب چاڤ
 ببینت.

وپیغهمبهر -سلاف لی بن- د قی گوتنا خو دا (نحسانئ) دکته دو
مه رته به:

یا بلندتر نهوه مروّف و هسا عیباده تی خودئ بکته هر وه کی مروّف وی
دببنت، یه عنی: د هر حاله ته کی خو دا نهو یی و هسا بت د هزرا وی دا یا
حازر بت کو نهو یی نیزیکه ژ خودئ، ویی د گهل وی، هر وه کی نهو یی وی
دببنت، و نه گهر نهف چنده ل بهر وی یا ب زحمه ت بت، بلا نهو مه رته با دی
یا زمتر ل بیرا خو ببنته فه، بلا ل بیرا خو ببنته فه کو خودئ وی دببنت،
قیجا شهرم ژئ بکته، چونکی نه گهر ته باوهری هه بت کو مه زنه ک یی ته
دببنت، تو وی کاری ناکه ی یی وی پی خو ش نه بت، چ ژ ترسان دا بت،
چ ژ شهرمان دا بت! و ژ بهر قی چنده زانایه ک دببنت: کانی چنده خودئ
دشیته ته، هند تو ژ وی بترسه، و کانی چنده نهو یی نیزیکی ته یه، هند تو
شهرم ژ وی بکه!

وتشتی دی یی جبریلی پسیار ژئ کری رۆژا قیامه تی بوو.. کانی نهو
که نگیه؟ و پیغهمبهری -سلاف لی بن- ناشکرا کر کو نهو یی پسیار ژئ
دببنته کرن قی مه سه لی باشتر ژ وی نزانت یی پسیارئ دکته، مه عنا نهو
هر دو د نه زانینا قی مه سه لی دا وه کی نیکن، و نه فه ئیشاره ته که ژ وی کو
زانینا ده می هاتنا قیامه تی ل نک خودئ ب تنی هه یه، وه کی د نایه ته کی دا
هاتی: ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ (لقمان: ۳۴) هندی خود پیه زانینا ده می
قیامه تی ل نک ویه.. به لی هر تشته کی نیشان و علامه تی خو هه نه،
مروّف وی یان هاتنا وی پی دزانت، و قیامه تی ژئ مسوگر هنده ک نیشانی
خو دئ هه بن، لهو جبریلی پسیارا نیشانا ژئ کر، پشتی بو وی ناشکرا
بووی کو زانینا ده می هاتنا قیامه تی ب خو د شیان دا نینه، و د به رسقی دا
پیغهمبهری -سلاف لی بن- دو نیشان بو وی ناشکرا کرن:

نیشانا نیکی: (کو ژنی خاتوینا خو بت) و د شهرحا قی گوتنی دا
زانایان دو بوچوون هه نه: هنده ک دببنت: مه خسه د ب خاتوینا ژنی نهوه کرین

وفرۆتتا جاريان دئ مشه بت، هتا دئ وه لئ ئيت ژنا جاريه دئ شوي
 ب سبيدي خو كهت، وعيال ژئ بت، كور وكچ، وهنگي عيالي وي دئ
 بنه سبيدين وي. وهندهك زاناين دي دبئژن: مهخسهه ب قئ گوئنئ نهوه
 ل دويماهيا زهماني حال وئحوالين خهلكي دهرنشيف دبن، وئخلاق ورهحم
 نامينت، هتا دئ وه لئ ئيت عيالي ژئئ هند دئ خراب بن حوكمي دئ
 لئ كهن، ووهسا دئ تهعامولئ د گهل كهن، وهكي خاتوين تهعامولئ د گهل
 خدامئ دكهت، وحهديسي ئيشارهت دا كچئ وگوئ: ژئئ خاتوينا خو دئ
 بت، وبهحسي كوري نهكر؛ چونكي (عقوقا كچئ د گهل دهيكئ) كريتتره
 ژ يا كوري، ههر چهنده ههردو دكرئت وهرامن ژئ. وزاناين مهزن (بن
 حهجر) ل باوهرييه كو ئهف بوچوونا دووي دورستتره؛ چونكي نهو هندی
 دگهينت كول دويماهيا زهماني كاروباري خهلكي سهرك وبنك دبن، وئهو
 وهكي خو نامينن، لهو حال خراب دبت، وتشتئ قئ بوچوونئ ب هيز دئخت
 نيشانا دووي ژئ يه يا پيغهمبر -سلاف لئ بن- بهحس ژئ دكهت، دهمي
 دبئژت: (وكو تو بييني پيخواس ورويس وهژار، شقائين بزنان ئافاهيان بلند
 بكهن) وئفه هندی دگهينت كول دويماهيا زهماني دهمي حال دئته
 گوهارتن كهسين نزم بلند دبن، ويين بلند نزم دبن، خهلكئ بادبي ژ ههژار
 ونهزان وشقانان دئنه باژيران، ومالهكئ بوش دكهفته دهستي وان، هتا نهو
 مونافهسي د ئاكارن وبلندكرنا ئافاهيان دا دكهن، و د هندهك هديسين دي
 دا هاتيه كو نهو دبنه مهزين خهلكي ژئ، وهكي د وي هديسي دا هاتي يا
 نهحمهه فهدههت وئيدا هاتي: ﴿يُوشِكُ أَنْ يَغْلِبَ عَلَى الدُّنْيَا لُكْعُ بَنِي لُكْعِ﴾
 يهعني: نيزيكه دنيا بكهفته دهستين بيخبرين كورين بيخبران. وچونكي نهو
 نه ژ ههژئ وي مهنصينه يئ كهفتيه د دهستين وان دا نهو دبنه نهگهرا
 خرابوونا حال وئحوالان، وپيغهمبر د گوئنهكا خو يا دي دا دبئژت: ﴿إِذَا
 وَسَدَ الْأَمْرُ إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ﴾ نهگهه كار كهفته د دهستين مروفتين نه
 ژ ههژئ دا تول هيقييا قيامهتي به!

مفایین هه‌دیسی:

- ۱- ژ تۆره‌ییین مرۆقئێ زانایه کو ئه‌گهر پسیارا تشته‌کی ژئ هاته‌کرن ووی به‌رسف نه‌زانی، بیژت: ئه‌ز نزانم، وئەف چه‌ندا هه‌ چوویی ژ به‌ایی وی کیم ناکه‌ت، به‌لکی ئه‌و دئ بته‌ نیشانا دینداری و (ته‌واضا) وی.
- ۲- پسیارکرن پیکه‌که ژ پیکین خو‌فیرکرن، و ب ده‌ست شه‌ ئینانا زانین، له‌و پیتقیه‌ ئه‌ف ئسلووبه‌ نه‌ئیتته ژ بیرکرن.
- ۳- وحه‌دیس هندئ دگه‌هینت کو یا باش ئه‌وه ده‌می مرۆف دچته دیوانا کهسه‌کی مه‌زن و ب قه‌در خو‌ پاقر بکه‌ت، ویی ب سه‌روبه‌ر بت.
- ۴- علمی غه‌یبی، وده‌می هاتنا رۆژا قیامه‌تی ژ وی علمیه، ژ خودئ پیتشه‌تر کهس نزان، و خو‌ پیتغه‌مبه‌ر -سلاف لی بن- و جبریل ژئ ئی علمی نزان، قیجا چاوا ئیکئ د بن وان دا دئ زانت.
- ۵- یا باش نینه موسلمان بیی هه‌وجه‌یی (موناغه‌سی) د ئااکرن وبلندکرن ئاهاهیان دا بکه‌ن، و د هه‌دیسه‌کا دورست دا هاتیه: ﴿کل نفقة ینفقها العبد یؤجر فیها إلا البنیان﴾ هه‌ر ماله‌کی به‌نی خه‌رج بکه‌ت ئه‌و بو وی ب خیر دئیتته نفیسین، ئه‌و نه‌بت یی ئه‌و د ئاهاهیان دا خه‌رج دکه‌ت.

هەدیسا سیی

عن عبد الله بن عمر بن الخطاب رضي الله عنها قال: سمعتُ
رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: ﴿بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ:
شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ،
وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَحَجِّ الْبَيْتِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ﴾.

رواه البخاري ومسلم

ژ عەبدوللاهی کوری عومەری کوری خەططابی -خودی ژێ رازی بت-
دئبته فهگوهاستن، دببیت: من گوھ ل پیغەمبەری بوو -سلاڤ لی بن-
دگۆت: ئیسلام ل سەر پینج تشتان هاتیە ئافاکرن: شاهەدانا کو ژ خودی
پیغەتر چو خوداییین ب حەق نینن، وکوموحمەد عەبدی وی پیغەمبەری
ویبە، وکرنا نقیژان، ودانا زەکاتێ، وحەججا بەیتێ، وگرتنا رۆژیین
رەمەزانی.

بوخاری وموسلم ئی هەدیسی فهگوهیژن

ئەف هەدیسه ژێ هندی دگههینت کو ئیسلام ل سەر فان هەر پینج
ستوبنان یا هاتیە ئافاکرن، وئەف هەر پینج کاره بو ئیسلامی وهکی وان
شەنگستهیانە یین ئافاهی خو ل سەر رادگرت، وکانی چاوا ئافاهی بیی
ستوبن وشەنگسته خو راناکرت، ودی کەفت، وەسا ئیسلام ژێ بیی هەبوونا
فان کاران نابت.

وکانې چاوا سهرنگهسته ب تنې نه ههمې ئافاهيه، وهسا ئهف کاره ژى
ب تنې نه ههمې ئيسلامه، وئهو کارين دى بين د هندهک ئايهت وحدهيسين
دى دا هاتين دبنه تمامکرن بو ئافاهيې ئيسلامې، وههر جارهکا تشتهک ژى
کيم بو، ئهو هندهک ژ ئافاهي کيم بو، راسته ئافاهي ناکهفت وئیکجار
خراب نابت و ب سهریک دا نائيهت خوارى، بهلى ئافاهي ئافاهيهکې تمام
نابت، و ل بهر چاښين خهلکى جوان نائيهت ديتن.

ستوينا ئيکې ژ ستوينين ئيسلامې -وهکى ژ حدهيسې ئاشکهرا دبت-
باوهرى ئينانا ب خودى ويغه مبهريه، ئهوا ب شاهدهداني دئيهت ئاشکهراکرن،
مهعنا: باوهرى ئينانا ب خودى ويغه مبهري -سلاڤ لى بن-، ئهوا د حدهيسا
بوري دا ژ ئيمانې هاتيه هژمارتن، دکهفته د بن مهعنايا ئيسلامې ژى شه،
بهلکى ئهو ستوينهکه ژ ستوينين ئيسلامې.

وههر چار ستوينين دى، ئهو ههر چار عيبادهتین مهزنن بين ئيسلاما
مروفي پي دئيهت نياسين وبهرچاڤ کرن، بهلکى ئهو وهکى وي پهرژانينه يى
دکهفته ناقبهرا خوداني وکوفري دا، وهکى د حدهيسهکې دا يا موسلم
فهدگوهيزت هاتى: ﴿يَيْنَ الرَّجْلِ وَيَيْنَ الشَّرِكِ وَالْكَفْرِ تَرَكَ الصَّلَاةَ﴾ د ناقبهرا
زهلامى وشركى وکوفري دا هيلانا نفيزتبه، يهعنى: هيلانا نفيزتبه خوداني
ژ لايى ئيسلامې فهدگوهيزته لايى کوفري وشركى.

ژ بهر قى چهندي ئيسلامې ل وي باوهرينه کو ههر کهسهکې قان ههر
پينج ستوينين ئيسلامې بهيلت، ژ قهستا، وباوهري پي نهئنت، ئهو دى
ژ کافران ئيهت هژمارتن، وئهف ههر پينج ستوينه پیکقه دگر تداينه، ونابت
مروف باوهري ب هندهکان بينت و ب هندهکان نهئنت، يى باوهري
ب ئيکې نهئنت، وهکى وي لى دئيت يى باوهري ب وان ههميان
نهئنت.

مفایین هه‌دیسی:

- ١- هه‌دیس هندئ دگه‌هینت کو مرۆف نابته موسلمان هه‌تا ئه‌و وان ستوینن ئیسلامی ب جه نه‌ئینت یین د قی هه‌دیسی دا هاتینه هژمارتن.
- ٢- وئو هه‌ر پینج ستوین زی ئه‌فه‌نه: شاهه‌دان، ونقیژ، وزه‌کات، وحه‌ج، وپۆزی.

هه دیسا چاری

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَهُوَ الصَّادِقُ الْمُصَدِّقُ: ﴿إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا نُطْفَةً، ثُمَّ يَكُونُ عِلْقَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يُرْسَلُ الْمَلَكُ فَيَنْفُخُ فِيهِ الرُّوحَ، وَيُؤْمَرُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ: بِكُتْبِ رِزْقِهِ، وَأَجَلِهِ، وَعَمَلِهِ، وَشَقِيٍّ أَوْ سَعِيدٍ، فَوَالَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ إِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ، فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ، فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُهَا، وَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ، حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ، فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ، فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَدْخُلُهَا﴾.

رواه البخاري ومسلم

ژ عهبدللاهی کوری مهسعوودی -خودی ژئی رازی بت- دئیته فهگوهاستن دبیژت: پیغه مبهری خودی -سلاقی لی بن- وئوه یی راستگو بو مه ناخفت وگوت: هندی ئیک ژ ههوهیه ئافراندا وی د زکی دهیکا وی دا چل پوژان دئیته کو مکرن چپک، پاشی هندی وئ نهو دبتنه خوینهکا هسک، پاشی هندی وئ دبتنه پارچه گوشت، پاشی ملیاکهت بو دئیته هنارتن، ورحی پف دکه تی، پاشی فهرمان ب چار په یقان لی دئیته کرن: ب نقیسینا رزقی وی، وئجه لی وی، وکاری وی، وکانی نهو یی به خیره شه یان یی دلخو شه، قیجا نهز ب وی

خودایی که مه یی چو خوداییین حهق ژ وی پیفته تر نههین، هندی ئیک ژ هوهیه دی ب کاری خه لکی بهحشتی کهت حتا د ناقبهرا وی ووی دا گزهکا ب تنی دمینت، دی نقیسیین بهری وی راکهت، قیجا نهو دی ب کاری خه لکی ناگری کهت، ودی چته تیدا، وئیک ژ هوهیه دی ب کاری خه لکی ناگری کهت حتا د ناقبهرا وی وئاگری دا گزهکا ب تنی دمینت، قیجا نقیسیین دی بهری وی راکهت، ونهو دی ب کاری خه لکی بهحشتی کهت، ودی چته تیدا.

بوخاری وموسلم قه دگوهییزن

قی حه دیسی ژی گرنگیا خو هیه؛ چونکی نهو ئیک ژ وان حه دیسانه یین بهحس ژ دو مهسه لین مهزن دکهت:

- مهسه لا چاوانیا ئافراندا مروقی، بهری نهو بیتته سهر دنیا یی، ونه قه ئیک ژ وان مهسه لان بوو یین ل ده می گوتنا قی حه دیسی ژ مهسه لین قه شارتی خو ل بهر زانایان دهاته هژمارتن، لهو نهو حسیب دبت ئیک ژ وان گوتنن موعجزه یین پیغه مبهری -سلاف لی بن- گوتنن.

- ومهسه لا دووی مهسه لا قهزا وقه ده رتیه، نهوا دئیتته هژمارتن ئیک ژ ستوبنن باوه ری، وه کی د حه دیسا دووی ژی دا هاتی.

ونه گهر بهری خو بدهینه حه دیسی دی بینین گلهک فایده ومفایین مهزن تیدا هه نه، ژ وان وه کی مه گوتی مهسه لا ئافراندا مروقیه د وی قوبناغی دا یا ب عه ره بی دبیژنی: (جهنن)، یه عنی: ده می هیشتا نهو د زکی ده یکی دا. وپیغه مبهر -سلاف لی بن- ئاشکهرا دکهت کو ههر قوبناغک ژ قان ههر سی قوبناغان یین مروقی تی دبورت، بهری رح بو بیتهدان چل رۆژان قه دکیشت، وپشتی بۆرینا (۱۲۰) رۆژان ژ دورستبوونا بچویکی ژ نوی رح بو دئیتهدان، و ب رحی نهو دبتته مروقیه کی زیندی، ونه قه مهسه له که زانینا

نوی ژی پشتهفانیی لی دکهت، وهه ل وی دهمی یی ملیاکهت دئیت دا
 رحی بدهته زاروکی، فهرمان ل وی دئیتهکرن، ژ لاییی خودی فه، کو نهو چار
 تشتان یی پهیهندی ب قی زاروکی فه ههین بنقیست: رزقی وی د دنیا یی
 دا، کانئ دئ چند بت ویی چاوا بت، وئجه لا وی، کانئ نهو کهنگی دئ
 مرت وئف رحه یا نوکه بو دئیتهدان دئ ژئ ئیته ستاندن، وکاری وی، کانئ
 نهو دئ چ کهت، وکانئ نهو دئ ژ وان بهخترهشان بت یین بهری وان بو
 ناگری دئیتهدان، یان دئ ژ وان دلخوشان بت یین بهری وان بو بهحشستی
 دئیتهدان؟

مهعنا: بهری بوونا وی ئف هه چار تشته ل سهه وی دئینه نقیسن،
 وکسهک نامرت هتا رزقی خو وئجه لا خو تمام نهکهت، وزانینا خودی
 ب وی دویمایی یا نهو دئ گهتی هیشتا وی دهست ب رتکی نهگری، چو
 کاری ل وی ناکهت، وهلیژارتنی ژ مروقی ناستینت؛ چونکی نهو ب وی
 زانینی یی زانا نینه، وگلهک نایهت وحه دیسین دی هه نه هندئ دگههینن کو
 مروقی ئیراده وحه زکرن ونازادیا هلیژارتنی ههیه، وچو فایدی وی ناکهت نهو
 بیژت: مانئ ئهفه بو من یا نقیسیبوو، د حه دیسهکا دی دا یا بوخاری
 وموسلم ژ نیمام عهلی فه دگوهیزن هاتیه، دبیزت: پیغه مبهری -سلاف لی
 بن- گوئ: ﴿ هه نهفسهکا هاتیه دان خودی جهی وی د بهحشستی یان
 جهه نه می دا نقیسیه، ونقیسیه کانئ نهو دئ یا بهخترهش بت یان دلخوش
 بت ﴿ ئینا زهلامهکی گوئ: نهی پیغه مبهری خودی، قیجا پا هه ما نهم خو
 بهیلینه ب هیقیا نقیسینا خو فه وکاری بهیلین؟ وی گوئ: ﴿ کاری بکهن،
 چونکی هه بو وی تشتی یی هاتیه چیکرن یی نهو ژ بهر هاتیه ئافراندن،
 نهوین دلخوش بهری وان بو کاری دلخوشان دئ ئیتهدان، وئوین بهخترهش
 بهری وان بو کاری بهخترهشان دئ ئیتهدان ﴿ پاشی وی ئف نایهته خواند:
 ﴿ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ﴿۵۰﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ﴿۵۱﴾ فَسَنِيَرُهُ لِّلْعَسْرَىٰ ﴿۵۲﴾ وَأَمَّا مَنْ
 بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ ﴿۵۳﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ ﴿۵۴﴾ فَسَنِيَرُهُ لِّلْعَسْرَىٰ ﴿۵۵﴾ ۰

مهعنا: ئهو كارى مرؤف دكهت ئهوه دېته ئهگهرا (سهعادهت وشهقاتا) خودانى، وههر ئىك بهرى وى ژ لايى خودى قه بو وى كارى دئيتهدان، وئهو رى ل بهر وى دئيتته خوئشكرن و ب ساناهيكرن يا ئهو بو هاتيهدان، وچونكى مرؤف نزانن كانى ئهو بو چ هاتيهدان، دقئيت ئهو قهستا وى كارى بكهت يى فهرمان يى لى هاتيهكرن، وخو ژ وى كارى بدهته پاش يى ئهو ژى هاتيه پاشقهبرن، و د گهل هندى ژى ههردهم ئهو دوعايان بو خو ژ خودايى خو بكهت كو ئهو وى ژ (ئههلى سهعادهتى) حسيب بكهت.

وشهرتى كارى دويماهييه، وئهوئى دلحكى پاقر ههبت، وههر ژ دهسپيكي دورست بچته رپكى، وخو خهلهت نهكهت، وبارى خو ژ گونههان گران نهكهت، دويماهيا وى دئ ل سهر باشيى بت، وئهوئى دلحكى پيس وعهقيديهكا خراب ههبت، ئهگه وى كارهكى باش -ل بهر چاف ههبت- ژى دويماهيا وى دئ ل سهر خرابيى راوهستت، د حهديسهكا دى دا يا بوخارى ژ سههلى كورى سهعدى ساعدى قه دگوھيژت، پيغهمبهر سلاف لى بن قى مهعنايى پتر بو مه روھن دكهت دهمى دبيژت: ﴿إِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلًا أَهْلُ الْجَنَّةِ فِيهَا يَبْدُونَ لِلنَّاسِ، وَهُوَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلًا أَهْلُ النَّارِ فِيهَا يَبْدُونَ لِلنَّاسِ، وَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ﴾ زهلامهك دئ كارهكى ژ كارين خهلكى بههشتى كهت، وهكى ل پيش چافين خهلكى ديار، وئهو ب خو ژ خهلكى ئاگره، وزهلامهك دئ كارهكى ژ كارين خهلكى ئاگرى كهت وهكى ل پيش چافين خهلكى ديار، وئهو ب خو ژ خهلكى بههشتييه.

يهعنى: بهلكى مرؤفهك ههبت، ل پيش چافين خهلكى كارهكى باش ژ كارين بههشتيان دكهت، هتا خهلك ههمى دئ هزرکهن ئهو بههشتيه، بهلى ئنيهتا دلى وى -يا خهلك يى نههسيين- يا خرابه، يان عهقيديهيا وى ب خودى يا دورست نينه، لهو دويماهيى (بهرى مرنى) ئهو دئ كارهكى وهسا كهت يان گوتهكا وهسا بيژت ئهو كارى وى كرى ههمى پويچ ببت، وئهو بچته جههنهمنى، وهكى وى زهلامى (يى ئهف حهديسا بو رى ژ بهر وى

هاتیه گۆتن (دهمی جیهادهکا مهزن کری، هتا خه لکی گۆتی: کهسهک ژ مه
 ئهقرۆ ئهوه نهکریه یا قی مرۆقی کری، ئینا پیغه مبهری -سلاف لی بن-، ژ بهر
 کو خودی ئهوه ب وئ غهیبی ئاگه هدار کر یا سهحابیان نه دزانی ژ حالی قی
 زهلامی، گۆت: ﴿ئهو ژ خه لکی ئاگریه﴾ سهحابیان ئهف چهنده ب غهریبی
 فه وهرگرت، چاوا ئهوه دی خه لکی ئاگری بت وئهو یی قی جیهادا هنده یا
 مهزن دکهت! پشتی دهمهکی سهحابیان دیت ئهوه زهلام بریندار بوو، پاشی وی
 تهحه ممو لا برینا خو نهکر، شیرئ خو د سنگی خو چکلاند وخو کوشت، ئینا
 پیغه مبهری -سلاف لی بن- ئهف گۆتنه گۆت یا مه فه گپای.

ومرۆقهکی دی بینی، چونکی خهسله تهکا خیرئ د دلئ وی دا ههیه،
 گهلهکی ژ عهمرئ خو دی د خرابیی دا بۆرینت، پاشی ته هند دیت وی
 خهسله تا خیرئ غهله بهت ل وی کر، وبهری وی دا دویمهیا باش. وهه چاوا
 بت دویمهیی پتر جارن بهرهمی بهراهیییه، قیجا بلا هه کهسهک یی ل خو
 هشیار بت.

وهندی پیغه مبهری خودی -سلاف لی بن- ئهف دو عایه دکر: ﴿یا مقلب
 القلوب ثبت قلبی علی دینک﴾ ئهوی وهرگپری دلان، تو دلئ من ل سهر دینی
 خو موکم بکه، جارهکی دهیکا موسلمانان (أم سلمه) یی گۆتی: ئهوی
 پیغه مبهری خودی، تو چهند قی دو عایین دکهی؟! وی گۆت: ﴿یا أم سلمة، إنه
 ليس آدمي إلا وقلبه بين أصبعين من أصابع الله فمن شاء أقام ومن شاء أزاغ﴾
 ئهوی (أم سلمه) مرۆقهک نینه نهگه دلئ وی د ناقبهرا دو تبلان دا نهبت
 ژ تبلین خودی، یی وی بقیت ئهوه دی راست کهت، ویی وی بقیت ئهوه دی
 د سهر ریکئ دا بهت. وهکی ئیمامئ ترمذی فه دگوهیت، و د ربوايه تهکا دی
 هاتیه: سهحابیان گۆته پیغه مبهری -سلاف لی بن-: ئهوی پیغه مبهری خودی،
 مه باوهری ب ته و ب وی تشتی ژئ ئینایه یی تو یی هاتی، قیجا ما تو
 ژ تشتهکی ژ مه دترسی، وی گۆت: ﴿نعم، إن القلوب بين إصبعين من أصابع

الله یقلبها كما يشاء ﴿ بهلی، هندی دلن ئەو د ناڤهرا دو تبلان ژ تبلین خودی
دانه، چاوا وی دقیت ئەو وەسا وان وەردگیت.
یا رهیبی، تو دلین مه ل سەر حقیقی موکم بکهی.

مفاین هه دیسی:

۱- هه دیسی هندی دگههینت کو پیتقیه مرۆف شوکرا وی خودایی بکهت
یی ئەو ژ لاوازیی دای، و ب قی رهنگی خوشکۆک ئافراندی، ورزقی وی ژ
دای.

۲- رزق وئەجەل وکار و دویماهی ژ وی غهیبینه یا ژ خودی پیتقەتر کەس
نەزانت، و بەری مرۆف بیت ئەو یین هاتینه نقیسین، لەو دقیت مرۆف خو
ژئ نەترسینت، وگەلەک ژئ ب خەم نەکەقت، بەلی مەعنا یا قی ئەو نینه
مرۆف روینتە خواری وئەگەران ب کار نەئینت.

۳- کار دبنه ئەگەرا چوننا مرۆقی بو بەهەشتی یان جەهنەمی، هەر
چەندە ئەو رحما خودی ژئ نەگرت ناچتە بەهەشتی.

۴- شەرتی کاری دویماهیە، و مرۆف ل سەر چ تەشتی دمرت، ل سەر وی
رادبت، و پیتقیه غورور بو کەسی ب کاری وی چی نەبت، چونکی ئەو نزان
کانی دویماهییا وی دئ ل سەر چ راوەستت.

۵- هەتا بچویک نەبتە چار هەیقی رح بو وی نائیتەدان، یەعنی: ئەو
حسیب نابت مرۆف، لەو هەندەک زانایان روخصەتا دایە دەیکتی ئەو بچویکی
ژ بەر خو بەت هندی ژیی وی نەگەهشتبته چار هەیقی، بەلی ئەف بوچوونە
یا دورست نینه، و بچویک ئەگەر پستی چار هەیقی و دانا رحی ژ بەر دەیکتی
بچت، هەندەک زانا وەکی ئیمام ئەحمەدی دبیژن: دورستە نقیژ ل سەر
بیتەکرن.

هەدیسە پینجی

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ﴿مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ﴾.

رواه البخاري ومسلم، وفي رواية لمسلم: ﴿مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ﴾.

ژ عایشایی -خودئ ژئ رازی بت- دبیژت: پیغه مبهری -سلاف لی بن- گۆت: ههچیی تشتهکی نوی د قی دینی مه دا بینته دهر وئهو نه ژ وی بت، ئەو دئ ئیته زقراندن.

بوخاری وموسلم فه دگوهیژن، و د ریوایه تهکی دا ل نک موسلمی هاتییه: ههچیی کارهکی بکهت دینی مه ل سهه نهبت، ئەو دئ ئیته زقراندن.

بهری نوکه و د هه دیسا ئیککی دا د گهل مه بۆری بوو کو ته رازیا فهشارتی یا قه بویلکرنا ههه کارهکی د ئیسلامی دا (ئنیه ته)، ئەوئ ئنیه تا دلئ وی یا دورست نهبت ههه کارهکی ئەو بکهت، دا خو پئ نیزیکی خودئ بکهت ژئ نائیته قه بویلکرنا، وئهف هه دیسه ته رازیه کا دی یا ئاشکه را بو قه بویلکرنا کاری دیار دکهت، ئەو ژئ ئەقیه ههه کارهکی مرۆف بکهت دقیت یئ پیکه فتی بت د گهل وی ری یا کیتاب وسوننهت پی هاتین، مهعنا: ههه کارهکی مرۆف بکهت، ئەگهه خو کارهکی باش ژئ بت، ئەگهه ئارمانج پی کناری خودئ نهبت، ویی وهسا نهبت وهکی خودئ وپیغه مبهری -سلاف

لی بن- گوئی، ئەو کار ژ خودانی نائیتە قەبۆیلکرن، ودی لی ئیتە زقیراندن، نەبەس ھندە.. بەلکی ئەو دئی یی گونەھکار ژی بت، وکاری وی کری ژ دینی حسیب نابت، و د تەرازی دینی دا نائیتە ھژمارتن ژ کارین باش، ئەگەر خو خەلک ھزر بکەن ئەو کارەکی باشە ژی.

وکانی چاوا ئەف ھەدیسە ھندی دگەھینت کو ھەر کارەکی خەلک ژ نوی ژ نک خو دەرییخن، وبتن: ئەفە ژ دینیە وکارەکی باشە، ئەو ژ دینی نابت، وکارەکی باش ژی نابت، وەسا ئەو ھندی ژی دگەھینت کو ھەر کارەکی دین یی ھات بت، و د کیتابی وسوننەتی دا بت، ئەو کارەکی باشە، ودی یی قەبۆیلکری بت.

وئەف ھەدیسە، وەکی زانا دبتن، دئیتە ھژمارتن ئیک ژ وان ھەدیسین گرنگ، یین کو پیتقیە مرۆقی موسلمان بزانت و ب دورستی تی بگەھت، ئیمامی نەووی دبت: ((ئەف ھەدیسە پیتقیە بیتە ژبەرکرن، و ب کارئینان د بەطاکرنا کارین خراب دا))، وئبن ھەجر دبت: ((ئەف ھەدیسە دئیتە ھژمارتن ئیک ژ بناخەیین ئیسلامی، وبتکین دینی)).

وھەدیس یا ئاشکەرایە کو دینی مە یی تمامە، وچو یی ژئ کیم نینە، وەکی خودایی مەزن د ئایەتەکی دا دبت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ (المائدة: ۳) یەعنی: ئەفرۆ من دینی ھەوہ بو ھەوہ پیک ئینا، ونعمەتا خو ل سەر ھەوہ تمامکر، وئەرازی بووم ئیسلام بو ھەوہ بیتە دین. وتشت ئەگەر تمام بوو وبتکھات وی ھەوجەیی ب کەسەکی نابت پستی ھنگی بیت وبت: ئەز دئ وی تمام کەم، یان تشتەکی لی زیدە کەم، ئەو کەسی بیت و ژ نوی تشتەکی ژ نک خو دەرییخت، یی نە خودی گوئی ونە پیغەمبەری، ونە صەحابیان کری، وبت: ئەفە ژ دینیە وتشتەکی باشە، ھەر وەکی ئەو یی دبت: ھندەک دین یی مای پیغەمبەری -سلاٹ لی بن- نەگوئی، و صەحابیان نەزانی، یان زانی و ژ قەستا بو مە نەگوئی، ژ نوی ئەز دئ وی ببت!!

وبی عقلی ونه زانین وبی نهدهبی ژ قی مهزتر نینه!!

ل سهر قی بناخهیی نه دشیین بیژین:

د مهسهلا عیبادهتی دا نهصل د ههر تشتهکی دا حهرامیه، یهعنی: ههر عیبادهتهکی مرؤف خو پی نیزیکی خودی بکهت، یی حهرامه، نهو تی نهبت یی قورئان وسوننهت پی هاتی، ونه عیبادهتین قورئان وسوننهت پی هاتین ژی دقیت د وی جهی دا بینه ب کارئینان یی وان گوئی، بیی تشتهک لی بیته زیدهکرن، بو نمونه: پهستنا خودی ب رهقاصی، وهکی ل نک هندهک صوفیان هه، نه خودی گوئی ونه پیغه مبهری، لهو نهو بیدهعهیه ونائیته قهبولکرن، وخاندنا قورئانی خیرهکا مهزنه، بهلی خواندنا وی د سوجوودی دا چی نابت، چونکی نهو نه جهی خواندنییه، وکرنه نقیژئی فهززه بهلی زیدهکرنه رکاعتهکی ل نقیژئی دبهته نهگهرا بهطالبوونا نقیژئی.

و د مهسهلا موعامهلاتان دا نهصل د ههر تشتهکی دا حهلایه، نهو کار تی نهبت یی قورئان وسوننهت پی هاتین، وهکی وان عهقدین حهرام، وهکی ربیایی، یان غششی، یان فرؤتتا تشتی حهرام.. وههر کهسهکی بیت وعهقدهکا شریعهتی دورست کری نهو مهنه کهت، یان شریعهتی حهرام کری نهو دورست بکهت، کاری وی ژی نائیته قهبولکرن، ودئیته حسیکرن بیده د دینی دا.

و ل قیژئی دقیت بیرا طهلههبتین علمی بینینه فه کو نهو لهزی ددانا حوکمی دا ل سهر کاران نهکن، ونه ههر تشتهکی وان نه دیت بت، یان علمی وان پی نهبت، نهو ئیکسهر بیژن: نهفه بیدهعهیه، وقی هدیسی بو خو بکهنه دهلیل؛ چونکی دانا حوکمی ب بیدعی ل سهر تشتی کارهکی مهزنه ویی ب ساناهی نینه، دقیت نهو ل ئاخفتنین زانایان بزقرن، ونهصل وناخهییین مهسهلی بزنان، پاشی حوکمی بدهن، نهگه مهسهلی موحتاجی ب حوکمی وان ههبت، نهگه نه.. ههما یا ب سلامهتی بو وان نهوه نهو ههر چو حوکمان نهدهن!

مفایین هه‌دیسێ:

- ١- ئەف هه‌دیسه هندێ دگه‌هینت کو دینی مه‌ یێ تمامه، وچو کیماسی تیدا نین، وهه‌وجه ناکه‌ت کهسه‌ک بی‌ت و ژ نوی وی تمام بکه‌ت.
- ٢- هه‌ر کاره‌کێ نوی د دینی دا ده‌رکه‌فت، بیدعه‌یه، ژ خودانی نائیته قه‌بولکرن، ولی دئیته زفراندن، ئەو کهسه‌ی وی کاری دکه‌ت کی بت.
- ٣- ده‌می هه‌دیس دبیتژت: ئەو کار یێ زفراندیه. . مه‌عنا: ئەو کار یێ فاسده، چو نائیته شوینی، ژبلی گونه‌هێ وشه‌رمزاری!

هه دیسا شهشی

عَنِ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: ﴿إِنَّ الْحَلَالَ بَيْنَ وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ، وَبَيْنَهُمَا أُمُورٌ مُشْتَبِهَاتٌ، لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ، كَالرَّاعِي يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يَرْتَعَ فِيهِ، أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى، أَلَا وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ مَحَارِمُهُ، أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً، إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ﴾.

رواه البخاري ومسلم

ژ نوعمانی کوری بهشیری -خودی ژئی رازی بت- دئیتته فهگوهاستن، دبیژت: من گوھ ل پیغه مبهری -سلاڤ لی بن- بوو دگۆت: هندی جهلاله یی ئاشکهرایه، و هندی حهرامه یی ئاشکهرایه، و د ناقبهرا ههردووان دا هندهک کارین نه ئاشکهره هه نه، گهلهک کس وان نزانن، قیجا ههچی خۆ ژ کارین نه ئاشکهره بیاریزت نه وی دینی خۆ و نامویسا خۆ پاراست، وههچی بکهفته د ناڤ وان دا نهو کهفته حهرامیی، وهکی وی شقانی یی پهزی خۆ ل دۆر پاوانی دچهرینت، نیزیکه بچته ناڤ و بچهرینت، وهه مهلکهکی پاوانهک ههیه، و پاوانی خودی نهو تشتن یین وی حهرام کرین، و د لهشی دا پارچهیهک ههیه تهگهر نهو چاک بوو لهش ههمی دئی چاک بت، و تهگهر نهو خراب بوو لهش ههمی دئی خراب بت، و نهو پارچه دله.

بوخاری وموسلم فهدگوهیتزن

ئەف ھەدىسە ژى ئىك ژ ھەدىسە مەزەنە، يېن دېنە پېپكەكى موكم بۆ
ئافھىبى شرىعەتى، زانايى ھەدىسى يى ناقدار (ئەبو داوود) دېيىرت:
ئىسلام ل دۆر چار ھەدىسان دزقوت.. ئىك ژ وان ھەدىسان ئەف ھەدىسە.

وئەف ھەدىسە بۆ مە ئاشكەرا دكەت كو تشتى خورى ھەلال بت يى
ئاشكەرايە، و تشتى خورى ھەرام ژى بت يى ئاشكەرايە، يەئنى: دەلىلېن
ھەلالى و ھەرامىيا وان دئاشكەرانە، و مرۆف ب عەقلى خۆ دگەھتى، و دزانت
ئەف تشتە يى ھەلالە يان نە.. گەلەك مەسەلە ھەنە ھەر مرۆفەكى پسيارى
ژ خۆ بکەت و ھزرا خۆ تېدا بکەت دى زانت كانى ئەو دھەلالن يان نە، يى
كەسەك بۆ يىت، ئەف كارېن ب قى رەنگى بن، كەسەكى د ناڤ موسلمانان
دا بڑيت چو عوزر و ھېجەت نابن نەزانت، يان كارى پى نەكەت.

بەلى د ناڤبەرا ھەردووان دا ھەندەك تشت ھەنە مرۆفېن زانا ب دىنى
ب تنى دزانت، چونكى ژ لايەكى قە ئەگەر مرۆف بەرى خۆ بدەتى دى بېنت
ئەو ھەكى ھەلالينە، و ژ لايەكى دى قە ھەندەك تشت د ناڤ دا ھەنە مرۆفى
تېدا دئېخنە شكى ھەتا دى ھزر كەت ئەو تشتەكى ھەرامە، ئەف كارە ئەون
يېن پېغەمبەرى -سلاڤ لى بن- ناڤى: (مُشْتَبِهَات) دانايە سەر، يەئنى: ئەو
كارېن ھەلالى و ھەرامىيا وان نە يا ئاشكەرا، و دەمى پېغەمبەر -سلاڤ لى
بن- دېيىرت: گەلەك مرۆف وان نزانن، ژى دئېتە زانېن كو د ناڤ مرۆفان دا
ھەندەك ھەنە دزانت، ئەو مرۆف ئەون يېن زانا ب شرىعەتى، مەئنا: ئەو كار
ل بەر زانايان نە ژ (مُشْتَبِهَات)انە، لەو ھەر جارەكا مەسەلە ل بەر مرۆفى
ئالۆز بوو، ووى نەزانى كانى ئەو ژ ھەلالىە يان ژ ھەرامىيە، دقېت بەرى ئەو
وى كارى بکەت، پسيارا مرۆفەكى زانا بکەت، و ئەگەر ھات ووى چو زانا
نەدېتن پسيارا خۆ ژى بکەت، يان ئەو زانايېن ھەين نە ل وى مستەوايى بن
بەرسقا وى ب دورستى بدەن، ھنگى يا باش بۆ وى ئەو ئەو خۆ ژ وى
تشتى بدەتە پاش ونەكەت. و پېغەمبەر -سلاڤ لى بن- د گوتنا خۆ دا بۆ مە
ئاشكەرا دكەت كو مرۆف د قان مەسەلان دا دو رەنگن:

- هندهک ژ تهقوایی و ژ بهر ترسا خودی، خو ژ فان کاران ددهنه پاش، دا تووشی حهرامیی نهبن، ئەهقه دینی خو ونامویسا خو دپاریژن، دینی خو چونکی ئەو ژ حهرامیی دویر دکهن، ونامویسا خو چونکی خو ژ ئەزمانی خه لکی وئاخفتن و ان دپاریژن.

- وهندهک هه نه خو ژ وی کاری نادهنه پاش یی (موتەشابه) وئەهه ئیک ژ دووانه: یان چونکی ئەو کار ل نک وی نه ژ (موتەشابهانه)، به لکی ژ کارین هه لاله، لهو ئەو خو ژئ نادهته پاش، وهه چهنده ئەهه تووشی حهرامی نابت ژی، به لی یا باشته ئەوه ئەو وی کاری نه کهت، دا نامویسا وی پاراستی بمینت، یه عنی: خه لک به حسی وی نه کهت. یان ژی ئەو کار ل نک وی ژ (موتەشابهانه) به لی چونکی ئەو بو وی یی خو شه، و ل دویش دلئ ویه ئەو خو ژئ نادهته پاش، وئەهه ئەوه یی تووشی حهرامی دبت.

ویشتی دیارکنا قی مه سه لی پیغه مبه ری -سلاف لی بن- مه ته له ک بو مه ئینای دا قی مه سه لی پتر ل بهر رو هن بکهت، وگۆت: هه مه له که کی یان مه زنه کی ژ مه زنین دنیایی جهه کی هه ی بو خو ب تنی پاوان دکهت، وناهیت که سه ک ژ بلی وی ویتن وی بقین بچتی، و خودی ژی د دنیایی دا پاوانه کی هه ی وی عه بدین خو یین مه نه کرین نیزی بک ببن، ئەو پاوان تشتین حهرامن، یه عنی: وی حهرامی یی ته عان کری، وفهرمان یا ل عه بدین خو کری کو که س ژ وان خو نیزی بکهت، قیجا هه چیی په زی خو بهت ب ره خ پاوانی مه لکی هه بچهرینت، ئەو نزانت به لکی ده مه کی ژئ غافل بیت وهند بیبت په زی وی یی ب ناڤ پاوانی هه چووی وزیانا کری، وهنگی ئەو دئ خو تووشی غه زه با مه لکی کهت، به لی ئەگه ر وی په زی خو بر ژ پاوانی دویر کر، دئ پشت راست کو په زی وی زیانه کی بکهت.. و ژ قی مه ته له ی ئاشکه را دبت کو پیتقیه مرۆڤ خو ژ کارین حهرام بدهته پاش، وپه رژانه کی بیخته د ناڤه را خو و حهرامی دا؛ دا کو ژ غه زه با خودی بیته پاراستن، و ته قوا ل نک په یدا بیت.

وئەف ھەدیسە بۆ وان دبتە دەلیل ئەوین دبیژن: ئەو کارین مرۆقی بەر ب ھەرامی قە دەن، وسەری دکیشنە ھەرامی، دھەرامن، ئەگەر خۆ د نەفسا خۆ دا دھەلال ژى بن، وەکی مانا زەلامەکی د گەل ژنەکی ل جەھەکی ب تنى، یان (نەظەر) و بەرئەخۆدانا تشتی ھەرام.

و ل دویمایا گۆتتا خۆ پیغەمبەر -سلاڤ لی بن- مە ل گرنگیا دلی بۆ لەشی ناگەھدار دکەت، ودبیژت: ھەر جارەکا دل دورست بوو لەش ھەمی دئ دورست بت، و ژ قی گۆتتی درەوا وان کەسان دیار دبت ئەوین ب لەشی خۆ کارین خراب دکەن، ودبیژن: دلی مە یی پاقژە! دل ئەگەر پاقژ بوو، لەش ژى دئ پاقژ بت، ویسیا کارئ خودانی نیشانا نەپاقژیا دلی ویە. یەحیای کورئ موعادی دبیژت: ئەو کەس یی راستگۆ نینە ئەوئ بیژت ئەز ھەز ژ خودئ دکەم، وتوخبیین وی ناپارێژت. ودل ئەگەر پیس بوو وخودانی بەرگەریان نەکر وی ب تویی بشۆت وپاقژ بکەت، خودئ وی پیسیی -ئەگەر چ یا قەشارتیە ژى- بۆ خەلکی ھەر دئ بەرچاڤ کەت، وەکی د ئایەتەکی دا ھاتی: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَنَهُمْ﴾ (محمد: ۲۹) یەعنی: ئەوئ ما ئەو دورپیین کەرب وکین د دلین وان دا ھەمی ھزر کرەب خودئ وی دەرنائیخت و بۆ خەلکی بەرچاڤ ناکەت؟ بەلی.. ھندی خودییە مرۆقی راستگۆ وی درەوین ھەر دئ ژیک جودا کەت!

مفایین ھەدیسی:

۱- ئەف ھەدیسە ھندی دگەھینت کو پیتقیە مرۆقی موسلمان خۆ ژ وان کاران بدەتە پاش یین خودئ ھەرام کرین، و د ناڤەرا خۆ ووان دا پەرژانەکی بدانت.

۲- ژ تەقواییبە مرۆف خۆ ژ وی تشتی بدەتە پاش یی گومان تیدا بت، وھەلالی وھەرامیا وی یا ئاشکەرا نەبت، وپاراستنا دین ونامویسی ژى د قی چەندی دا ھەیە.

۳- ونهف حه‌دیسه ده‌لیله کو تشتی سهری بکیشته حهرامی حهرامه،
نه‌گهر نه‌وب خو‌یی حه‌لال زی بت، ل دویف قاعیده‌یی (سد الذرائع) یی
زانایا بنه‌جهری.

۴- ژ حه‌دیس دئبته وه‌رگرتن کو نه‌گهر شفانه‌کی په‌زی خو‌بره ب ره‌خ
پاوانی کسه‌کی فه وچه‌راند، وپه‌ز چو‌ناث زیانی، ههر زیانه‌کا په‌زی وی
بگه‌هینته وی پاوانی، خهرامه‌ت ل سهر شفانیه، وفایدی وی ناکه‌ت بیژت:
من های ژئی نه‌بوو، یان مه‌خسه‌دا من نه‌بوو! وه‌کی وی یی ل دۆر
گونه‌هی دزقرت، نه‌گهر نه‌و ب ناث فه چوو دئی خو‌هیژای عقووبی کت، وچو
هیجه‌ت ژئی نائینه قه‌بویلکرن.

۵- گرنگی دلی وپاقریا وی زی ژئی حه‌دیس دئبته زانین، وکو
پیتقیه ل سهر مرۆقی موسلمان گه‌له‌ک خه‌می ژ پاقرکنا دلی خو‌بخۆت،
چونکی ب پاقریا دلی کاری له‌شی هه‌می پاقر دبت، و ب پیسیا دلی کاری
له‌شی هه‌می پیس دبت.

هه دیسا ههفتی

عَنْ أَبِي رُقِيَّةَ تَمِيمِ بْنِ أَوْسِ الدَّارِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: ﴿الَّذِينَ النَّصِيحَةُ﴾ قُلْنَا: لِمَنْ؟ قَالَ: ﴿لِللَّهِ، وَلِكِتَابِهِ، وَلِرَسُولِهِ، وَلِأُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ، وَعَامَّتِهِمْ﴾.

رواه مسلم

ژ ته میمی کوری ئهوسی داری - خودی ژئی رازی بت - دئیتته فه گوهاستن، دبیژت: پیغه مبهری - سلاف لی بن - گوژت: دین شیرته، ئینا مه گوژت: بو کئی؟ وی گوژت: بو خودی، بو کیتابا وی، بو پیغه مبهری وی، بو مه زنین موسلمانان، وعامیتین وان.

موسلم فه دگوهیژت

گرنگیا فئی هه دیسی ژ هندی دئیت ئهو پادگه هینت کو ستوینا گرنگا دین خو ل سهر دگرت شیرته، وهندی ئهو مابت دین د ناخ خه لکی دا دئ ههبت، وهه جار هکا ئهو نه ما کیماسی دئ کهفته هه می لایین ژینا موسلمانان.

پیغه مبهری - سلاف لی بن - د فئی گوژتتا خو دا ئاشکه را دکهت کو هه ما دین شیرته، و د هندهک ربوایه تان دا هاتیه کو پیغه مبهری - سلاف لی بن - ئهف گوژتته سی جارن دوباره کر، ودوباره کرنا وی سی جارن پتر گرنگیا وی بو مه ئاشکه را دکهت، لهو ژ ئه بوو داوودی دئیتته فه گوهاستن کو ئه فه ئیک ژ وان هه دیسانه یین فقه ل دور دزقرت.

وپه یفا (نصیحه) د زمانې عه‌ره‌بان دا ب راما‌نا صه‌فاندنې دټیت، وه‌کی هنگځینې ده‌مې شه‌ما ژ ناڅ دټیته راکرن، و د زاراقې شه‌رعې دا نه‌و بو هندې دټیته ب کارئینان ده‌مې مرؤقی خیر بو وی بقیت یې مرؤف نصیحه‌تی لې دکه‌ت، گا‌فا ته خیر بو ټیکی فیا، و ته دیت نه‌و وی کاری ناکه‌ت یې تو هزر دکه‌ی خیرا وی یا تیدا، فیا تو به‌ری وی بده‌یه وی خیری، و داخو‌زې ژې بکه‌ی نه‌و وی بکه‌ت، نه‌و ته نه‌و نصیحه‌ت کر. وده‌مې نه‌م دبیژن: نصیحه‌ت صه‌فاندنه، یان صافی‌کرنه، بو مه ناشکه‌را دبت کو نصیحه‌ت ژ فی لایې شه‌ راما‌نا راستگویی وئی‌خلاصی دده‌ت، و نه‌شه هنده‌ک ژ مه‌عنا به‌رسقا پیغه‌مبه‌ریه -سلاڅ لې بن- ل سهر پسیرا صه‌حابیان ده‌مې وان گو‌تیی: نصیحه‌ت بو کییه؟ وی گو‌ت: بو خودی بو کیتا‌با وی بو پیغه‌مبه‌ری وی..

نصیحه‌تا بو خودی یا چا‌وا‌یه؟

وه‌سایه مرؤف د عیباده‌تی خو‌ دا بو وی یې راستگو و مو‌خلص بت، با‌وه‌ری پې بینت، وگوهداریا وی بکه‌ت، د ته‌فسیرا وی نایه‌تی دا یا تیدا هاتی: ﴿ اِذَا نَصَحُوا لِلّٰهِ وَرَسُوْلِهِ ﴾ (التوبه: ۹۱) ئیما‌می قورطوبی دبیژت: (زانا دبیژن: نصیحه‌تی بو خودی نه‌وه مرؤقی ئی‌خلاص د با‌وه‌ری ئینانا ب ته‌وحیدا وی دا هه‌بت، و سالو‌خدانا وی ب سالو‌خه‌تین ئولو‌وه‌یه‌تی، ووی پاک بکه‌ت ژ کیماسیان، وحه‌ز بکه‌ت خو‌ نیزیکی وان تشتان بکه‌ت یین نه‌و هه‌ز ژې دکه‌ت، و خو‌ ژ وان تشتان بده‌ته پاش یین وی نه‌فین).

ونصیحه‌تی بو کیتا‌با وی نه‌وه مرؤف با‌وه‌ری پې بینت، وحه‌ز ژې بکه‌ت، و خو‌ تی بگه‌هینت، و کاری پې بکه‌ت، و به‌ری خه‌لکی ژې بده‌ته وی ری‌کی یې قورئان پې هاتی.

ونصیحه‌تی بو پیغه‌مبه‌ری وی نه‌وه با‌وه‌ری پې بینت، وگوهداریا وی بکه‌ت، و ب چاقی ری‌ز وئحترامی به‌ری خو‌ بده‌ته وی، و سونه‌تا وی، وحه‌ز ژ بده‌ته و صه‌حابیین وی بکه‌ت، و کاری ب دینی وی بکه‌ت.

ونصیحت بۆ مهزنیین موسلمانان ئهوه مرۆف هاریکاریا وان ل سهر قهنجیی بکهت، وبهرفانیی ژئ بکهت، ونهیارهتیا وان نهکهت، ودلین خهلکی ژ وان سار نهکهت، وخیرا وان بقیت، وئهگهر کیماسیهک ژئ دیت وان ئاگهدار بکهت.

ونصیحت بۆ عامیین موسلمانان ئهوه مرۆف دینی دورست نیشا وان بدهت، وبهرفانیی ژئ بکهت، و د خیرا وان دا بت، و ب گۆتن وکریارین خو حیلئ وغشئ ل وان نهکهت، وئهگهر خهلهتیهک یان کیماسیهک ژ وان دیت ب پهنگهکی جوان وان شیرت بکهت، وبهری وان بدهته ریکا دورست.

وشیرهتکرکاری پیغهمبهر وچاکان بوو، وئهو (فرض کفایه)یه ل سهر ئوممهتی، ومرۆقی ب کاری شیرتکرانی رابیت دقیت ئەخلاقئ پیغهمبهران ل نک ههبت، بزانت چاوا دئ شیرهتان ل خهلکی کهت، فوضهیلئ کورئ عیاضی دبیژت: خودان باوهر تشتی ستاره دکهت وشیرهتان دکهت، ومرۆقی فاجر ههتکا خهلکی دبهت وطانا ددانته خهلکی.. یهعنی: دقیت مرۆف یئ هشیار بت ب ههجهتا شیرت ونصیحهتان ههتکا خهلکی نهبهت، وشهوما وان د ناف خهلکی دا بهت، ئەفه نه ژ ئەخلاقئ خودان باوهرانه.

مفایین هه دیسی:

- ۱- دین شیرته، وکاری شیرتکرانی ژ باوهریییه، ووی گرنگیا خو ههیه.
- ۲- چونکی شیرتکران دینه، هندهک ژ دینی ههیه فهرضه، وهندهک واجبه، وهندهک سوننهته، مهعنا شیرت هندهک جارن دبهته فهرض وهندهک جارن دبهته واجب، وهندهک جارن دبهته سوننهت.
- ۳- ئهو کهسئ ب کاری شیرتکرانی رادبت دقیت ئەخلاقهکی باش ل نک ههبت، و ب ههجهتا نصیحهتی کهسئ بهرانبهر نهشکیتت، وههتکا وی د ناف خهلکی دا نهبهت.

هه دیسا ههشتی

عَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللهِ - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: ﴿أُمِرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللهِ تَعَالَى﴾.

رواه البخاري ومسلم

ژ عهبدللاهئ کورئ عومهري -خودئ ژئ رازی بت- دبئژت: پئغه مبهري -سلاڤ لی بن- گۆت: فهرمان ل من هاته کرن ئەز شهري خه لکی بکه م ههتا ئەو شاهده بدهن کو ژ خودئ پئغه تر چو خودایین ب ههق نینن وکو موحه ممه د پئغه مبهري خودییه، ونقیژان بکه م، وزه کاتی بدهن، قئبجا ئەگه ر وان وه کر ئەو خوینا خو و مالی خو دئ ژ من پارئزن، وهسا نه بت ب ههقی ئیسلامئ بت، وحسیبا وان ل سه ر خودایین بلنده.

بوخاری وموسلم فه دگوهئزن

ئهف هه دیسه پئپک و بناخه یین دینی بو مه ده سنی شان دکه ت: ته وحیدا خودئ، وکرنا نقیژئ، ودانا زه کاتی، وجبه ادا د ریکا خودئ دا.. هه ر وهسا هه رامیا خوین و مالی موسلمانئ دیار دکه ت، وئاشکه را دکه ت کو ئیسلامئ هنده ک ئە حکامیین دی ژئ هه نه، شه ر سه را دئیته کرن.

ل دهسپيټکا هديسي پيغه مبهري -سلاف لي بن- رادگه هينت کو خودايي وي فرمان ل کرنا جيهادي ل وي کريه، پيخه مهت به لاکرنا ديني، و خودايي مهزن ب خو ژي دنایه ته کي دا شي چهندي ديپرت: ﴿ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ (البقرة: ۲۱۶) يه عني: خودي کرنا شهري نه ياران ل سهر هوه نفيسييه (فهرزکريه) وئو ب خو کرنا شهري ل بهر هوه تشته کي نه خوشه، وبه لکي تشتهک ههبت هوه نه قيت، وئو ب خو بو هوه يي باش بت، وبه لکي تشتهک ههبت هوين ههز ژي بکن، و خرابيا هوه تيدا ههبت، و خودي دزانت وهوين نزانن.

مهنا شي نهوه د کرنا جيهادي دا خير ومفايبن مهزن بو نوممه تي ههنه، ژ لايه کي فه خرابيان نه يار و دوژمنان ژي دوپر دکهفت، و ژ لايه کي دي فه ري بو به لاکرنا ديني قه دبت؛ دا هه چي بي بقيت موسلمان بت کس نه بت ريکي لي بگرت، و پيغه مبهري -سلاف لي بن- ناشکرا دکهت کو جيهادا د گهل کافران ل سهر وي (و نوممه تا وي) واجه هندي، وهنگي شهري دي نيته راوه ستاندن نه گهر يي بهر انبهر نهف کاره کرن يين هديس به حس ژي دکهت، هنگي خوينا وان ومالي وان دي يي پاراستي بت، چونکي نهو هنگي دي ژ موسلمانان نيته حسي بکرن.. و ژ تشتين ناشکرايه کو پيغه مبهري -سلاف لي بن- شهري د گهل کيتا بيان ژي نه کريه، وري يا دايه وان نهو ل سهر ديني خو بمينن، نه گهر هات وئو رازي بين جزيي بدن.

وئو کارين خوین ومالي خوداني يي حهرام دبن نه قه نه:

۱- شاهده دان: وئو هه مروقي دنينته د ئيسلامي دا، لهو ده مي نيک دهاته نک پيغه مبهري -سلاف لي بن- ودقيا بيته د ئيسلامي دا، پيغه مبهري ژ وي دخواست نهو شاهده بدهت، وروژا ئوسامه يي کوري زه يدي نهو زه لام کوشي يي شاهده داي، پيغه مبهري -سلاف لي بن- گه لهک خو ژي عيجز کر وگوتن: چاوا ته نهو کوش پستي وي شاهده داي؟!

۲- کرنا نقیڑی: ومهخسه د پی نقیڑا فہرزه، ٹیمامی نہوہوی دبیرت: ٹہف حدیسہ ہندی دگہینت کو یی ژ قہستا نقیڑی نہکھت دئیتہ کوشتن، و د حدیسہ کی دا یا موسلم فہدگوہیت، دہمی پیغہمبہر -سلاف لی بن- بہحسی ہندہک مہزنان دکھت کول دویماہیا زہمانی دی حوکمی موسلمانان کہفتہ د دہستان دا، وئہو ہندہک کارین باش وھندہکین خراب دی کہن، ہندہکان گوت: ئہی پیغہمبہری خودی، ما ہنگی ئہم شہری وان نہکھین؟ گوت: نہ، ہندی ئہو نقیڑان بکن. مہعنا: کرنا نقیڑان ژ لایی وان قہ دبتہ ئہگہرا نہدورستیا کرنا شہری د گہل وان..

و د گہل کو حوکمی وی یی ژ قہستا نقیڑی نہکھت کوشتنہ، بہلی زانایین ٹیسلامی ب خیلاف چووینہ کانی ئہو دہمی دئیتہ کوشتن حسیب دبت کافر یان نہ؟

وکورتیا مہسہلی ب فی رہنگیہ: ئہگہر وی باوہری ب نقیڑی ہہبت، بہلی ژ سستی وخہمساری نقیڑی نہکھت، ئہو دہمی دئیتہ کوشتن دی حسیب بت موسلمانہکی گونہہکار، وحالی وی بو خودی دی ئیتہ ہلپسارتن، بہلی ئہگہر وی باوہری ب نقیڑی نہبت، ئہو ژ کافران حسیبہ، وچو ئہحکامین موسلمانان ل سہر نائینہ ب کارئینان، وہکی: شوبشتنی وقہشارتنا ل ناف زیارہتین موسلمانان، ومہسہلا میراتی.. وھتد.

۳- دانا زہکاتی: وھہر کہسہکی باوہری نہبت کو زہکات واجبہ ئہو ژ کافران دئیتہ حسیبی، وشہری وی حہلال دبت، وئہوی ب دیروکی شاردزا بت دزانت کو خہلیفی پیغہمبہری یی ٹیکئی ئہبوو بہکری شہری وان عہرہبان کر یین زہکات نہدای، وئہو ژ (مورتہددان) حسیبکرن، ودہمی عومہری گوتیی: چاوا تو دی شہری وان کہی وئہو دبیرن: (لا إله إلا الله)؟ ئہبوو بہکری گوت: ب خودی ئہز دی شہری وان کہم یین جوداہی دئیتہ ناٹبہرا نقیڑی وزہکاتی. و د نایہتہکی خودای مہزن بہحسی کافران وشہری د گہل وان دکھت ودبیرت: ﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ

اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥﴾ (التوبة: ٥) يهعنى: نهگهر وان توبه کر ونقیض کرن، وزهکات دا، هوین ریکا وان بهردن، یهعنى: شهري وان نهکن.. وئغه هندى دگهینت کو دانا زهکاتى ژى نیک ژ نهگهرین پاراستنا خوین ومالى وان.

٤- ودهمى پیغه مبهر -سلاف لی بن- دبیت: نهگهر وان نهف چهنده کر، وان خوین ومالى خو ژ من پاراست، وها نهبت ب حهقى نیسلامى بت.. مهنا وئ نهوه هندهک تشتین دى ژى -د نیسلامى دا- ههنه نهگهر خه لک نهکن، حهقى دهسه لاتی ههیه شهري وان سهرا بکته، وئو تشت وهكى زانا دبیتن ستوبین دى یی نیسلامینه، وهكى رژیى وحجی، سهعیدى کورى جوبهیری دبیت: عومهرى کورى خه ططابى دگوت: نهگهر خه لک حهجی بهیلن نهم دى شهري وان سهرا کهین، کا چاوا نهم شهري وان سهرا نقیضى وزهکاتى دکهین. وئاشکه رایه کو د نه حکامین شهرى یین نیسلامى دا هندهک تاوان ژى ههنه حوکم یی ب کوشتنى ل سهر خودانى دبیتهدان، وهكى: کوشتنى مرؤقه کی بی حهق، وکرنا زنا یی ب نسبهت مرؤقى ب ژن یان ژنا شویکری، وشهق کرنا ریزا موسلمانان و تیکدانا نیکه تیا وان، بهلى نهغه دهمى حوکم ب کوشتنى وان دبیتهدان ژ لایى مه حکمه شهرى فه، نه وحسیب نابن کافر.

وئوى نه حکامین نیسلامى ب جه بینت، ودیندارى ئاشکه را بکته، موعامله وسه رده ریا موسلمانى دى د گهل نیتهدان، وخوینا وى ومالى وى دى نینه پاراستن، نهگهر خو د دل دا وى باوهرى ب قى چهندى نهبت ژى، هنگى نهوه دى حسیب بت منافق، ومنافقى حسیبا وى ل سهر خودییه، و ل بهر سیبه را نیسلامى چى نابت بو دهسه لاتی حسیب ل سهر نیه تی د گهل خه لکی بکته.

مفایین هه دیسی:

١- نهف هه دیسه هندى دگهینت کو جیهاد وکرنا شهري کافران واجبه ل سهر مهزنى موسلمانان؛ دا رى بو به لاکرنا دینى فه بیت

۲- وټهټ حهديسه ره دده ل سهر وان كهسان يين دپيژن: باوهري چو ههوجه ب كرياران نينه، وټه كهسي ب دلي باوهري ههبت بلا چو كاران نهكهت ژي كافرين نابت. وټهوين ل سهر ځي باوهري (مهرجئينه) وگوتنا وان يا دورست نينه، باوهري ب دلي و ب كريارانه ژي، ټهگر نه.. جيهاد د گهل وان كهسان دورست نه دبوو يين وان كاران نهكهن ټهوين د حهديسي دا هاتي، و ژ بهر ځي چه ندي ټيمامي بوخاري ټهټ حهديسه دكره دهليل دژي مهرجئيان.

۳- حهديس گرنگيا شاهده داني، وكرنا نقيژي، ودانا زهكاتي، بو مه ټاشكهره دكهت، وكو ټه و وان تشتانه يين خوين ومالي خوداني دپاريزن.

۴- وحهديس دهليله ل سهر هندي كو كارين بهرچاټ ژ خوداني دټينه قهبولكرن، وحوكم ب دورستيا وان دټيته دان، ومهسه لا ټنيه تي ودلي ټهقه تابعي خودييه، وټه مايي خو تي ناكهين.

۵- وټه دهليله ل سهر هندي ژي كو دهسته كين بيدعه چي، ټهوين ټه حكام وستوينين ټيسلامي ب جه دټين، ژ موسلمانان حسيتب دين، وحوكم ب كوفرا وان نائيته دان، و جيهاد دژي وان نائيته كرن.

هەدیسە نەهێ

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: ﴿ مَا مَهَيَّنْتُكُمْ عَنْهُ فَاجْتَنِبُوهُ، وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَافْعَلُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَثْرَةُ مَسَائِلِهِمْ، وَاخْتِلَافُهُمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ ﴾.

رواه البخاري ومسلم

ژ ئەبوو ھورەیرە ی عەبدررەحمانی کورێ صەخری -خودێ ژێ رازی بت- دبیژت: من گوھ ل پیغەمبەری خودێ بوو -سلاڤ لی بن- دگۆت: تشتی من نەھیا ھەوہ ژێ کریت خو ژێ بدەنە پاش، وتشتی من فەرمان پی ل ھەوہ کریت ھندی ھوین بشین بکەن، چونکی ھەما وئ چەندێ یین بەری ھەوہ بریونە ھیلاکی پسیارکرنە وان یا زیدە، وجودابوونا وان ژ پیغەمبەرین وان.

بوخاری وموسلم قەدگۆھیزن

ئەڤ ھەدیسە ژێ ئیک ژ ھەدیسین کۆمکەرە؛ چونکی ئەو ھندی دگەھینت کو پیتقیە مرۆقی موسلمان دویکەفتنا ئەمر ونەھیین پیغەمبەری -سلاڤ لی بن- بکەت، وخۆ ژ وان کاران بدەتە پاش یین بووینە ئەگەرە تیچوونا ئوممەتین بەری. ژ برقی چەندێ ئیمامی نەوہوی دبیژت: ئەڤ ھەدیسە ئیک ژ پیپک وناخەیین ئیسلامیە.

و د دەر ھەقا ئەگەرە گۆتتا قی ھەدیسێ دا د ریوایەتەکی دا ل نک ئیمامی موسلم ھاتیە کو جارەکی پیغەمبەری -سلاڤ لی بن- خوتبەک بو

صهحابیان دخواند، ئینا گۆته وان: گهلی مرۆفان، خودی حج ل سهر ههوه
فهزرکر، قیجا ههینه ههجه، ئینا زهلامهکی گۆت: ئهه پیغهمهبرئ خودی،
ههر سال بچین؟ پیغهمهبر -سلاف لی بن- بهرسقا وی نهدا، سی جاران وی
ئاخفتنا خو قهگیرا، ئینا پیغهمهبری -سلاف لی بن- گۆت: ئهگهر ئهز بیژم:
بهلی ئهه دئ ل سهر ههوه واجب بت، وهوین نهشین وه بکهن، پاشی
ئاخفتنهکا وهکی قی گۆت یا مه ل سهری ئینای.

و د ربوایهکی دا ل نک (ئبن ماجهه) هاتیه کو ئهه زهلامی پسیار کری
ئهقرهعی کورئ حابسی بوو.

مهعنا: ههر وهکی پیغهمهبری -سلاف لی بن- پی نهخوش بوو وی
زهلامی ئهه پسیاره کری، لهو جارا ئیکئ بهرسقا وی نهدا، بو هندئ دا ئهه
خو بی دهنگ بکهت، وگاڤا دیتی کو ئهه خو بی دهنگ ناکهت قاعیدهیهکی
شهرعی بو وی وبو خهلیکی دی ژئ ئاشکهراکر، ئهه ژئ ئهقیه: ئهه پسیارین
زیده، وبی مفا نهکهن، وئهگهر جارهکی پیغهمهبری -سلاف لی بن- گۆتنهک
گۆت، بلا ئهه کاری پی بکهن، وگهلهک ل دویف نهچن، وپسیارین زیده ژئ
نهکهن؛ دا حوکم ل سهر وان نهئیتته شدانن، چونکی هندی پسیارکههر پتر
ل دویف مهسهلی بچت قهیدین زیدهتر دئ ل بهر ئینهدانان، وسهرهاتیا
ئسرائیلیان د گهل پیغهمهبرئ وان موسای وقهکوشتنا چیلئ، ئهه د سوورهتا
(البقره) دا بو مه هاتیه قهگیران، ل بهر مه ههمیان یا ئاشکهرایه، وان
پسیارین زیده کرن، خودی ل وان شدانن هتا نیتزیک بوو ئهه چیل ب دهست
وان نهکهفتی یا فرمان ب قهکوشتنا وی ل وان هاتیهکرن.

وحه دیس شریعهتی ل سهر دو تشتان لیقفه دکهت: ئهه کارین نههی ژئ
هاتیهکرن، یهعنی: خودی وپیغهمهبرئ وی ژ مه خواستی ئهه وان کاران
نهکهین، وحهرام ومهکروهه ههردو دکهقنه بن قی پشکی، حهرام ئهوه یی
مرۆف ب کرنا وی گونههکار دبت، و ب نهکرنا وی خودان خیر دبت،
ومهکروهه ئهوه یی ب نهکرنا خودان خیر دبت و ب کرنا گونههکار نابت،

وئەقئى پشكى دقئيت ئەم ئىكجار خۆ ژئى بدەينه پاش وئىزىك نەبىن، هنگى تئى نەبت ئەگەر ئەم نەچار بىن ومە چو رېكئىن دى نەبن، هنگى دورستە بۆ مە ل دويغ قەدەر ھەوجەبىيا خۆ ئەم وان كاران بکەين زىدەتر نە.

يا ددوئى: ئەو كارىن فەرمان ب کرنا وان ل مە ھاتىبەکرن، وواجب وسوننەت دکەقنە د بن دا، واجب ئەوہ يئى ب کرنا وى مرؤف خودان خىر دبت، و ب نەکرنا وى گونەھکار دبت، وسوننەت ئەوہ يئى ب کرنا وى مرؤف خودان خىر دبت، و ب نەکرنا وى گونەھکار نابت، واجبى دقئيت ئەو بکەت، وکارى سوننەت ل دويغ شيانا خۆ وھندى ژئى بىت بکەت.

و ژ گوتنا پىغەمبەرى -سلاف لى بن- دەمى دىبىرت: ھوين ھندى ژئى بکەن ھندى ھوين بشىن.. زانايان قاعىدەبەكئى شەرعى دانايە، ئەو ژئى ئەقەبە: ئەگەر مرؤف نەشيا واجبەكى ھەمىي بکەت، بلا ھندى بکەت ھندى بشىت، وەكى بۆ نمونە: ئەگەر نەشيا خرابىبەكئى ئىكجار راکەت، بەلى پىقە ھات ھندەكئى كىم كەت، دقئيت ئەو وئى ھندەكئى نەھىلت، يان: ھندەك ئاٹ ل نك وى ھەبوو بەلى تىرا شوپشتنا دەسنقىژئى نەكر، ھندى ئاٹ تىرا بکەت بلا ئەو بشۆت، و بۆ ئەندامىن ماىي تەبەمومى بگرت، يان ئەگەر شيا بۆ کرنا نقىژئى رابت وروىنت، بەلى نەشيا بۆ سووچوودئى خۆ بچەمىنت، دقئيت ئەو رابت وروىنت، وبلا نەچتە سووچوودئى.. وھوسا، وئەقەبە مەعنایا گوتنا زانايان: تىتئى مرؤف بشىت بکەت رانابت ژ بەر تىتئى مرؤف نەشىت (المیسور لا یسقط بالمعسور).

وئەف ھەدیسە بۆ مە ئاشکەرا دکەت كو ئىك ژ ئەگەرئىن تىچوونا ئوممەتئىن بەرى مە (وبەلكى مەخسەد پىئى ئسرائىلى بن) ئەو بوو وان گەلەك پسىارئىن زىدە وىئى مفا ژ پىغەمبەرى خۆ دکرن، وپشتى پىغەمبەرىن وان بەرسقا وان ددا، وان ب گوتنا وان نەدکر، يەئنى: وان پسىار دکرن وگاڤا بەرسف ب دلئى وان نەبا، وان وەسا دکر وەكى دلئى وان دچتئى.. ومخابن نوکە د ئاٹ ئوممەتا مە ژئى دا گەلەك کەسىن ب قى رەنگى ھەنە، کار

وکهسبى وان پسيارن، نه بۆ هندی دا علمهكى ل نك خو پهيذا بکهن، يان دينى خو بزانتن، بهلكى بۆ هندی دا نهو تشتهكى بينن خو پيئه موژيل بکهن، وجهدهلى ل دور بکهن، پا نهقه چاوايه؟ بۆچيه؟ بۆچى فلان کس وه نابيژت؟ پا نهگهر فلان تشت هو لى هاته هه نهه دى چ کهن؟ يا دى پسيارا تشتهكى کهت هتا نهو دمريت ژى نهو ههوجهى وى تشتى نابت.. مرؤقهكى نزانت باش دهسنقيژى بشوت سهعهتهكى جهدهلى دى کهت کانى خوارنا گوشتى ههسپان چاوايه! نيک نزانت نهركانين نقيژى چهندين بۆ خو پسيارا نهركانين نقيژى ناکهت دى مينته ب مهسلا (ئستنساخا مرؤقان) شه کانى چاوايه!! مهعنا: نارمانج ههفركى وجهدهله نه وهگرتنا فايديه.

وعهدهتى سهحايبان بوو تشتى نهو ههوجه نهبيانى وان پسيارا وى نهدر، نههس دبيژت: نههيا مه هاتبوو کرن نهه پسيارتن زيده ژ پيغهمبهرى -سلاش لى بن- بکهن، فيجا كهيفا مه گهلهک دهات دهه مى زهلامهكى عاقل ژ باديى هاتبا پسيارهک ژ پيغهمبهرى کربا ومه گوهيى خو دابايى.. وزهيدى کوپى ثابتى دهه مى مرؤقهكى پسيارهک ژى کربا دا بيژتى: نهقتشته ههيه يان نه؟ نهگهر گوئبا: نه، دا بيژتى: گاڤا نهو تشت چيپوو پاشى وهه پسيارى بکه.

ويا ژ في ژى کرينتر، کو دبهته نهگهرا تيچوونا خودانى، نهوه نهو پسيارا تشتهكى بکهت، وگاڤا بهرسقا دورست ب دهليل بۆ هاته تاشکهراکرن، نهو خو دفن بلند بکهت، وحهقيى قهوبيل نهکهت، وکارى ب وى بهرسقى نهکهت، وهكى وان يين بۆ ترانه ويارى پسيارا نهحکامان دکهن، وگاڤا زانايهكى نهو حوکم بۆ وان تاشکهرا کر، ل شوينا نهو کارى پى بکهن، دى چن ل عهردان وى بهرسقى بيژن، وکهنه جهى پيکهنينى..

و ژ فان رهنگه پسياران دهکهفت، پسيارکرن بۆ هندی کو مرؤف دينى خو بزانت، وکارى پى بکهت، تشتهكى فهه وهكى خودى د نايهتهكى دا گوئى: ﴿ فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ (النحل: ٤٣).

مفایین هه‌دیسى:

- ١- ئەف هه‌دیسه هندی دگه‌هینت کوی یا باش نینه مرۆف گه‌لهک پسیاران بکهت، ب تایه‌تی وان پسیارین ئەوهه‌وجه نه‌بتی.
- ٢- وحه‌دیس هندی دگه‌هینت کوی دقیت مرۆف گرنگیی بده‌ته تشتی فهرتر پاش یی فهراتیا وی کیمتر.
- ٣- ئیک ژ ئەگه‌رین تیبرنا ئوممه‌تین به‌ری مه‌ ئەو بوو وان گه‌لهک پسیار ژ پیغه‌مبه‌رین خو دکرن، وکار ب به‌رسقین وان نه‌دکر.

هه ديسا دهی

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: ﴿ أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا، وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ فَقَالَ: (يَتَأْتِيهَا الرَّسُلُ كُلُّوْا مِنْ أَلطَّيِّبَاتِ وَأَعْمَلُوا صَالِحًا) وَقَالَ: (يَتَأْتِيهَا أَلذَّيْبُ) ءَامِنُوا كُلُّوْا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ) ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلَ يُطِيلُ السَّفَرَ، أَشْعَثَ، أَعْبَرَ، يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ: يَا رَبَّ يَا رَبَّ! وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ، وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ، وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ، وَغُذِيَ بِالْحَرَامِ، فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ؟! ﴿

رواه مسلم

ژ نهووه هورهیرهه -خودئی ژئی رازی بت- دبیتژت: پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوت: گهلی مرۆفان، هندی خودییه یی پاکه، وتشتی پاک نهبت نهو قهبول ناکهت، وهندی خودییه ب وی تشتی فهرمان ل خودان باوهران کریه یی فهرمان پی ل پیغهمبهران کری، وگوت: گهلی پیغهمبهران، ژ تشتی پاقر بخون، وکاری چاک بکهن، وگوت: گهلی نهوین باوهری ئینای، ژ رزقی پاقرئ مه دایه ههوه بخون.. پاشی وی بهحسی زهلامی کر: سهفهری درپژ دکهت، یی سهقرژ وتوزهوی، دهستین خو بهر ب عسمانی فه درپژ دکهت: یا رهیبی یا رهیبی! وخوارنا وی یا ههرامه، وفهخوارنا وی یا ههرامه، وجلکی وی یی ههرامه، وگوتشتی خو ب ههرامی یی گرتی، نهری چاوا دی بهرسفا وی ئیتهدان.

موسلم فه دگوهیتژت

وپيغهمبهر -سلاف لى بن- د قى گوتنا خو دا نيشاره تى دده ته هندك
شهرتتين دبنه نهگهر كو دوعاييين مروقى ژ بهر قهوبيل بين، ژ وان شهرتان:

۱- پاكي وهكى گوتى: ﴿لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا﴾ وپاكي د دوعاييين دا نهوه
ئىخلاص تيدا ههبت، يهعنى: ژ خودئ بت و بو خودئ بت، ويا دوير بت
ژ ههمى رهنگييين ريمه تيبى ومه دحه ومه خسه دين خراب.

۲- سه فهر، چونكى د سه فهرئ دا، ب تاييه تى نهگهر دريژ بوو، مروث
دئ نه خوشيا خه ريببىي وزه حمه تى بينت، وهنگى دلئى وى دئ نازك بت، وئهو
ب نه فسه كا شكه ستنى دئ دوعاييين كهت، لهو پيغهمبهرى -سلاف لى بن-
به حسى زهلامى كر سه فهرئ دريژ دكهت.. يهعنى: ئيك ژ نهگهر بين
قهوبيلكرنا دوعاييين ل نك وى پهيدا دبن، پاشى چ؟

۳- پاشى گوت: ﴿أَشْعَثَ، أَعْبَرَ﴾ يهعنى: پرچا سه رى وى يا قزاقز،
وجلک وسه روبه رى وى يى توژه ويه، وئهقه نيشاره ته بو گوهورينا هه يئته
وسه روبه رى وهك نيشان بو خوشكاندنئ، ومروث ده مى دوعاييين دكهت نهگهر
نیشانين خوشكاندنئ بو خودئ ل سهر خو ناشكهره بكهت، وهكى گريي يان
نه پويته پيكرنا ب كه شخه ييا جلكى وسه روبه رى پتر يا بهرعه قله كو دوعايا
وى بيته وهرگرتن، وههر ژ بهر قى چهندي بوويه ده مى پيغهمبهر -سلاف لى
بن- دهر دكهفته نقيژا بارانئ كراسئ خو قازئ دكر، و ب خوشكاندن قه
دهر دكهفت.

۴- د دويث دا پيغهمبهرى -سلاف لى بن- گوت: ﴿يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ﴾
دهستين خو بهر ب عهسمانى قه بلند دكهت، وئهقه ژئ ئيك ژ نادايين
دوعاييينه، د هه ديسه كئ دا يا (ئهحمه د وئهبوو داوود وترمذى) قه دگوهيژن،
پيغهمبهر -سلاف لى بن- دييژت: ﴿إِنَّ رَبَّكُمْ تَبَارَكَ وَتَعَالَى حَيُّ كَرِيمٌ، يَسْتَحْيِي
مِنْ عَبْدِهِ إِذَا رَفَعَ يَدَيْهِ إِلَيْهِ، أَنْ يَرُدَّهُمَا صِفْرًا﴾ هندی خودايين هه وهديه يى شهرمين
ومهرده، شهرم ژ عهبدئ خو دكهت ده مى نهو دهستين خو ب نك وى قه بلند

دکته، نهو وان قالاً بزقيرينت.. هزر بکه مرؤقه کي گله کي مهرد بت،
و د سهر مهدينيا خو را يي شهرمين زي بت، تو دهستي خو ل بهر فه گري،
و ب خو شکاندن فه تشته کي زي بخوازي، تو بيثري نهو دهستي ته خالي
بزقيرينت؟

پا هوين بو خودي چ دبيژن؟

۵- وپيغه مبهري -سلافا لي بن- ژ کيس دهقي وي زهلامی فه دگوهيژت،
و دبيژت: نهو دبيژت: ﴿يَا رَبِّ يَا رَبِّ﴾ يه عني: زيده ئيلحاحي د دعايي
دکته، دبيژت و دبيژته فه، نه دوه ستييت ونه بي هيقي دبت، نه فه زي ئيک
ژ نه گهرين قه بويلکرنا دعايينه، لهو پيغه مبهري -سلافا لي بن- ده مي
دوعايه ک کرنا، وي دو سي جارن نهو دوباره دکر..

نه فه نهو نه گهرن يين دعوا ژ بهر دئينه قه بويلکرنا، وي زهلامی يي
پيغه مبهري به حسي وي کري، نهو هه مي ل نک خو يي پهيدا کرين، به لي
تشته کي دي يي گله کي گرنک وي ژ بيبرکريه و ل نک وي نينه: ﴿وَمَطْعْمُهُ
حَرَامٌ، وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ، وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ، وَعُذْيُ بِالْحَرَامِ﴾ کو خوارن و فه خوارن و جلکي
وي يي حلال بت.. سه عدئ کورئ نه بوو وه ققاصي داخواز ژ پيغه مبهري کر
کو نهو دعايي بو وي ژ خودي بکه ت؛ دا نهو دعايين وي قه بويل بکه ت،
پيغه مبهري -سلافا لي بن- گو تي: ﴿أَطْبَاطُ مَطْعَمِكَ تَكُنْ مَسْتَجَابَ الدَّعْوَةِ﴾
خوارنا خو حلال بکه، دعايين ته دئ قه بويل بن، وه کي طه بهراني زي
فه دگوهيژت.

نهو که سي خه مي ژ حلاليا پاربي خو نه خوت، و فه خوارن و جلکي خو
زي، يي هه زي نابت خودي دعايي وي قه بويل بکه ت، لهو پشتي پيغه مبهري
-سلافا لي بن- به حسي وي زهلامی کري يي ب وي رهنگي ژيگوتي دعوا
کرين، به لي خوارن و فه خوارن و جلکي وي يي حرام ب عه جيبی فه پسيار
کر: نهري چاوا دعايي وي دئ قه بويل بت!؟

مفایین هه دیسی:

- ۱- ئەف هه دیسه گرنگیا پاقریبی د قه بویلکرنا کار وگۆتنان دا بو مه بهرچاڤ دکهت.
- ۲- ههر وهسا بهرئ مه ددهته گرنگیا خوارن و قه خوارن و جلکئ هه لال، وکو ئەو ژ ئەگه رین قه بویلکرنا دوعا یینه.
- ۳- وحه دیس هندهک ئەگه رین دی ژی یین قه بویلکرنا دوعا یی بو مه ئاشکهرا دکهت.

هه‌دیسایازدی

عَنْ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ، سَبَطَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ-
وَرِيحَانَتَهُ -رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا- قَالَ: حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ-: ﴿دَعَا مَا يَرِيْبُكَ إِلَى مَا لَا يَرِيْبُكَ﴾.

رواه النسائي والترمذی، وقال: حسن صحيح

ژ هه‌سه‌نی کورئ عه‌لی، نه‌قیی پیغه‌مبه‌ری -سلاف لی بن- ورحانا وی
-خودئ ژئ رازی بت- دبیتت: من ژ پیغه‌مبه‌ری خودئ -سلاف لی بن- ئەف
گۆتته ژبه‌رکریه: ئەو تشتی تو یی ژئ ب گومان بی به‌پله، هه‌ر وی تشتی
یی تو یی ژئ ب گومان نه‌بی.

نەسائی و ترمذی ئەدگوه‌یزن.

ئەف هه‌دیسە ئیشاره‌تی دده‌ته ئیک ژ بناخه‌یین دینی مه، ئەو ژئ خو
دویرکنا ژ وی تشتی یی مرۆف ژئ ب گومان بت، هه‌تا خو ژئ پشت
راست بکه‌ت، وئەفه ئەوه یا دبیتتی: (ته‌قوا) یان (وه‌رع)، ئەوا پیغه‌مبه‌ری
-سلاف لی بن- پتر جارا د خوتیین خو دا وه‌صیه‌ت پی ل موسلمانان دکر.

هه‌سه‌نی کورئ عه‌لیی کورئ ئەبوو طالی، کورئ فاطمایا کچا
پیغه‌مبه‌ری -سلاف لی بن-، ئەوی دبیتتی: رحانا پیغه‌مبه‌ری؛ ژ به‌ر کو بینا
پیغه‌مبه‌ری -سلاف لی بن- ب وی ده‌ات، وگاڤا ددیت گه‌له‌ک که‌یف خو‌ش
دبوو، دئیتته هژمارتن ژ وان سه‌حابیین ب عه‌مری فه‌ دچوبیک؛ چونکی
ده‌می پیغه‌مبه‌ری -سلاف لی بن- قه‌ستا خودای خۆ کری، ژیی هه‌سه‌نی
نیزیکی ده‌ه سالان بوو، هه‌سه‌ن دبیتت: تشتی من ژ پیغه‌مبه‌ری -سلاف لی
بن- ژبه‌رکری، یه‌عنی: مایه ل بیرا من ژ گۆتتین وی، ئەف گۆتته‌یه، وی

گوت: ټو تشتی ته ب شک بیخت وتو یی ژئی ب گومان بی، بهیله، وههړه وی تشتی بکه یی تو ژئی ب گومان نه بی. . وتمامیا حه دیسی وه کی ل نک (ترمذی) هاتی، ټهغه یه: ﴿ فَإِنَّ الصَّدَقَ طُمَأْنِينَةٌ، وَإِنَّ الكَذِبَ رِيْبَةٌ ﴾ یه عنی: هندی راستیه دلرحه تیه، وهندی دره وه شکه بو دلی، و ژ فی دئیتته زانین کو مروث دقیت وان کاران نه کهت یین شک تیدا هه بت، دا یی پاراستی بت ژ حه رامیی ټه ژ لایه کی ټه، و ژ لایه کی دی ټه دا ټه ژ ټه مانئ خه لکی ژی پاراستی بمینت. هر وه سا ټهغه ئیشاره ته که ژی کو مروث ل دلی خو بزقیرت ټه گهر هات وټو د تشته کی دا که فته گومانئ.

وټه گهر ټم ل دیروکا پیشیین فی نوممه تی بزقیرین، ژ جیلئ صه حایبان ودویکه فتیین وان یی چاک، دئ بینین وان گه لهک خو ژ وان تشتان ددا پاش بین ټه تیدا دکه فتنه گومانئ، هه تا گه لهک جاران وان خو ژ حه لالی ددا پاش ژ ترسیین هندي دا کو ټه بکه فته د حه رامی دا. .

بو نمونه: جاره کی عه بده کی ټه بوو به کری هاته نک، تشتهک فی بوو، هندهک ژئی دا ټه بوو به کری، ئینا ټه بوو به کری ټه کره د ده فی خو دا، وپشتی داعویرای وی گوتنه ټه بوو به کری: تو دزانی ټه یی چ بوو ته ژئی خواری؟ گوتئ: یی چ بوو؟ وی گوت: د جاهلیه تی دا من خیقزانکی بو مروثه کی کربوو، و من چو ژ خیقزانکی نه دزانی، من ټه خاپاند، ژ نوی من ټه دیت وی ټه مال ه دا من. . ئینا ټه بوو به کری تبلا خو بره گه رویا خو ودلی خو راکر. .

ویه زیدئ کورئ زه ربعی گاڤا بابئ وی مری پینج سه د هزار ژ میراتی وی گه هشتنی، وی ټه وه رنه گرت، چونکی بابئ وی بوو بوو والی بو هندهک مه زنان، ټه دترسیا مالی بابئ وی یی حه لال نه بت! ونمونه ټه گهر ټم ل دویف بچین، گه له کن.

ومسهلهك ل قيرى ههيه دقيت هم بيرا خو لى بينينه فه، نهو ژى
ئهفهيه: ئهف رهنكى وهرهعئ يئ ژ ههژى وان كهسانه يئ ب تهقوا بن،
وحالى وان د گهل (تستقامئ) يئ دورست بت، نه وهكى وان يئ خو
ژ حرامى وگهنههين مهزن نهدهنه پاش، وخو ب قئ رهنكى وهرهعئ نيشا
خهلكى بدهن، يهعنى: واجباتين شهرعى ب جه نهئينن، وخو ژ شوپوهاتان
بدهنه پاش.. ئهف رهنكى هوسا يئ مرؤقان، وهرهعا وان جهئ گومانئيه،
وزوى ب زوى دقيت مرؤف باوهر ژ وان نهكهت، ژ بهر قئ چهندي دهمئ
هندهك عيراقيان پسيارا خوينا پيشيئ ژ عهبدللاهئ كورئ عهبياسى كرى
كانئ يا هلاله يان نه؟ وى بهرسفا وان نهدا وگوت: حوسهين يئ كوشتى،
وپسيارا خوينا پيشيئ ژ من دكهن!!

وجارهكئ زهلامهكى پسيار ژ بشرئ حافى كر، گوتئ: ئهگهر زهلامهكى
دهيكا وى بيتئ: ژنا خو بهرده، گوھئ خو بدهتئ يان نه؟ وى گوت: ئهگهر
وى د ههمئ تشتان دا گوهداريا دهيكا خو كريت، بلا د قئ تشتى ژى دا
گوهداريا وئ بكهت، ژ خو ئهگهر ب قئ تشتى ب تنئ گوھئ خو بدهته
دهيكا خو پاشى رابت وئ بقوتت، بلا وه نهكهت!

وئفه بيرا مه ل وان زهلامان دئينته فه ئهوتين د چو تشتان دا گوهداريا
شريعتهئ ناكهن، ودو ژنان دئينن دبئئن: مانئ شريعتهئ يئ دورست كرى
لهوا.. ههر وهكى وان شريعتهت ههمئ يئ ب كارئينا ههما ئهف مهسهله
ب تنئ مابوو!!

مفائين ههديسى:

ئهف ههديسه هندی دگهينت كو پيشيه مرؤقئ خودان باوهر يئ خودان
وهرهع وتهقوا بت، خو ژ وانكاران بدهته پاش يئ گومانئ بو وى چئ دكهن،
وقهستا وان كاران بكهت يئ گومان تيدا نهبت.

هه دیسا دوازدی

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ -، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -: ﴿ مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهِ ﴾ .

رواه الترمذي

ژ ئەبوو هورەیره ی -خودئ ژئ رازی بت- دئیتە قەگواستن، دبیرت: پیغەمبەری -سلاف لی بن- گوئ: ژ باشیا موسلمانەتیا مرۆقیە ئەو وی تشتی بهیلت یی مایئ وی تی نهچت.

ترمذی قەدگوهیزت

ئەف هەدیسە ئیک ژ بناخەیین تۆرە وئادابین جفاکی یین مرۆقی موسلمان بەرچاڤ دکەت، وئاشکەرا دکەت کو ژ تامایا موسلمانەتیا مرۆقی ئەو ئەو مایئ خو د وی تشتی نهکەت یی پەپوهندی ب وی قە نهبت و مایئ وی تی نهچت، و مایتیکرن ئەوا ئیسلاام مە ژئ ددەتە پاش پتر جاران ب ریکا ئەزمانی دبت، و مرۆقی خودان باوهر ئەگەر ل بیرا خو بینتەقە کو هەر گوئنهکا ئەو بیژت ل سەر وی دئیتە هژمارتن، و رۆژەک دئ ئیت حسبیا وئ دئ د گەل وی ئیتەکرن، ئەو ل ئەزمانی خو دئ یی هشیار بت، و وئ گوئنی نابیزت یا مایئ وی تی نهچت.. و دبت هندەک کەس هەبن هزر بکەن خودئ وئ ئاخفتنی ل وان ناگرت یا ئەو دبیزن، و صەحابیئ پیغەمبەری موعاڤئ کوپئ جەبەلی ب خو ژئ ئیک ژ وان بوو، دەمی ب عەجیبی قە پسپار ژ پیغەمبەری -سلاف لی بن- کری: ئەی پیغەمبەری خودئ ما سەرا

وان تاخفتنیين نهم دبیرین دین ل مه ئیتته گرتن؟ پیغه مبهری -سلاف لی بن-
گوتی: نهری ما نه گهر ژ بهر گوتنا نه زمانی نه بت تشتک ههیه مروقی سهر
وسهر بها قیته د ناگری دا؟!

ئیمامی نه وه وی دبیرت: ((پیتقیه مروقی نه زمانی خو ژ وی تاخفتنی
بگرت یا مه صلحت تیدا نه بت، وه هر جاره کا تاخفتن ونه تاخفتن وه کی ئیک
بت، یا سوننه ته وه مروقی نه تاخفتن، چونکی دبت تاخفتنا حلال سهری
بکیشته کاره کی حرام یان مه کرووه و نه فه گلهک جاران چی دبت...)).

وتشتی بهرچاڤ ویی خه لک هه می دزانت نه وه تاخفتنا تازه وسهر خو،
وبی دهنگی هیه ته تی دده ته خودانی، و تاخفتنا زیده و پیریژی و ماییتیکرن
که سینیا مروقی بی بها وسفک دکهت، وه هیه تا وی د چاڤین خه لکی دا
دئینته خواری.

و ژ قی هه دیسی دئیتته زانین کو باشی و تمامیا ئیسلاما مروقی وی
ژ ماییتیکرنی دده ته پاش، وه هر جاره کا ئیسلاما وی تمام بوو خودی خیرا
کاری وی ب زیده بی دین ده تی، وه کی د هه دیسه کی دا یا بوخاری و موسلمی
فه گوهستی هاتی: ﴿ إِذَا أَحْسَنَ أَحَدُكُمْ إِسْلَامَهُ، فَكُلُّ حَسَنَةٍ يَعْمَلُهَا تُكْتَبُ لَهُ بِعَشْرِ
أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِ مِائَةٍ ضَعْفٍ، وَكُلُّ سَيِّئَةٍ يَعْمَلُهَا تُكْتَبُ لَهُ بِمِثْلِهَا ﴾ یه عنی: نه گهر ئیک
ژ هوه ئیسلاما خو باشکر، ههر باشیه کا نهو بکهت دین بو وی ب دهه ان
ئیتته نفیسین هه تا دگه هته هفت سهدان، وه هر خرابیه کا نهو بکهت دین بو
وی ب وه کی وی ئیتته نفیسین.

و ژ لایه کی دی فه باشیا موسلمانه تیا مروقی هندی ژین دخوازت نهو خو
ژ کاری نه دورست ژی بده ته پاش، وه کی د هه دیسه کی دا یا بوخاری و موسلم
فه گوهستی هاتی: ﴿ الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ ﴾ موسلمانی
دورست نهوه یی موسلمان ژ دهستی وی و نه زمانی وی بینه پاراستن،
یه عنی: نه ب نه زمانی خو ونه ب دهستی خو مایی خو د وان نه کهت.

ژ حهسه نى بهصرى دئيتته فهگوهاستن، دببئت: ژ نيشانين پشتدانا خودى
بو عهبدى ئهوه ئهوه عهبدى ب وى تشتى فه موژبل بكهت يى مايى وى تى
نهچت.

وعهبدللاهي تهستورى دببئت: ههچبى د وى تشتى دا باخقت يى مايى
وى تى نهچت، دى ژ راستگويى بى بار بت. بهعنى: دى فبرى درهوان بت.

ومهعرووفى كهرخى دببئت: دهمى ئاخفتنا عهبدى د وى تشتى دا بت
يى مايى وى تى نهچت، مهعنا وى ئهوه خودى ئهوه يى شهرمزاركرى.

وتشتى مرؤقى ژ مائيتيكرنى ددهته پاش باوهريا ب خودى وشريعهته،
لهو پيغهمهبرى خودى -سلاڤ لى بن- ئهوه ژ باشيا ئيسلاما مرؤقى
هژمارت، و ل فبرى دقبت بيته دياركرن كو دو رهنگين مرؤقان ههنه ژ بهر
نهزانينا وان ب شريعهتى دكهفنه خهلهتيى:

- هندهك كار وگوتنين واجب وسوننهت دهيلن، يا ژ وان فه ئهوه ژ وان
تشتانه يين مايى وان تى نهچت.

- وهندهكين دى ههنه مايى خو د گهلهك كاران دكهن، چونكى هزر دكهن
ئهوه ژ وان كارانه يين مايى وان تى دچت.

وجهتا ههر ئيك ب دورستى توخوبى خو بزانت دقبت خو د شريعهتى دا
زانا بكهت.

مفايين ههديسى:

۱- ئهف ههديسه هندى دكههينت كو پيتقيهه ههر ئيك ژ مه دهمى
خو د وان گوتن وكاران دا زهعنى نهكهت يين چو مفايى وى تيدا نهبن،
ومايى وى تى نهچت.

۲- وحهديس هندى دكههينت كو ئيك ژ سالوخهتتين كهسينيا موسلمانن
يا تمام ئهوه ئهوه يى مائيتيكهه نهبت، چونكى مائيتيكرن خودانى بى بها
دكهت.

۳- وحه دیس بهری مه دده ته پاقرنا نهفسی وبلندرنا وی ژ وان
تشتین وی کیم دکهت، و د چاقین خه لکی دا دشکینت.

۴- مایتیکرن گه لک جارن دبه ته ئه گه را پهیدا بونا نهقیانی د ناقبه را
خه لکی دا، و دویر نینه ئه و سه ری بکیشته شه ر و لیکه فتنی ژی.

هه‌دیسای سیزدی

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ - رضي الله عنه -، عن رَسُولِ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم -
قال: ﴿ لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ ﴾.

رواه البخاري ومسلم

ژ نه‌هسی کورئ مالکی -خودئ ژئ رازی بت- دئیتته فه‌گوهاستن،
دبیرت: پیغه‌مبه‌ری -سلاف لی بن- گوت: باوه‌ریا ئیک ژ هه‌وه تمام نابت
هتا نه‌و بو برایی خو بقیته یا بو خو دقیته.

بوخاری وموسلم فه‌دگوهیزن

د هه‌دیسای بوری دا، پیغه‌مبه‌ری -سلاف لی بن- به‌حسی ئیک ژ وان
تشتان کر بین ئیسلاما مرۆقی پی تمام دبت، و د قئ هه‌دیسای دا به‌حسی
تشته‌کی دی دکته باوه‌ریا مرۆقی پی تمام دبت، و چونکی ئیسلام ب کار
و کرباران فه‌ یا گریدایه، و باوه‌ری ب دلی فه، نه‌و تشتی ئیسلام پی تمام
دبت، کو نه‌مایتیکرن بو، ب کار وگوتنان فه‌ هاته‌ گریدان، نه‌و تشتی
باوه‌ری پی تمام دبت، کو مرۆقی نه‌و تشت بو برایی خو بقیته یی بو خو
دقیته، ب دلی فه‌ هاته‌ گریدان.

وئه‌ف هه‌دیسای ئیک ژ وان هه‌دیسانه‌ بین زانایان گرنگیه‌کا مه‌زن دایی؛
چونکی نه‌و ئیک ژ وان توره‌یین مه‌زن بو مه‌ به‌رچا‌ف دکته بین کو
پیتقیه‌ ل نک مرۆقی هه‌بن ده‌می نه‌و سه‌ره‌ده‌ری و ته‌عامولئ د گهل خه‌لکی
دکته.

ودهمی پیغمبهر -سلاف لی بن- دبیت: ﴿لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ..﴾ نیک ژ هوه باوهیی نائینت، معنا وی ئه و نینه ئه و دئ کافر بت، وباوهری نیکجار ل نک وی نامینت، بهلکی مهخسه د پی ئه و -وهکی زانا دبیتن- ئه و باوهریه کا تمام نائینت، چونکی ئه وئ ئه ف سالوخته ته ل نک نه بت ژئ ئه صلی باوهریی دئ ل نک هه بت، وئ هف هه دیسه هندئ دگه هینت کو نیک ژ چه قین باوهیی ئه وه مروقی خیر بو براین خویین موسلمان بقیت، که یفا وی بیت دهمی باشیهک دگه هته وان، و ب خه م بکه قت دهمی دبیت نه خو شیهک دگه هته وان، وئمامی نه وه وی دبیت: یا باشتر ئه وه معنا (برای د قئ هه دیسی ب رهنکه کی به رفه هتر ژ براینیا باوهریی بیته وه رگرتن، و مروقی خیرا بو براین خوی کافر ژئ بقیت، کو هه ز بکه ت ئه و بیته د ئیسلامی دا، و به رده و امیا باوهریی بو براین خوی موسلمان بقیت، ژ به ر قئ چهن دئ چهن دئ دوعایا هیدایه تی بو کافرئ تشته کی ب خیره.

و پیغمبهر ب خو -سلاف لی بن- بهری هه ر که سه کی دی ژ وان بوو یین خیر بو براین خو دقیا کانئ چاوا وی ئه و بو خو دقیا، ئیمامی موسلم فه دگوهیت کو جاره کی ئه بوو ذه رری داخواز ژ پیغمبهری -سلاف لی بن- کر کو ئه و وی بکه ته مه زنی جهه کی، ئینا پیغمبهری -سلاف لی بن- گو تی: ئه ز دبینم تو مروقه کی لاوازی، و من ئه و تشت بو ته دقیت یی من بو خو دقیت، مه زنی دو مروقان نه که ی، و نه بیه وه کیل ل سه ر مالی ئیتیمه کی.

وصه حابیتن پیغمبهری ژئ -سلاف لی بن- ب قئ رهنگی بوون، عه بدللاهی کورئ عه ببا سی د گو تنه کا خو دا دبیت: ئه ز نایه ته کا قورئانی دخوینم وئ هه ز که م خه لک هه می وی تشتی بزانی یی ئه ز ژئ دزانی.

وهه ر جاره کا مروقی ئه و خیر بو براین خو قیا یا وی بو خو دقیت، معنا وی ئه وه دلئ وی د ده ر حه قا وان دا یی صافیه، و چو که رب و نه قیانا وان ل نک وی نینه، وئ هه حسویدی ب وان نابه ت، وئ هه که سی هؤسا بت دئ باوهریا وی یا تمام بت.

مفایین هه‌دیسی:

- ۱- ژ څی هه‌دیسی دئیتته زانین کو ئیک ژ سالۆخه‌تین که‌سینیا مرۆڅی خودان باوهر ئه‌وه ئه‌و یی (ئه‌نانینی) نه‌بت، و ژ وان نه‌بت یین هه‌ز دکهن هه‌می تشت بۆ وی ب تنی بن، وخیڕ نه‌گه‌هته که‌سه‌کی دی ژ بلی وی.
- ۲- چۆ نابت مرۆڅی خودان باوهر که‌سه‌کی هه‌سوید بت، وکه‌رب ونه‌څیانا خه‌لکی د دلۆ وی دا بت.
- ۳- وئه‌ف هه‌دیه‌ هندۆ دگه‌هینت کو باوهری کیم وزیده دبت، ودبت مرۆڅ کاره‌کی بکه‌ت باوهریا وی پۆ کیم بت، وکاره‌کی دی بکه‌ت باوهریا وی پۆ زیده بت.
- ۴- ب کارئینانا څی یا د هه‌دیسی دا هاتی، کو مرۆڅی خیر بۆ خه‌لکی هه‌میی بڅیت، وحه‌ز بکه‌ت ئه‌و بگه‌هته وان یا دگه‌هته وی، دبه‌ ئه‌گه‌را به‌لاقبونا څیان وحه‌ژیکرنی د ناڅبه‌را کوپین جڅاکی دا.

هه دیسا چاردی

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ -، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -: ﴿ لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِيٍّ مُسْلِمٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ إِلَّا بِإِخْدَى ثَلَاثٍ: الثَّيْبُ الزَّانِي، وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ، وَالتَّارِكُ لِدِينِهِ الْمَفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ ۝ ﴾.

رواه البخاري ومسلم

عبداللاهی کوری مسعودی - خودی ژنی رازی بت - ژ پیغه مبهری - سلاف لی بن - قه دگوهیژت، دبیتژت: پیغه مبهری - سلاف لی بن - گۆت: خوینا مرۆقه کی موسلمان یی شاهده بدهت کو ژ خودی پیغه تر چو خودایین حهق نینه وکو ئەز پیغه مبهری خودیمه حهلال نابت، ب ئیک ژ سی ریکان نهبت: وئو ب ژن بت و زنا یی بکهت، و نهفس ب نهفسی، وئو ی دینی خو بهیلت و خو ژ جماعه تی قهدهر کهت.

بوخاری و موسلم قه دگوهیژن

زانای نافراند (ئبن حه جهری ههیشه می) ل دۆر مه رته بهیا قی حه دیسی دناخت و دبیتژت: وی مه رته بهیه کا گرنگ ههیه؛ چونکی ئه و ب خه طه رترین تشتی قه یا گریدایه کو خوینا مرۆقانه، وکانی چ ژنی حه لاله و چ حه رامه، وئو ئاشکه را دکهت کو ئه صل و بناخه د خوینی دا ئه وه حه رامه ئه و بیته ریتن، و عه قل ژ ی بۆ قی چهندی دچت؛ چونکی ئه و ل سه ر هندی یی هاتیه دورستکرن، ئه و هه ز دکهت وینه یی مرۆقی یی ب جوانترین رهنگ هاتیه ئافراندن، بمینت.

یہ معنی: ٹہف حدیسا بوری ب رہنگہ کی ناشکہرا بو مه ددہ تہ دیار کرن، کو ریتنا خوینا مروقی موسلمان کاره کی حہرامہ، وپاراستنا رحی ٹیک ژ وان کارانہ یین ٹیسلامی ل سہر مه فہرکری، وٹہ گہر ٹہم بہری خو بدہینہ ٹایہ تین قورٹانا پیروژ، ہہر وہسا گوتننن پیغہ مہہری -سلاف لی بن- دی بینین کو خودی وپیغہ مہہری وی گہفین دژوار ل وی کہسی کرینہ یی ژ قہستا ویی حہق خوینا مروقی کی بریژت، وٹہو گہف ب گہلہک رہنگان بہرچاٹ دبت، ژ وان:

۱- ٹہو کہسی مروقی کی بکوژت، تاوانا وی ہند یا مہزنہ ہہر وہکی وی خہلکی عہردی ہمی کوشتین، خودی دبیژت: ﴿مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أُورِثَ فَاَرْضٌ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا﴾ (المائدہ: ۳۲).

۲- ژ بہر تاوانا وی یا مہزن خودی د ٹایہ تہ کی دا گہفی ب چوونا جہنہ می، ومانا تیدا، وغزہ با خودی ولعنتا وی، وعزہ باہ کا مہزن، ل وی دکہت دہمی دبیژت: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ (النساء: ۹۳).

۳- پیغہ مہہر -سلاف لی بن- دگوتنہ کا خو دا یا بوخاری و موسلم ژئی قہدگوہیزن ناشکہرا دکہت کو کوشتنا وی نہفسی یا خودی کوشتنا وی حہرام کری ٹیک ژ حہفت گونہ ہانہ یین خودانی دہنہ ہیلاکی، ژ بہر مہزنیا وان.

۴- و د گوتنہ کا خو یا دی دا یا ترمذی ژئی قہدگوہیزت دبیژت: خرابوونا دنیا یی ل بہر خودی سفکترہ ژ کوشتنا زہلامہ کی موسلمان.

بہلی ٹہف پاراستنا خوینی ہنگی رادبت ونامینت دہمی خودان ٹیک ژ وان کاران دکہت یین خوین پی حہلال دبت، و مسوگہر ٹہو کار ہند دمہزن وکریتن حہتا ٹہف کارئ مہزن -کو کوشتنہ- پی حہلال دبت، و د قی حدیسا خو دا پیغہ مہہر -سلاف لی بن- بو مه بہحسی سی ژ وان کاران دکہت یین (عصمہ تا خوینی) رادکہت، و خودانی موستہ حقی کوشتنی دکہت، و بہری ٹہم

بهحسی فان همر سی حالهتان بکهین، پیتقیه ناشکرا بکهین کو ب جهئینانا
حوکمی د فان حالهتان دا، کارئ دهستههلاتئ ب تنییه، وئو خهلکی نینه ئهو
ژ نک خو ب کارئ جهئینانا (حدوودین شهرعی) رابین.. وئهو همر سی
حالهت ئهقهنه:

۱- ﴿التَّيَّبُ الزَّانِي﴾ یهعنی: ئهو کهسی ب کرنا فاحسی رابیت، وئهگهر
زهلام بت یئ ب ژن بت، وئهگهر ژن بت یا شوپکری بت، زانایین ئیسلامئ
همی ل وئ باوهرینه کو عقوببا فان رهنگه کهسان، پشتی تاوان ل سهر
ئیسبات دبت (رهجمه) و د ربوایهتین دورست دا هاتیه کو پیغهمبهری (ماعز
وغامدیه) ههر دو رهجماندینه.

وههر چهنده رهجم عقوبویهکا دژواره ژئ، بهلی دهمئ مرؤف هزرا خو
د تاوانا زنايي دا دکهت، ودهمئ ئهو د ناف جفاکهکی دا بهلاف دبت، ووان
خرابیین جفاکی وساخلمی یین ئهو دگهل خو دئینت، بو مرؤفی ناشکرا
دبت کو هندهک تاوان ههنه کوشتن ل بهر سفاک دبت.

۲- ﴿وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ﴾ یهعنی: ئهوئ مرؤفهکی ژ قهستا وئی حهق
بکوژت، جزایی وی ژئ ئهو ئهو بیته کوشتن، ئهگهر هات و مرؤفین کوشتی
کوژهکی عهفی نهکن، خودئ د نایهتهکی دا دبیرت: ﴿وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ
النَّفْسَ بِالنَّفْسِ﴾ (المائدة: ۴۵).

۳- ﴿وَالتَّارِكُ لِدِينِهِ الْمُفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ﴾ یهعنی: ئهو کهسی دینی خو بهیلت
و ل کوفری بزقیرت، و خو ژ جماعهتی قهدهر کهت.

و ژ بلی فان همر سی کاران، هندهک کارین دی ژئ ههنه خودانی
موسستههقی کوشتنئ دکهن، د هندهک نایهت و حه دیسین دی دا هاتینه،
وهکی: ب کارئینانا سیره بهندی، یان کهسهک بیت عهردی مرؤفی ژئ
بستینت، یان مال و نامویسا وی بخوازت و تهعدایئ ل حهقی وی بکهت، یان
بهلافکرنا فساد و خرابکاری د عهردی دا، یان ئهوئ ریزا موسلمانان

ژیکفه کت، یان کارئ قهومی لوطی بکت، یان ئیک ژ ئه رکائین
ئیسلامی عاطل بکت وهکی: نقیژئ وحهجئ وزه کاتی.. هتد.

مفایین هه دیسی:

۱- هه دیس هندئ دگه هینت کو خوینا مرۆقی موسلمان یا پاراستیه،
ونابت بی حهق ئه و بیته ریتن.

۲- هه دیس هندئ دگه هینت کو هندهک تاوان هه نه خودانی هیتزای
کوشتنئ دکهن، ژ بهر کارتیکرنا وان یا خراب ل سهر جفاکئ، وهکی: کرنا
فاحشی ئه و (ئهنسایین خه لکی) پی تیکه ل دهن، وئیشین جفاکی وصحی
بین ب ترس پی به لاف دهن.

۳- وحه دیس هندئ دگه هینت کو نه فس یا ب بهایه، ونابت بۆ کهسی
نه فسه کی بی حهق و ژ ته عداپی بکوژت، وئهوئ ب قئ تاوانئ راببت جزایی
وی ئه وه ئه و ژ بیته کوشتن.

۴- وحه دیس گرنگیا پاراستنا کۆما موسلمانان بۆ مه ناشکه را دکهت
ژ تاوانا وان که سان یین گومانئ بۆ خه لکی د دینئ وان دا چئ دکهن،
وئیکرئزیا وان تیک دهن و دئبخنه ژیر ترسا پارچه بوونی.

هه‌دیسا پازدی

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ -، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -: ﴿ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُتَّقِ اللَّهَ تَقَاتُلًا أَوْ لِيَصُمِّتْ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ ۖ ﴾.

رواه مسلم

ئەبوو ھورەیرە -خودئى ژئى رازى بت- ژ پیتغەمبەرى -سلاڤ لى بن- فەدگۆھیت، دبیئت: پیتغەمبەرى -سلاڤ لى بن- گۆت: ھەچیى باوەرى ب خودئى وروژا قیامەتى ھەبت بلا گۆتتا خیرى بیئت یان خو بى دەنگ بکەت، ھەچیى باوەرى ب خودئى وروژا قیامەتى ھەبت بلا قەدرى جیرانى خو بگرت، ھەچیى باوەرى ب خودئى وروژا قیامەتى ھەبت بلا قەدرى میتفانى خو بگرت.

موسلم فەدگۆھیت

ئەف ھەدیسا پیرۆز بەرى مە دەتە سى ئەخلاقین باش یین کو تیکەلیا مە د گەل خەلکی تازە دکەن، ودبته ئەگەرا بەلاقبونا قیان وھەئیکرنى د ناقبەرا خەلکی دا، وئەو ھەسى ئەخلاق ژى ئەقەنە:

۱- گرتنا ئەزمانى:

پیتغەمبەر -سلاڤ لى بن- دبیئت: ﴿ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُتَّقِ اللَّهَ تَقَاتُلًا أَوْ لِيَصُمِّتْ ۖ ﴾ ئیمامى شافعى -خودئى ژئى رازى بت- دبیئت: مەعنا قى

حەدیسێ ئەوە ئەگەر مەرۆقەکی قیبا باخفت، بلا هزرا خو بکەت، ئەگەر وی دیت چو زیان ل سەر وی نینە بلا باخفت، و ئەگەر بو وی ئاشکەرا بوو کو زیانەک د گۆتتا وی دا هەیه، یان شک بو چیبوو کو بەلکی زیانەک هەبت بلا خو بی دەنگ بکەت.

مەعنا: پیغەمبەر -سلاڤ لی بن- د قی گۆتتا خو دا فەرمانی ل مە دکەت، کو ئەم ئیک ژ دووان هلبژیرین: یان گۆتتا خیری بیژین، یان ژێ نەئاخفین، و ئەقە هندی دگەهینت کو مەرۆق بشیتە ئەزمانی خو، و وی بەس بو وان گۆتتا ب کاربونت یین مفا تیدا هەی.

۲- قەدرگرتنا جیرانی:

و پیغەمبەری -سلاڤ لی بن- گۆت: ﴿وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ﴾ و قەدرگرتنا جیرانی هندی دخوازت مەرۆق وی تشتی نەکەت یی نەخوشی پی بگەهتە جیرانی، و ئەگەر ئەم بەری خو بدەینە ئایەتین قورئانی و حەدیسین پیغەمبەری -سلاڤ لی بن- دئ بینین وان گەلەک شیرەت ب مەزناکنا بەی پی جیرانی ل مە کرینە، بوخاری ژ عائیشای قەدگوهیت، دبیژت: پیغەمبەری -سلاڤ لی بن- گۆت: جبریلی هند شیرەت ب جیرانی ل من کر حەتا من هزرکری کو ئەو دئ بته میراتگری وی. و د حەدیسەکا دی دا یا بوخاری ژ ئەبوو شورەیحی قەدگوهیت هاتیە پیغەمبەری -سلاڤ لی بن- سی جارن سویندا خواری و گۆت: ئەو کەس باوەری نائینت.. صەحایان گۆت: کی ئەی پیغەمبەری خودی؟ گۆت: ئەوی جیرانی وی ژ خرابیین وی ئەمین نەبت.

۳- قەدرگرتنا میثانی:

﴿وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ صَفِيَّهُ﴾ و ئەقە ژێ هندی دگەهینت کو قەدرگرتنا میثانی ژ باوەریا خودانیە، و ئیک ژ وان عیبادهتانه یین مەرۆق خو پی نیزیکی خودی دکەت، و د حەدیسەکی دا یا موسلم ژ پیغەمبەری

-سلاف لی بن- قه دگوهیزت هاتیه کو میفانداری سی رۆژن، ویا زنده تر خیره که نهو د گهل وی دکهت.

ویغهمبهر -سلاف لی بن- ده می دبیت: ههچی باوهری ب خودی ورۆژا قیامه تی ههبت بلا هو بکهت.. مهعنا وی نهو نینه بی فان کاران نه کهت باوهری نابت، بهلکی نهو رهنگه کی تهشجیعیه بو مرۆقی کو وان کاران بکهت، وهکی مرۆقهک بیژته کوپۆ خۆ: نهگه ر تو کوپۆ منی فلان تسی بکه.. دا نهو وه بکهت.

و ژ لایه کی کی قه حه دیس هندئ دگه هینت کو نهف هه ر سی کارین باش ژ پشکیین باوهریینه، و باوهری نه بهس ب وان کاران قه یا گرتدایه بین د ناقبهرا مرۆقی و خودی دا ههین، بهلکی نهو ب وان کاران ژ قه یا گرتدایه بین د ناقبهرا مرۆقی و خه لکی ژ دا ههین، و پیتقیه نهو ب قی فرهی د باوهری بگه هین.

مفایین هه دیسی:

۱- ئیسلام وان نه خلاقان ژ مه دخوازت بین کو قیانی د ناقبهرا خه لکی دا به لاف دکهن، وریژین وان پتر موکم دکهت.

۲- و ژ قی حه دیسی گرنکیا په بیقی و خه طه ریا وی بو مه ئاشکهرا دبت، و دبت په یقه کا ب تنی بته نهگهرا هندئ خودی ژ مرۆقی عیجز بیت، و دلئ خه لکی ژ مرۆقی بمینت.

۳- و حه دیس هندئ دگه هینت کو خودان باوهری دورست نهوه بی قه درئ جیرانی خۆ بگرت، هه ر و هسا قه درئ میفانی خۆ ژ، و نهفه ژ وان نه خلاقین باشه بین ئیسلامی بهری مه دایی.

هەدیسە شازدە

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ -، أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -:
أَوْصِنِي، قَالَ: ﴿لَا تَغْضَبْ﴾، فَرَدَّدَ مَرَارًا، قَالَ: ﴿لَا تَغْضَبْ﴾.

رواه البخاري

ئەبوو ھورەیرە -خودئ زئی رازی بت- دبیژت: زەلامەکی گۆتە پیغەمبەری
-سلاف لی بن-: شیرەتەکی ل من بکە، وی گۆتئ: کەربین خۆ قەنەکە، ووی
چەند جارەکان گۆتئا خۆ دوبارە کر، وپیغەمبەری -سلاف لی بن- ھەر گۆتئ:
کەربین خۆ قەنەکە.

بوخاری قەدگۆھیزت

ئەف ھەدیسە ئیک ژ ھەدیسین مەزنە، یین کو بەرئ مە ددەتە ئیک
ژ وان ئەخلاقان یین خیرا دنیا یئ وئاخرەتئ ب دەست مرۆقی قە دئینن،
چونکی ئەو فەرمانئ ل مە دکەت کو ئەم خۆ ژ وان ئەگەران بەدینە پاش یین
کەربئ ل نک مە پەیدا دکەن، ومە ل ھندئ ئاگەھدار دکەت کو خیر ھەمی
ئەو مرۆف کەربین خۆ قەنەکەن.

د قئ ھەدیسئ دا ھەقالئ پیغەمبەری یئ نیزیک ئەبوو ھورەیرە -خودئ
زئی رازی بت- بو مە ئاشکەرا دکەت کو مرۆقەکی (و د ھندەک ریبوایەتان دا
ھاتیە کو ئەو ئەبوو دەرداء بوو) داخواز ژ پیغەمبەری -سلاف لی بن- کر کو
ئەو شیرەتەکا کۆمکەر وکورت ل وی بکەت، دا بشپت ژ بەر بکەت وکاری
پئ بکەت، ئینا پیغەمبەری -سلاف لی بن- گۆتئ: کەربین خۆ قەنەکە. وسئ

جاران فی مرۆقی داخوازا خو دوباره کر، وههر سی جاران پیغمبهری -سلاش لی بن- هه ره شو شیرهت گوتی.. تشتی هندئ دگههینت کو خودویرکرنا مرۆقی ژ کهریی وئهگهرین پهیدا کرنا وی سهری هه ره باشیهکییه.

وکهرب فهبوون حالتهکه دکهفته بهرانبهه رازیبوونی، وهندهک کهسین بسپور کهرب فهبوونی ددهنه نیاسین ودبیتن: کهرب فهبوون کهلینهکه د دلی دا پهیدا دبت خودانی پال ددهت کو تولی ژ وی کهسی بستینت یی نهخوشیهک گهاندیی، وئهف حالته گهلهک جارن بهری خودانی ددهته هندئ کو هه کارهکی یان گوتنهکا نه دورست بکهت، و بهر ب حهرامیی فه بچت، ژ بهر هندئ پیغمبهری -سلاش لی بن- شیرهت ل فی صهحایی خو کر، و د ریکا وی پا ل مه هه میان ژی کر کو هه خو هه گهرین کهریی بدهینه پاش، وئهگه ههت جارهکی کهریی ئیک ژ مه فهبوون ژی، هه بشیینه خو وکهریا خو داکهین، دا تووشی خرابیی نهبین.

وههژیه بیتین: دو رهنگین کهرب فهبوونی هه نه، ئیک یا باشه، وئیک یا خرابه، ومهخسهه ب کهرب فهبوونا باش ههه یا بو خودئ بت، دهمی مرۆف ببینت کارهکی خودئ پی نهخوش یی دئیته کرن، وکهس نینه وی مهعه کهت یان خه لکی ژئ بدهته پاش، و د هه دیسین دورست دا هاتیه کو هه کهسی کهریی وی فهبین دهمی دبینت بی هه مریا خودئ یا دئیته کرن، رۆژا قیامهتی هه دئ ژ وان بت یین خودئ ددهته بهر سببههرا خو، بهلی د فان دهمان ژی دا بو وی چی نابت هه تشتهکی بکهت یی خودئ فهرمان پی نه کری.

ورهنکی دووی یی کهرب فهبوونی هه رهنگه یی نه دورست، کو سههرا تشتین دنیا یی بت، وچاره سههریا فی رهنگی کهریی ب گهلهک ریکان دبت، وهکی:

۱- دو عاکرن ژ خودئ کو هه مرۆقی بیارت، وبکهته ژ وان یین خو ژ بیر نه کهن نه ل دهمی رازیبوونی ونه ل دهمی کهرب فهبوونی.

۲- مرۆف خو ژ زکری خودی دوبر نهکەت، هەردەم قورئانی بخوینت،
وئستغفارەن بکیشت.

۳- بێرا خو ل وان ئایەت و حەدیسەن بێنتەقە بێن بەری وی ژ کەری
دەنە پاش، و خێرەکا مەزن بو وی کەسی دەسنبشان دکەن بێ ل دەمی کەرب
قەبوونی بشیتە خو.

۴- گۆتەنا (ئستعادی) ب تاییەتی ل وان دەمبێن هەست بکەت کو
کەریبێن وی دی قەبوون، وئستعاده ئەوه بیژت: (أعوذ بالله من الشيطان
الرجيم).

۵- حالێ خو بگووژت، ئەگەر بێ ژ بیان قە بت، پروینت، یان خو درێژ
بکەت، وەکی د حەدیسەکی دا هاتی.

۶- مرۆف خو ژ وان ئەگەرەن بەدەتە پاش بێن کەریبێن مرۆقی قەدکەت،
وەکی کیم نقتینی، یان کیم خواری، وگەلەک وەستیانی.. وەتد.

و د شەریعەتی دا هاتیە ئاشکەراکرن کو گەلەک ژ وان تەصەرروف
وکاربێن ئەو مرۆف دکەت بێن کەریبێن وی قەبووین، ل سەر وی حسیب دبن،
و د دنیا بێ وئاخەتی ژێ دا ئەو سەرا وان دی ئیتە جزادان، وەکی وی بێ
ل دەمی کەرب قەبوونی مالی کەسەکی بتەلیفت، یان ئیکی بکوژت، ئەوی
چو عوزر نابت، وەندەک کاربێن دی هەنە ل سەر وی حسیب نابن، وەکی وی
بێ دەمی کەربەکا مەزن بو چی دبت و طەلاقین خو بەقایت، ئەقە ل سەر
گۆتەنا هەندەک فقەزانان.

مفایین هەدیسی:

۱- ئەف حەدیسه قەدر و بەیای صەحابیان بو مە بەرچاف دکەت، وکو
وان هەردەم پسپارا وان تشتان بو خو ژ پیغەمبەری دکر بێن مفایین وان
وخیرا دین و دنیا یا وان تیدا هەی.

۲- وئەف ھەدیسە ھندى دگەھىنت كو ئەگەر تىشتەكى گزنگ ھەبەت،
دقئىت مرۆف پتر ژ جارەكى دوبارە بکەت، دا ئەو كەسى گوھ لى دبت مفایى
بو خو ژى ببىنت.

۳- كەرب فەبوون ئىك ژ وان حالەتتىن خرابە يىن پىتقىبە مرۆف ژ خو
بدەتە پاش وخو ژى دویر بکەت، ژ بەر وان ئەنجامىن نەباش يىن د دویش دا
دئىن.

حه دیسا هه فدی

عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ -رَضِيَ اللهُ عَنْهُ-، عَنِ رَسُولِ اللهِ -صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ-
قَالَ: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قَاتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ
فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَ، وَلِيُجِدَّ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ فَلْيُرِحْ ذَبِيحَتَهُ﴾.

رواه مسلم

شه ددادئ کوری نهوسی -خودی ژئ رازی بت- دبیژت: پیغه مبهری
-سلاف لی بن- گوت: خودئ قهنجی ل سهر ههر تشتهکی واجب کریه، قیجا
نه گهر ههوه کوشتن کر، وئ ب قهنجی بکهن، ونه گهر ههوه قه کوشتن کر، وئ
ب قهنجی بکهن، وئیک ژ ههوه بلا کبیرا خو سهقا کهت، وقه کوشتییی خو
رحهت بکهت.

موسلم فه دگوهیژت

ئهف هه دیسه ژئ وهکی یئین بهری خو ئیک ژ قاعیده وپیکیین
ئیسلامئ یئین سه رهکی بو مه بهرچاف دکهت، کو ب کارئینانا قهنجییه
د ههمی تشتان دا، و ژ هه دیسه ئاشکهرا دبت کو قهنجی و ب کارئینانا
وئ د ههمی گوتن وکریاران دا تشتهکی واجب ل سهر ههمی چیکریان.

وپیغه مبهر -سلاف لی بن- ده می دبیژت: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ﴾ خودئ (ئیحسان) ل سهر ههمی تشتان (نقیسیه). ژئ دئیته زانین
کو حوکمی (ئیحسانی) ووجوو به، چونکی د قورئان وحه دیسان دا په یقا
(نقیسین) بو کاری واجب دئیته گوتن، وهکی د ئایه ته کی دا هاتی: ﴿يَتَأْتِيهَا

الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٩٠﴾
ووهكى ناشكهره حوكمى رۆژيى ووجووبه.

و د قورئانئ ژئ دا خودئ (ئيحسان) ل سهر مه واجب كريبه، وهكى
گوتئ: ﴿ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴾ (البقرة: ١٩٥) و د نايه ته كا دئ
دا دببئت: ﴿ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ ﴾ (النحل: ٩٠).

و(ئيحسان) د زمانئ عه ره بان دا ژئدرئ (أحسن، يحسن) يئيه،
ومه بهست پئ گه هاندنا قهنجئ ومفايه بؤ خهلكئ، دببئتن: (فلان أحسن إلى
فلان) يه عنئ: فلانئ نهو تشت گه هانده فلانئ يئ قهنجئ وباشيا وئ تئدا
ههئ، و (ئيحسانا د كاري دا) نهو ده مئ مرؤف كاره كئ دكهت، وئ كاري
ب رهنگه كئ تمام وپيكمهاتئ بكهت، ونه هئلت چو كئماسئ بكه قئئ.

پئغه مبهري -سلاف لئ بن- د قئ گوتنا خو دا رادگه هئنت، كو خودئ
قهنجئ د هه مئ تشتان دا نقيسيه، ومه خسه د هه مئ تشتان ل قئبرئ
نهو گوتن وكريارن يئ مرؤقئ (موكه للهف) پئ رادبت، ده مئ مرؤف گوتنه كئ
يان كريباره كا باش دكهت دقئئئ ئحسانئ تئدا ب كار بينت، يه عنئ: نهو وئ
ب تمامئ بكهت، وهكى مه گوتئ، وده مئ نهو خو ژ گوتن وكرياره كا حه رام
ددهت باش، دقئئئ ئحسانئ تئدا بكهت، يه عنئ: ب تمامئ خو ژئ بده ته
پاش، وده مئ رابهري قهده را خودئ دبت دقئئئ ئحسانئ بكهت، كو صه برئ
ل سهر بكهت، وده مئ تئيكه لئئ د گهل خهلكئ دكهت، دقئئئ ئحسانئ د گهل
وان ب كار بينت، يه عنئ: حه قئ وان يئ خودئ دا بئ، ژ سهر خو راكمهت، و
ب دورستئ ب واجبئ خو راببت.. وهؤسا، پئتقيشه ل سهر وئ نهو د هه مئ
گوتن وكرياران دا قهنجئ وئيحسانئ ب كار بينت.

و پشتئ بنه جه كرنا قئ قاعئده يئ گشتئ، پئغه مبهري -سلاف لئ بن-
دو نمونه ل سهر قهنجئئ بؤ مه ئينان، ب دو كارتئ وهسا يئ چو هزرا
قهنجئئ تئدا نائئته كرن، چونكى نهو ههردو كاران كلؤفانكا بئ رهحمئ
ودلره قئيبه، كو (كوشتن) و (قهكوشتنه).

پیغمبره ی -سلاف لی بن- گوت: ﴿ فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ ﴾ ومهخسه د ب کوشتنی ل قییری، کوشتنا وی نه فسییه یا خودی کوشتنا وی حلال کری، وهکی وی کسی یی مرؤقهکی بی حهق بکوژت، قیجا حوکم ب کوشتنا وی ژی بیته دان.. ده می ئه قاتل دئیه کوشتن، پیغمبره -سلاف لی بن- دبیرت: قهنجیی د کوشتنا وی دا بکهن!

یهعنی: چ؟

یهعنی: وی ب عهزاب نه کوژن، وپشتی هوبن وی دکوژن یاریان بو خو ب کهلهخی وی نه کهن، وی ریکیی د کوشتنا وی دا ب کاربینن یا رحا وی زوی پی ده رکهفت، وپی ئه بیته عهزابدان، وهکی سوئتی، یان خنداقدنی، یان ژیتفه کرنا نه ندامین لهشی وی ب ساخی.. وهند.

نمونه یی دووی: قه کوشتنا حیوانه تی ﴿ وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَ، وَلِيُحَدِّدَ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ فَلْيُرِحْ ذَبِيحَتَهُ ﴾ یهعنی: ده می ئیک ژ هوه حیوانه کی قه کوژت، بلا د کریارا قه کوشتنی دا قهنجیی ب کار بینت، وقهنجیا د قه کوشتنی دا ئه وه ئه وان شهرتان ب کار بینت یین شریعت پی هاتی، وهکی:

۱- دقیت ئه نامیره تی ئه وه ب قه کوشتنی ب کار دئینت یی خو ش وسه قاری بت؛ دا حیوان نه خو شیه کا زیده تر نه بینت، وهکی پیغمبره ی -سلاف لی بن- گوتی: ﴿ وَلِيُحَدِّدَ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ فَلْيُرِحْ ذَبِيحَتَهُ ﴾.

۲- وبلا ئه ل پیتش چاقین حیوانی کیرا خو نه هوسیت، ئیمامی طه بهرانی ژ عه بدللاهی کورئ عه ببا سی قه دگوهیزت، دبیرت: جاره کی پیغمبره -سلاف لی بن- د بهر مرؤقه کی را بو ری، وی په زهک ل عه ردی رازاندبوو، وکیرا خو دهوسی؛ دا سه رژیکهت، ئینا پیغمبره ی -سلاف لی بن- گوتی: بوچی بهری هنگی ته وه نه دکر، ما ته دقیت چهند جاران وی قه کوژی؟

۳- بلا وان رهین کو دقتیت بینه برین، نهو ب ئیک جار بپر، نه کو ئیک ئیکه.

۴- چی نابت نهوتشته کی ژ لهشی حیوانی بپر، بهری قه کوشتنی؛ چونکی قی ته عزیزیا وی د قی چندی دا هیه.

و ژ قی چندی دتیتته زانین کو هتا حیوانی دقتیت مرؤف رحمی پی بهت، د هدیسه کی دا یا نیمام نه حمه د قه دگوهیزت، هاتیه: ﴿ وَالشَّاءُ اِنْ رَجْتَهَا رَجَمَكَ اللهُ ﴾ یه عنی: نه گهر تو رحمی ب بزنی بهی، خودی ژی دی رحمی ب ته بهت.

مفایین هدیسی:

۱- نهف هدیسه هندی دگهینت کو قهنجی د همی گوتن و کرباران دا کاره کی واجبه.

۲- ههر وهسا نهو هندی دگهینت کو کوشتن مرؤشان ب عهزاب، و یاری کرنا ب کلهخی کوشتی کاره کی حرامه.

۳- و هدیسه هندی ژی دگهینت کو رحم برنا ب حیوانی، خو د دهمی قه کوشتن وی ژی دا کاره کی واجبه، و ئیسلامی بهری مه بی دایی.

هه دیسا هه ژدی

عَنْ أَبِي ذَرٍّ جُنْدُبِ بْنِ جُنَادَةَ، وَأَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ -رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا-، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- قَالَ: ﴿ أَتَقِي اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ ، وَاتَّبَعَ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا ، وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ ﴾.

رواه الترمذي

ژ نه بوو زهرری وموعاذی کوری جه به لى -خودی ژى رازی بت- دئیتته فه گوهاستن، دبیتن: پیغه مبهری -سلاف لی بن- گوت: هه جهه کی تو لی بی ته قوایا خودی بکه، و د دویف گونه هی دا خیری بکه نهو دی وی ژى بهت، و ب ره وشته کی باش تیکه لیا خه لکی بکه.

ترمذی فه دگوهیتت

گرنگیا فی هه دیسی ژ هندی دئیت نهو شیره تی ب سی تشتین گرنگ ل مه دکهت:

بی ئیکتی: ته قوایا خودییه، کو بناخه بی هه قه نجی وباشیه کییه، نهو شیره ته یا خودی ل مه و بین بهری مه ژى کری، وه کی د ئایه ته کا پیروز دا هاتی: ﴿ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ ﴾ (النساء: ۱۳۱) یه عنی: مه شیرهت ل وان بین بهری هه وه کیتاب بو هاتی کرییه، وه وه ژى کو ته قوایا خودی بکهن. و پیغه مبهری ژى -سلاف لی بن- هه جار ل ده سپیتکا خوتیتن خو بیرا صهحابیتن خو ل ته قواین دئینا فه، وشیرهت پی ل وان دکر.

یې دووی: مرؤف وی تشتی بکهت یې گونهه پې دئینه ژبیرن، کو کرنا
باشیپیه پستی هر گونههکی.

یې سیی: کو نم رهوش وئخلاقهکی باش ل نک خو پیدا بکهین،
وتیکهلیا مه د گهل خهلکی یا تازه بت.

وتهقوا، کو شیره تا پیغمبهی -سلاف لی بن- یا ئیکیه، مهنا وی
د زمانی دا پهرژانه، یهعی: مرؤف پهردهبهکی بیخته د ناقبهرا خو وی
تشتی دا یې نهو ژئ دترست، وی پې نهخوش بت، وتهقوا د زاراقی شهرعی
دا نهو: عهد پهرژانهکی بیخته ناقبهرا خو وی تشتی یې نهو ژئ دترست
ژ غزهب وعهزایا خودایې خو، کو وی کاری بکهت یې خودی فرمان ب کرنا
وی لی کری، وخو ژ وی کاری ژی بدهته پاش یې خودی نهو ژئ دایه پاش.
و ژ نهفا بوری دئته زانین کو کرنا کارین واجب، وخودویرکرنا ژ کارین
حرام ژ تهقواییه، وتامیا تهقوایی ب هندیه مرؤف کارین سوننهت ژی
بکهت، وخو ژ کارین مهکروهه بدهته پاش.

وتهقوایی گلهک بهرهمین باش پیغه دئین، ژ وان: تهقوا فیانا خودی
ب دست خودانی شه دئینت ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ (آل عمران: ۷۶)، نهو
کسی ب تهقوا بت خودی کاری وی ب ساناهی دئخت ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ
مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا﴾ (الطلاق: ۷۶)، ونهوی ب تهقوا بت ل ناخرهتی ژی جهی
وی بهحشسته ﴿تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا﴾ (مریم: ۶۳).
ودهمی پیغمبهه -سلاف لی بن- دبیت: ههچی جهی تولی بی تهقوایا
خودی بکه، مهخسه د پتر پې نهو دهمی تو یې ب تنی بی وکس ته نهبیت
ژی، تو بیرا خو ل هندی بینهفه کو خودی یې ته دبیت، ونهوی یې نیزیکی
تهیه، ودی حسیی د گهل ته کت، وکس ژ وی مرؤفی بی عهقلتر نینه یې
کاری خوئیچاک نیشا خهلکی ددهت، ونهوی چو مفایی وچو زیانی ناگههیننه
وی، وکاری خو یې خراب نیشا خودی ددهت، ونهوی یې کو دی حسییهکا
هویر د گهل وی کت.

ٺهٻو دهرءا دببٺت: ٺيڪ ڙ ههوه بلا خو ڙ هندي بپارٽزت ڪو دلين
خودان باوهران لهعنهتان ل وي بڪهن بيبي ٺهو پي بحهسييت، گاڏا دميينته
ب تني بي ٺهمريا خودي بڪهت، فٽيجا خودي نهڦيانا وي بهافٽيته دلين
خودان باوهران.

وئيمامي شافعي -خودي ڙي رازي- بت دببٺت: سي تشت ههنه گهلهڪ
دڪيمن: مهرديني دهمي مرڙڦي ڪيم ههبت، وتهقوا دهمي مرڙڦ يي ب تني
بت، وگوتنا حقيقي ل نڪ وي مرڙڦ ڙي بترست وي ڙي ب هيڦي بت.

وچونڪي مرڙڦ يي (مهعصوم) نينه، ودبت هندهڪ جاران سست بيت،
وبهر ب گونههي ڦه بچت، پيغهمبهرى -سلاڻ لي بن- بهري وي دا ٺيڪ
ڙ وان ڪاران يين بنه ٺهگهرا ڙيبرنا گونههان، وگوت: ٺهگهر جارهڪي ته
گونههڪ ڪر، ٺيڪسهر د دويڦ دا خيرهڪي بڪه؛ دا ٺهو وي گونههي ڙي
ببهت.. وخودايي مهزن ڙي د ٺايهتهڪي ٺاشڪهرا دڪهت ڪو خير گونههان ڙي
دبهن، وهڪي گوتي: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ الْسَيِّئَاتِ﴾ (هود: ١١٤)، ودڦييت
ڙ بيبر نهڪهين ڪو (تهويه) ب خو ڙي ٺيڪ ڙ مهزنترين خيرانه، لهو هندهڪ
زانا دببٺن: مهخسهد ب خيري ل ڦيري ٽويهه ب رهنگهڪي تاييهت، چونڪي
ٽويهه باشتين ڪاره گونههي ڙي دبهت. وهندهڪ زانا -وهڪي عهطائي- دببٺن:
ڪارين باش ب تني گونههين بچويڪ ڙي دبهن، بهلي گونههين مهزن
ههوجهي ب ٽويههڪا تاييهت ههيه.

و د شيرهتا خو يا سيي دا پيغهمبهر -سلاڻ لي بن- بهري مه ددهته
ٺهخلاق ي باش ب تاييهتي دهمي ٺهم سهردهدريي د گهل خهلڪي دڪهين،
وپيغهمبهر سلاڻ لي بن د هندهڪ ههديسين خو يين دي دا رادگههينت ڪو
مرڙڦي ڙ ههميان پتر باوهريهڪا تمام ههه، ٺهو يي ٺهخلاقهڪي باشتري ل نڪ
ههبت، ههر وهسا ٺاشڪهرا دڪهت ڪو تشتي ڙ ههميان پتر خوداني دبهته
بههشتي تهقوا وٺهخلاق ي باشه.

و ژ ئيمام ئهممهدي دئيتته فهگواستن كو ئهخلاقى باش ئهوه: دهيمى
مرؤف تيكهليى د گهل خهلكى دكهت كهريبن خو فهنهكهت، وكينا وان نهكهته
دلى خو. بهعنى: ب دلهكى صافى، ورويهكى فهكرى، سهردههريى د گهل
وان بكهت، هاريكاريا وان د باشيى دا بكهت، ونهخوشيى نهگههينته وان.

وتشتى بهرچاڤ د ههديسى دا ئهوه پيغهمبهه -سلاڤ لى بن- دهيمى
بهحسى ئهخلاقى باش دكهت دببثت: ﴿ وَخَالِقِ النَّاسِ بِخُلُقٍ حَسَنٍ ﴾ ووهكى
هوين دببنن ئهوه دببثت: ﴿ النَّاسِ ﴾ ونا ببثت: ﴿ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ يان ﴿ الْمُسْلِمِينَ ﴾
تشتى هندى دگههينت كو پيئتقيه مرؤف خودان ئهخلاقهكى باش بت د گهل
ههيمى مرؤقان.

وخته مرؤف بيته خودان ئهخلاقهكى باش دثبثت چاڤ ل پيغهمبهه
بكهت د ئهخلاقى وى دا؛ چونكى ئهخلاقى وى مهزنترين وباشتريين ئهخلاق
بو، وهكى خودى دببثتى: ﴿ وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴾ (القلم: ٤)، ههه وهسا
دثبثت ئهوه ههقالينيا وان مرؤقان ژى بكهت يين ئهخلاقهكى باش ههه؛
چونكى ههقال چاڤ ل ههقالى دكهت.

مفايين ههديسى:

پيغهمبهه -سلاڤ لى بن- د قى ههديسى دا شيرهتتى ب سى تشتان ل
مه دكهت:

١- كو ئهم تهقوايا خودى بكهين، ل ههيمى جهان، چ خهلك مه ببين
يان نه.

٢- كو ئهم د دويث ههه گونهههكى دا تويه بكهين، وقهستا كارين چاك
بكهين.

٣- كو ئهخلاقى مه د گهل خهلكى ههيمى ئهخلاقهكى باش بت.

هەديسا نۆزدى

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللهُ عَنْهُ -، قَالَ: كُنْتُ خَلْفَ رَسُولِ اللهِ - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَوْمًا فَقَالَ: ﴿ يَا غُلَامُ، إِنِّي أَعَلَّمْتُ كَلِمَاتٍ: أَحْفَظِ اللهُ يَحْفَظْكَ، أَحْفَظِ اللهُ تَجِدْهُ مُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللهُ، وَإِذَا اسْتَعْنَتْ فَاسْتَعِنِ بِاللَّهِ، وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللهُ لَكَ، وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ ﴾. رواه الترمذي، وقال: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

وفي رواية غير الترمذي: ﴿ أَحْفَظِ اللهُ تَجِدْهُ أَمَامَكَ، تَعَرَّفْ إِلَيْهِ فِي الرَّخَاءِ، يَعْرِفَكَ فِي الشَّدَّةِ، وَاعْلَمْ أَنَّ مَا أَخْطَأَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبِكَ، وَأَنَّ مَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ، وَاعْلَمْ أَنَّ النَّصْرَ مَعَ الصَّبْرِ، وَأَنَّ الْفُرَجَ مَعَ الْكَرْبِ، وَأَنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴾.

ژ عەبدوللاھى كورئى عەبباسى -خودئى ژئى رازى بت- دئيتە ڤه گوهاستن، ديبئت: رۆژەكئى ئەز ل پشت پيغەمبەرى -سلاف لئى بن- بووم، وى گۆت: خۆرتۆ! ئەز دئى ھندەك گۆتنان نيشا تە دەم، تو خودئى بپارئزە ئەو ژئى دئى تە پارئزت، خودئى بپارئزە دئى وى ل بەرا خۆ بينى، ئەگەر تە پسيارەك ھەبت پسيارا خۆ ژ خودئى بکە، وئەگەر تە داخوازا ھاريكارئى کر وئى ژ خودئى بخوازە، وتو بزانه ئەگەر ئوممەت کۆم ببت دا ب تشتەكى مفايى بگەھينتە تە ئەو ب تشتەكى مفايى ناگەھينتە تە ب وى تشتى نەبت يئى خودئى بو تە نقيسى، وئەگەر ئەو کۆم ببت دا زيانەكئى بگەھينتە تە ئەو نەشين زيانئى ب تشتەكى بگەھينتە تە ب وى تشتى نەبت يئى خودئى ل سەر تە نقيسى،

قہلم ہاتھ پراکرن وکاغہز ہشک بوون. ترمذی قہدگوہیت، ودبیت: حدیسہکا دورستہ، و د ربوایہتہکا دی دا نہ ل نک ترمذی ہاتھ: خودی بپاریزہ دی وی ل بہرا خو بینی، ل بہرفرہیبی خودی بنیاسہ ل تہنگافیی نہو دی تہ نیاست، وتو بزائہ کو نہو تشتی نہگہشتیہ تہ نہدبوو بگہتہ تہ، وئہوی گہشتیہ تہ نہدبوو نہگہتہ تہ، وتو بزائہ کو سہرکہفتن د گہل بیئرفرہیبی، وفرہی د گہل تہنگافیی، و د گہل نہخوشی خوشی ہہیہ.

ئہقہ ٹیک ژ وان حدیسین مہزنہ یین پیپکین سہرہکی یین دینی، وشیرہتین مہزن د ناف خو دا هل دگرت، وئہگہر مروث ہزارا خو تیدا بکہت دی بینت ہژمارہکا دہرسین گرنگ تیدا ہنہ، ژ وان:

خودی بپاریزہ، نہو دی تہ پاریزت:

وپاراستنا مروثی بو خودی ب ہندی دبت کو مروث دینی وی بپاریزت، نہمر ونہیبین وی ب جہ- بینت، وپی ل توخوبین وی نہدانت، نہو کہسی قی چہندی بکہت، خودی دی وی پاریزت، وکی د ئایہتہکی دا خودایی مہزن دبیت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ٧﴾ (محمد: ٧) گہلی خودان باوہران، نہگہر ہوین خودی ب سہریخن، نہو ژی دی ہہوہ ب سہریخت، ودی پین ہہوہ موکم کہت.

خودی بپاریزہ، نہو دی د گہل تہ بت:

وئہو کہسی دینی خودی بپاریزت، وپی ل توخوبین وی نہدانت، خودی قہنجیہکا دی ژی د گہل وی دکہت، نہو ژی نہقہیہ: خودی ہہر دہم دی د گہل وی بت، وئہوی خودی د گہل وی بت، تہوفیق وسہرکہفتن وپاراستن دی بارا وی بت، وئہوی خودی د گہل وی بت چو جارن خہم وخہریبی وپی خودانی بارا وی نابت. ہہر وہسا نہو کہسی شعور بکہت کو خودی ہہردہم یی د گہل وی شہرما وی ژ خودی دی وی ژ ہندی دہتہ پاش کو نہو بی نہمریا خودی بکہت.

دوعا وپسپار ژ خودی ب تنییه:

وئغه ئیک ژ بنگههین سهرهکییه د عهقیدا ئیسلامی دا، دوعا کاکلکا عیباده تییه، وعیبادهت بۆ خودی ب تنی ب ئیته کرن، وهه پتیه مبه ره کی هاتی بهری ههه تشته کی داخواز ژ ملله تی خو کره نهو عیباده تی خودی ب تنی بکن، خودایی مه زن د نایه ته کی دا دبیرت: ﴿ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنِ دُعَائِهِمْ غَفْلُونَ ﴾ (الأحقاف: ۵) کس ژ وی سهرداچووی ورپه ره تر نینه یی ژ بلی خودی دوعایی ژ ئیکی دی بکهت، نهو ئیکی قهت و قهت د بهرسقا وی نه ئیت حهتا رۆژا قیامه تی، نهو ژ گازی وی یی غافل ویی ناگهه.. نهغه د وان تشتان دا یین مرۆف نهشین بکن، وخواستنا وان تشتان ژ مرۆقان یین نهو دشین بکن، گه لهک زانا ل وی باوه رینه کو نهو ژ یی مه کرووهه، و ژ هندهک سه حایبان هاتیه قه گوهاستن کو وان به بهه دابوو پیغه مبه ری -سلاف لی بن- کو نهو خواستنا چو تشتان ژ کسه ی نهکن، لهو ئیک ژ وان ده می شفکا وی، یان هه قساری دهوارا وی دکهت، وی داخواز ژ کسه ی نه ذکر بیت وی بده ته قی!

وخواستنا هاریکاری ژی:

ژ خودی ب تنی دئیه کرن، و تشته کی ناشکه رایه کو نهو د هه می نقیژین خو دا، د سووره تا (الفاتحة) دا دبیرین: ﴿ اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴾ (الفاتحة: ۵) وئغه ئعترافه که ژ مه کو نهو عیباده تی خودی ب تنی دکهین، وداخوازا هاریکاری ژ وی ب تنی دکهین.

باوه ریا ب قه ده را خودی:

و د قی گوتنا خو دا پیغه مبه ر سلاف لی بن به ری مه دده ته باوه ری ئینانا ب قه ده را خودی ژی، ده می مه ل هندی هشیار دکهت کو نه گه ر خه لک هه می یین نهشین وی تشتی بگوهرن یی قه له می قودره تی یی هاتیه گپران، وپتیه مرۆقی باوه ریه کا باوه ری هه بت کو هه ر تشته کی بیته سه ری یی

خوش بت یان یی نهخوش بت، علمی خودی پی ههبوویه بهری چی بیت، وقدهرا وی ژ پی گهړیا بهری بیت، بهلی دقتیت کهسهک ب رهنگهکی سلبی د قدهری نهگهت، ودهستان بهرنهدهت، وهه واقعکې ههبت پی رازی بیت ب هتجهتا هند پی کو مانی قدهرا خودی ب فی تشتی ههپه، قیجا ههما دقتیت نه وی رازی بت.. نه! دهمی صهحابیهکی گوتیه پیغهمبهری -سلافا لی بن-: ما دهم کاری نه دکهین بهری هنگی هاتیبه نفیسین، ما کار بوچییه؟ وی گوت: نه.. کاری بکن، چونکی بهری هه رتیکی دی بو وی کاری نیتهدان یی نه هه هاتیبه چیکن.

نهگه ته بقیت خودی د هوارا ته بیت:

و ژ وان دهرس وحکمهتین مهزن یین ژ فی حه دیسی دئینه وهرگرتن، نهقیه: نهگه ته بقیت خودی د تنگاقیبی دا د هوارا ته بیت، وهه ته ژ نهخوشی رزگار بکهت، ل بهرفره هیی وی بنیاسه، دهمی تو یی ساخلم، یی دهوله مهند، د بهرفره هیی وتناهیی دا دژی، هیز وشیان ته هه، تو خو ژ وی بی منهت نهکه، ههوجهییا خو بو وی ناشکهرا بکه، و د نهمری وی دا به، وی بنیاسه، دا ل وی دهمی تو ههوجهی وی دی، نه ته ژ بیر نهکته، و د هوارا ته بیت.

نهبوو هورهیره دبیت: پیغهمبهری -سلافا لی بن- گوت: ﴿مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَسْتَجِيبَ اللَّهُ لَهُ عِنْدَ الشَّدَائِدِ وَالْكَرْبِ، فَلْيُكْثِرِ الدُّعَاءَ فِي الرَّخَاءِ﴾ یهعی: ههچی پی خوش بت ل دهمی تنگاقیبی خودی د بهرسقا وی بیت، بلا ل بهرفره هیی گهلهک دوعایان بکهت. وهکی ترمذی ژ قه دگو هیزت.

د گهل نهخوشی خوشیه:

دهمی تنگافی ونهخوشی ب سهر مرؤفی دا دئین، دقتیت نه هه قهت بی هیقی نهبت، وصهبرا خو ژ دهست نهدهت، د دهنیای دا مرؤف د ههمی حالتان را دبورت، ودبت گهلهک رهنگین نهخوشی ب سهر وی دا بین،

قېچا دەمى نەخۆشپەك دگەھتى، يان تەنگاڧىپەك ب سەر دا دئىت، دقئىت
وى باوهرى ھەبت كو ژ بەر حكەمەتەكئى خودئى ئەف چەندە يا ئىنايە رېكا وى،
لەو دقئىت ئەو صەبرئى بکېشت، وھەمدا خودئى بکەت، و ل بىرا خو بىنت،
كو پشتى ھەر نەخۆشپەكئى خۆشپەك ھەپە، وپېغەمبەر -سلاڧ لى بن-
ئاشكەرا دكەت كو نەخۆشى ھەر يا بەردەوام بت، ھەر دەمەك دئى ئىت ئەو
نامىنت، قېچا ئەگەر تە بقتى دەست قالا ژ وئى نەخۆشپەك دەرنەكەڧى،
صەبرئى بکېشە، و بو خو ب خىر حسىب بکە، وھەوارىن خو بگەھىنە خودئى
كو ئەو وئى نەخۆشپەكئى ژ سەر تە لابدەت، وکارى بو راکرنا وئى نەخۆشپەكئى بکە
ئەگەر ئەو چەندە د شىانا تە دا بت.

مفایین ھەدىسى:

ھژمارەکا دەرسىن گرنگ ژ قئى ھەدىسى دئىنە وەرگرتن، وەكى:

۱- دقئىت ھەر ژ بچوېکاتى ئەم عەقىدە و بىر و باوهرىن دورست نىشا
زارۆکان بدەين، و وان فىرى وى تشتى بکەين يى ئەو مفایى بو خو ژئى بىنين
د ژيانا خو دا.

۲- سەيدا دقئىت ھەمى دەمان ئستغلال بکەت و تشتى ب مفا بو
شاگرەدپى خو بىژت، ئەڧە ھندەك شىرەت بوون پېغەمبەرى -سلاڧ لى بن-
ل زارۆکەكى كرىن دەمى ئەو دسویار و ژ جەھكى دچوونە جەھكى دى.

۳- ئەگەر ئەم ژ زارۆكىنى بچوېكى تى بگەھىنين كو مفا وزيان، خۆشى
ونەخۆشى د دەستى خودئى ب تنى دانە، و دقئىت مروڧ ھەوارىن خو بەس
بگەھىنتە وى، و ژ وى ب تنى يى ب ھىڧى بت، دەمى ئەو مەزن دبت، ئەو
دئى بتە مروڧەكئى زىرەك، يى ژ خودئى ب تنى دترست.

۴- پاراستنا دىنى خودئى، و ب جەھىنانا شرىعەتى وى، باشتىن رېكە
كو خودئى مروڧى ب سەربىخت، و سەرفەرازى بىنتە رېكا وى ل دنيايى
وناخرەتى.

هه دیسا بیستی

عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْبَدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -: ﴿ إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأُولَى: إِذَا لَمْ تَسْتَحْيِ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ ﴾.

رواه البخاري

ژ نهبوو مهسعوودئ بهدرئ، عوقبه بئ كورئ عه مرئ نه نصاری - خودئ ژئ رازی بت - دئیته فه گوهاستن، دبئزت: پیغه مبهری - سلاف لی بن - گوئ: تشتئ مرؤف گهشتینئ ژ گوئنا پیغه مبهربنا ئیکئ: نه گهر تو شهرم نه کهئ ههچیا ته دقئبت بکه.

بوخاری فه دگوهئزت

شهرم چه فه که ژ چه قئین باوه ربئ - وه کی د هه دیسئین دورست دا هاتی -، و ژ بلی خیرئ وباشیئ تشته کی دی ب شهرمئ فه نائیت، وئیک ژ وان سالتوخه تان بین پیغه مبهری مه - سلاف لی بن - پی دهاته نیاسین - وه کی صهحابیین وی دبئزن - شهرم بوو، وشهرمه مرؤف ژ گهلهک خرابی وکئماسیان ددهته پاش، وگرنگیا شهرمئ ژ قئ چه ندئ دئبت.. وئه فهیه نه گهر د پشت هندئ را کو پیغه مبهر هه می شیره تی ب شهرمئ ل ئوممه تیبن خو بکهن، هه تا وی دهره جئ کو ئهف ئاخفتنه مرؤف ژ وان وه ربگرن، وهک میراته کی پیروز و د ناقبه را خو دا فه گئرن، جيلهک ل دویف جيله کی، هه تا وه لی بیت ئه و بته ئه و گوئن یا ل سه هه می ئه زمانان دگه ربئیت، هه تا ئه و گهشتیه ئوممه تا دویمه هیئ ژئ کو ئوممه تا ئیسلامییه.

و د قی گوتنا خو دا پیغمبر -سلاښ لى بن- بو مه ناشکهر دکهت کو شهرمه خودانی خو ژ کارین کیم وپیخیر دپاریزت، لهو گوت: نهگهر مروښ نهو بت یی پوره یی شهرمی لادای، ههر تشته کی ههبت نهو دئ کهت، بیی هزاره کی بو نیکی بکهت، نه وهکی وی کهسی یی ژ خودی یان به نیان شهرم دکهت، دهمی نهو کاره کی بکهت، بهری هنگی دئ هزارا خو تیدا کهت، نهگهر نهو کار یی ب شهرم بت، نهو دئ خو ژئ دده ته پاش ووی ناکهت.

ودو رهنګین شهرمی هه نه: شهرمه ک نهو یا ب رهنګه کی فطری خودی دایه مروښی، وئغه ل نک هه می مروښان هه یه، و ب تنی خیر پیغه دئیت، ورهنګه کی (موکته سه ب) هه یه، وئغه نهو ه یا مروښ ب دهست خو دئیت، وئغه یه یا دبه پشکه ک ژ باوهری، و مروښ پی خودان خیر دبت، چونکی نهو مروښی ژ کارین خراب دده ته پاش.

ورهنګه کی شهرمی هه یه یی دورست نینه، چونکی نهو وهکی نیسییه، یان هه ما نیس ب خویه، وهکی کو مروښه کی شهرمه کا زیده ی هددی ل نک ههبت، کو وی ژ هندئ بده ته پاش نهو ب هقی خودی رابیت، یان واجبی خو د دهر هقا مروښان دا ب جه- بینت، یان پسیارا دینی خو نه کهت، یان ته خسیری د ژینا خو دا بکهت.. نهف شهرمه یا باش نینه، چونکی نهو لاوازی وسستییه.

مفایین هه دیسی:

۱- شهرم چه که ژ چه قین باوهری، لهو پیتنیه نهو ل نک مروښی خودان باوهر ههبت.

۲- شهرمی خیر و باشی پیغه دئیت، وهچی باوهر یا وی پتر بت شهرما وی دئ یا مهزنتر بت.

۳- نهو شهرما دبه ناسته نگ د ناقبه را مروښی و ب جهننا نا واجباتین خو بیین شهرعی شهرمه کا باش نینه، ونه یا دورسته.

۴- پیتقیه هر ئیک ژ مه ژ لایی خوڤه شهرمی د ناف خه لکی دا بهلاف بکهت، و بهری خه لکی بدهته شهرمیینی.

۵- ژ مفایین شهرمی ئه مرۆقی ژ کارین بیخیر ددهته پاش.

۶- یی شهرم ل نک نهبت، دی یی روی قائیم بت، وئهوئی روی قائیم بت دی شانازیی ب گونههی کهت، و کهسی هوسا بت خودی گونههی بو وی ژئی نابته.

هه دیسا بیست وئیکی

عَنْ سُفْيَانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الثَّقَفِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ قُلْ لِي فِي الْإِسْلَامِ قَوْلًا لَا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا غَيْرَكَ، قَالَ: ﴿ قُلْ آمَنْتُ بِاللَّهِ ثُمَّ اسْتَقِيمَ ﴾.

رواه مسلم

ژ سوفیان بن کوری عبداللهی تهقهفی - خودی ژئی رازی بت - دئیته فهگوهاستن، دبئت: من گوته پیغه مبهری خودی - سلافا لی بن - : گوتنه کی د ئیسلامی دا بیژه من، ژ بلی ته نهز پسبارا وی ژ کهسی دی نه کهم، وی گوت: بیژه من باوهری ب خودی ئینا، پاشی خو راست بکه.

موسلم فه دگوهیزت

تهقه ئیک ژ وان هه دیسین مهزنه یین پیغه مبهری - سلافا لی بن - پیپک وقاعیده یین دینی تیدا کومکین، و ژ پسبارا صهحایی ئاشکهرا دبت کو بهرسفا پیغه مبهری - سلافا لی بن - گهلهک دی یا گرنگ بت: نهی پیغه مبهری خودی، گوتنه کا و هسا بو من بیژه، پشتی ته نهز ههوجهی کهسی دی نهیم فی پسباری ژئی بکه! فیجا هوبن هزر دکهن بهرسفا دی یا چاوا بت؟!

د بهرسفی دا پیغه مبهری - سلافا لی بن - باوهری د گهل ئستیقامی کومکر، گوتی: بلا ته باوهری ب خودی ههبت، و فی باوهریا خو ب دهقی ژئی راگهینه، و بیژه، پاشی د گهل فی ئعترافا ب باوهری تو خو ل سهر باوهری راگره، ویی راست به.. وئهف بهرسفه یا وهرگریه ژ گوتنا خودی: ﴿ اِنْ ﴾

الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾ نَزَّلْنَا مِنْ غَمْرٍ رَجِيمٍ ﴿٣٢﴾ (فصلت: ٣٠-٣٢) و ژ ئیمامی عومهر دئیته فهگواستن کو وی ئەف ئایه ته ل سهر مینبهری خواند: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا﴾ گوت: یه عنی وان وهکی رویقی نهکرا! مهعنا: ل سهر گوتنا خو راست مان، ودهست نهدا فهند وفیلان.

فتیجا ئستیقامه چیه؟

ئستیقامه ئەوه پشتی بهری مروقی بو ریکا راست دئیتهدان، مروث وی ریکی بگرت و بهرنهدهت، نه خو ب فی لایی دا خواری بکته نه ب لایی دی دا، و خو راست کرن ل سهر ریکا خودی ئەوه مروث بهردهوامیی ل سهر طاعهتی وی یی ئاشکهره و قهشارتی بکته، و خو ژ وان کاران بدهته پاش یین خودی ئەو ژ دایه پاش.. و ئەفه ههر ئەو شیرته یا خودی ب خو ژ ل پیغه مبهری -سلاف لی بن- و دویکه فتیبین وی کری ده می گوتی: ﴿فَأَسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتُ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ﴾ (هود: ١١٢) ئەی موحه ممهه، تو وهچی د گهل ته تویه کریت و هسا خو راست بکهن وهکی فهرمان پی ل ههوه هاتیه کرن.

ومفایین ئستیقامی گلهکن، هندهک ژ وان ئەون یین د ئایه تا بوری دا هاتین، ده می خودایی مهزن گوتی: ئەوین باوهری ب خودایی خو ئینای وئستیقامه ل سهر باوهریی کری، ل ده می مرنی ملیاکهت ب سهر وان دا ئینه خواری، و مزگینیی ددهنه وان کو هوبن نه ترست ژ وی تشتی ل بهرا ههوه هه، و ب خه م نه کهفن ل سهر وی تشتی ههوه ل پاش خو هیلای، خودیییه خه لیفی ههوه ل سهر عه یالی ههوه، و ئەوه یی کو دئ بهری ههوه دهته وان بهحه شتین خو ش یین هه می نعمهت تیدا ههین.

ئەفه ل ئاخه تی، و ل دنیا یین.. خودی دبیژت: ﴿وَأَلْوَأَسْتَقَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لِأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً غَدَقًا﴾ (الجن: ١٦) ئەگهر وان ئستیقامه ل سهر ریکا

راست کربا، ئەم بارانەکا ب مفا دا بۆ وان بارینین، ورزقەکی بۆش و بەرفرەه-
دا دینی. مەعنا: ل دنیاوی و ل ناخرەتی ئستیقامە مفاوی دگەهینتە خودانی
خۆ.

وئەگەر چ پتگیریا تمام ب ئستیقامی وەکی فەرمان پی ل مە هاتیه کرن
کارهکی ب ساناهی نینه، و دبت گەلەک یا ب زەحمەت بت مرۆقەک بشیت
وی ب تمامی ب جە- بینت، بەلی خودی پتگەکا دی بۆ مە دانا کو وی
تەخسیری قەگرت، وی کیماسیی تزی بکەت، ئەو زی پتکا (ئستغفاری)یە،
کو مرۆق هەردەم ئعترافی بۆ خودایی خۆ ب کیماسیا خۆ بکەت، و داخوازا
لیبۆرینی زی بکەت، خودایی مەزن دئایەتەکی دا دبیترت: ﴿فَأَسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ
وَأَسْتَغْفِرُوهُ﴾ (فصلت: ۶) و هەر وەکی ئەقە ئیشارەتەکە بۆ هندی کو
تەخسیریا هەو د ئستیقامی دا هەر دئ هەبت، لەو هوی ئستغفاری بکیشن
و داخوازا لیبۆرینی ژ وی بکەن، دا ئەو ل هەو نەگرت.

و ئستیقامە بەری هەر تشتەکی ب دلی دبت، چونکی دل مەلکی
لەشییه، چی گاڤا دلی مرۆقی ئستیقامە ل سەر نیاسینا خودی و ترسا ژ وی
کر، تزی بوو ژ فیانا وی و خۆ هیلا ب هیقیا وی ب تنی قە، و بەری خۆ
ژ هەر ئیککی دی وەرگپرا، هنگی لەش هەمی دئ راست و دورست بت،
و پستی دلی ئەزمان دئیت، چونکی ئەزمان دەرپینی ژ وی تشتی دکەت یی
د دلی دا هەمی، لەو پیغەمبەری -سلاڤ لی بن- گەلەک جارن شیرەت
ب گرتنا ئەزمانی ل صەحابیین خۆ دکر، و ئەگەر تە بقیت بزانی کانی
ئستیقامە ل نک کەسەکی هەیه یان نە، بەری خۆ بدە ئەزمانی وی.

مفایین هەدیسی:

۱- ژ قی حەدیسی بۆ مە ئاشکەرا دبت کو صەحابیین پیغەمبەری
گەلەک دحەریص بوون وی تشتی بزانی یی مفایین وان تیدا هەمی، لەو
گەلەک جارن وان داخوازا شیرەتان بۆ خۆ ژ پیغەمبەری -سلاڤ لی بن-
دکر.

۲- باوهری ب ئستیقامی دئیته راگرتن، وئهو کەسی باوهریی بینت، بهلی خۆ ل سەر رانهگرت، ئهو باوهری چو مفایی ناگههینتی، چونکی دبت ل دههکی نئزیک ئهو لیقه ببت و بهر ب کوفرئ قه بچت.

۳- ئستیقامه خیرا دنیایی وئاخرهتی ب دهست خودانی قه دئینت.

۴- ئستیقامه ب دلی وئزمانی وئندامین دی یین لهشی دبت.

هه دیسا بیست و دووی

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ: أَرَأَيْتَ إِذَا صَلَّيْتُ الصَّلَوَاتِ الْمَكْتُوبَاتِ، وَصُمْتُ رَمَضَانَ، وَأَحَلَلْتُ الْحَلَالَ، وَحَرَمْتُ الْحَرَامَ، وَلَمْ أَرِذْ عَلَى ذَلِكَ شَيْئًا، أَدْخُلُ الْجَنَّةَ؟ قَالَ: ﴿نَعَمْ﴾.

رواه مسلم

ژ جابری کوری عهبدللاهی ئەنصاری -خودی ژێ رازی بت- دئیتە فهگههستن، دبیژت: زهلامهکی پسیار ژ پیغهمبهری خودی -سلاف لی بن- کر، وگوتی: ئەری ئەگەر من نقیژین فهرز کرن، وئەز رههزانی یی ب پۆژی بووم، ومن تشتی ههلال ههلال کر، ویی ههرام ههرام کر، وتشتهکی زندهتر من نهکر، ئەری ئەز دی چمه بههشتی؟ گوت: بهلی.

موسلم فهدگوهیژت

ئەف هه دیسه ژێ بهرسقا پیغهمبهریه -سلاف لی بن- ل سهه پسیارهکا سهحابیهکی وی، ل دۆر تشتهکی گرنهگ، ئەو ژێ ریکا بههشتیه، ل دۆر وی کاری یی بهری خودانی خو ددهته بههشتی، و د ریبویهتهکا فی هه دیسی دا یا کو ههه موسلم فهدگوهیژت، هاتیه کو ئەو زهلامی پسیار کری نوعمانی کوری قهوقهلی خوزاعی بوو، ودئیته زانیین کو ئەو ئیک ژ وان سهحابیان بوو یین ل شهری بهدری ئاماده بووی، و ل شهری ئوحدی شههید بووبوو، و ژ ههژیکرنا وی بو بههشتی وی قیا پسیارهکا وهسا ژ پیغهمبهری بکهت

بزانت کانجی چ ری هییه بهری وی بدهته بهحشستی، ووی د قی پسیارا خو دا
حلال وحرام، وکاری دلی ویی لهشی همی کومکر، وئاشکهرایه کو ئیسلام
ژ قی چندی دهرناکهفت.

د پسیارا خو دا قی صحابی دو نمونه ژ کارین فهرز گوتن، کرنا هر
پینج نقیژین فهرز، د شهقهک ورژهکان دا، کو ستوینا ئیسلامییه، وئهو
پهردیه یی دکهفته ناقهرا مرؤقی وکوفری دا، وئیکه مین کاره رؤژا قیامهتی
حسیبا وی د گهل مرؤقی دئیته کرن، وگرتنا رؤژیین هیفا ره مزانی، کو ئهو
ژی ئیک ژ پینج ستوینین دینی مهیه، وئهف هردوه فهرزن، و ژ بلی وان
نقیژ ورؤژیین سوننهت ژ هینه، بهلی پسیارا قی صحابی ئهقییه: ئهری
ئهگر مرؤقهک هبت، کاری فهرز ب تنی بکته، ئهقه چنده دئ بته ئهگر
ئهو بچته بهحشستی؟ ودهمی پیغه مبهری -سلاف لی بن- گوتیی: بهلی،
مهعنا وی ئهو دورسته مرؤف کاری سوننهت نهکته، وهر چنده ئم دبیین
دورسته ژ، بهلی کرنا سوننهتان خیرهکا مهزن دگه هینته خودانی، وهما
بهسه بیین: د هدیسهکا قودسی دا هاتییه: ﴿ ولا یزال عبدی یتقرب إلی بالنوافل
حتی أحبه ﴾ یهعنی: عیدی من دئ مینت خو ب کرنا سوننهتا نیزیکی من
کته، هتا ئهز هز ژ وی بکهم.. وئهو مرؤقی پشت ددهته کرنا سوننهتان
ئهو خیرهکا مهزن ژ دهست خو دکته.

ویشتی ئینانا دو نمونه بیان (یی نقیژین ورؤژیی) ل سهر کرنا کاری
فهرز، قی صحابی کو قاعیده بیین گشتی ژ ئینان، وگوت: ئهگر من تشتی
حلال حلال کر، ویی حرام حرام کر.. یهعنی: ئهگر من باوهری پی ئینا،
وتشتی حلال (نه یی فهرز) تیرا مرؤقی هییه باوهریی ب حلالیا وی
بینت، ئهگر خو نهکته ژ، بهلی تشتی حرام دقیت مرؤف باوهریی بینت
کو ئهو یی حرامه، وخو نیزیکی ژ نهکته.

وتشتین ئاشکهرایه د شریعهتی ئیسلامی دا کو حلال کرن وحرام کرن
هقهکه ژ حقیق خودی، و ژ بلی خودی کهسی حقه نینه تشتهکی حلال

بکھت یان حەرام بکھت، وھەر کەسەکی ئی حەقی بەدەتە خو، یان باوەریی نەئینت کو ئەو حەقی خودییە، دئ کافر بت.

مفایین ھەدیسی:

۱- ژ ئی حەدیسی ژ وەکی یا بۆری ئاشکەرا دبت کو صەحابیین پیغەمبەری گەلەک دھەریص بوون وی تشتی بزانی یئ مفایین وان تیدا ھە، لەو گەلەک جارن وان پسیارا تشتی خیرا دینی وان تیدا ھە وان بو خو ژ پیغەمبەری -سلاڤ لی بن- دکر.

۲- وھەدیس ھندی دگھینت کو کرنا کارین واجب، و باوەری ئینان و پیگیریا ب حەلالی و حەرامی ریکا چوونا بەحەشتییە.

۳- وژی دئیتە زانین کو دورستە بو مروقی کارین فەرز ب تنی ب جە- بینت، و سوننەتان نەکھت، ھەر چەندە کرنا سوننەتان خیرەکا مەزن تیدا ھەیە ژی.

هه دیسا بیست و سیی

عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -: ﴿ الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُنِ - أَوْ تَمْلَأُ - مَا بَيْنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَالصَّلَاةُ نُورٌ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ، وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ، وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ، كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو فَبَائِعٌ نَفْسَهُ فَمُعْتِقُهَا أَوْ مُوْبِقُهَا ﴾.

رواه مسلم

ژ بابی مالکی ئەشعەری -خودی ژێ رازی بت- دئیتە ئەگۆهاستن، دبیژت: پیتەمبەری -سلاف لی بن- گۆت: خۆپاقرن نیفا باوەریبیه، و (الحمد لله) تەرازی تژی دکەت، و (سبحان الله والحمد لله) د ناڤهەرا عەسمانان و عەردی دا تژی دکەن، و نڤیژ رۆناهیە، و دانا خیری دەلیله، و صەبر رۆناهیە، و قورئان هێجەتە بۆ تە یان ل سەر تە، هەمی مرۆڤ سپیدی دەردکەن، قیجا هەدەک ژ وان خۆ رزگار دکەن، و هەدەک خۆ تی دەن.

موسلم ئەدگوهیژت

د قی هەدیسی دا پیتەمبەر -سلاف لی بن- بەحسی گەلەک خیری مەزن دکەت، و بەری مە ددەتی، ژ وان خیران:

خۆپاقرن: وەر چەندە د فقهی ئیسلامی دا دەمی بەحسی خۆپاقرنی دئیت، مەخسەد پی پاکرنا بی نڤیژی و بی دەسنڤیژی ب پکا خۆشویشتن و دەسنڤیژ گرتنی، بەلی خۆپاقرن د پامانا خۆ دا بەرفەرەتەرە، چونکی خۆ

دویرکړنا مروځی ژ هر پیساتیه کا حسی یان معنویهیا ههبت رهنګه کی
 خوپاقرکرنییه، وزانایین هه دیسی ب خیلاف چوینه د شهرحکړنا گوتنا
 پیغه مبهری دا -سلاف لی بن- ده می دبیت: خوپاقرکرن نیفا باوه رییه،
 هندهک دبیتن: مه خسه د ب باوه ریی ل فیرئ نقیثه، ونقیث بی خوپاقرکرن
 نابت، یه عنی: هر وه کی خوشویشن وده سنقیثرتن نیغه کا نقیثیه. وهندهک
 دبیتن: خهسله تین باوه ریی دو پشکن: پشکهک دلی پاقر دکهن، وئغه گوتن
 وکریان، وپشکهک له شی پاقر دکهن، وئغه خوپاقرکرن وده سنقیثرتنه..
 و ب قی چهندي (طوهوور) دپته نیفا باوه ریی.. و خودی چیتر دزانت.

زکری خودی: و ب تاییه تی گوتنا (الحمد لله) و (سبحان الله والحمد
 لله)، یه عنی: مروځ ب نه زمانی تعترافی ب قهنجیا خودی ل سهر خو
 بکهت، و همددا وی بکهت، ووی پاک و پاقر بکهت ژ هر کیماسیه کا نه زان
 د دهر حق وی دا دبیتن، وگوتنا قی زکری ب ده قی، د گهل باوه ری نینانا
 ب دلی، ته رازیا خودانی خو تری خیر دکهن، و خیرا وان نه گهر بیته له شه کی
 خودان هجم دی وی مه سافا د ناقبه را عهد وعسمانان دا هه تی تری کت،
 ژ قی پارچه یا هه دیسی دئیته زانین کو نهو گوتنن مروځ د دنیا بی دا
 دبیت، چ باشی بن چ خرابی، رژا قیامه تی دی د ته رازیا مروځی دا نینه
 دانان وکیشان، لهو دقیت مروځ گهلهک ل نه زمانی خو یی هشیار بت.

کړنا نقیثی: نقیث بو خودانی دپته رونا هی، ل دنیا بی بو وی دپته رونا هی
 نهو ریکا حقیقی پی دنیا ست، وپی ب هیدایهت دکهقت، نه گهر هات ووی
 نهو ب دورستی کر، و د پامانین وی گه هشت، و ل رژا قیامه تی ژی بو
 وی دپته رونا هی به ری وی دده ته ریکا به هشتی، د دنیا بی دا نهو نه فسا
 خودانی خو پاقر دکهت، ووی به رهه ش دکهت بو چوونا به هشتی ل ناخره تی.

دانا خیران: و نهو ده لیله کی تاشکه رایه ل سهر هندي کو مروځی خیرکه ر
 شیا یه خو ژ به خلیا نه فسی بیاریت، و فرمانا خودی ب دریکړنا دهستی
 هاریکاری بو هه وجهیان ب پیش فرمانا نه فسا خو بیخت.. ودانا خیران

باشترین هیجته ودهلیله ل هندئ کو مروقی خیرکه باوهریهکا دورست
ونهفسهکا پاقر ژ چریکی وحسویدی ونهقیانی ههیه.

صهبر ل سهر نهخوشیان: وباش بهری خو بدنه گوتنا پیغهمبهری -سلاق
لی بن- دهمی دبیرت: (والصبر ضیاء) بوچی نهگوت: (الصبر نور) وهکی
گوتی: (الصلاة نور)، چ فهرق د ناویهرا (ضیاء) و(نور) دا ههیه؟ (ضیاء)
وهکی زمانزان دبیرن ئه و پوناهیبه یان تین وسوتنی د گهل دا ههیه، وهکی
پوناهییا روتی، و(نور) ئه و پوناهیبه یا بی تین وسوتنی، وهکی پوناهییا
ههیشی، خودی د نایهتهکی دا دبیرت: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ
نُورًا﴾ (یونس: ۵) وصهبر هه چهنده گهشاتی و پوناهیی ددهته خودانی،
بهلی ژ لایهکی دی قه ژ بهر نهخوشی وگرانی وئ سوتنی ژی تیدا ههیه، لهو
خیرا وئ ژی یا بی حسیه وهکی خودی ب خو دبیرت: ﴿إِنَّمَا يُوفِي الصَّابِرُونَ
أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ (الزمر: ۱۰).

قورئان هیجته: هیجته بو وی کهسی بی ئه خواندی وکار پی کری،
هنگی رادوستت هتا بهری وی ددهته بهحشتی، وهیجته ل سهر وی کهسی
بی باوهری پی نهینای، خواندی وکار پی نهکری، شاهدهی ل سهر وی
ددهت، وهنگی رادوستت هتا بهری وی ددهته ناگری.

وکاری هه مروقهکی بی جودایه ژ کاری ئیکی دی، هندهک کاری بو
رزگارکنا نهفسا خو ژ عهزبا ئاخهتی دکهن، وهندهکین دی بی ئهمریا
خودایی خو دکهن، و ب قی چهندي خو تی دهن!

مفایین هه دیسی:

۱- باوهری گوتن وکریاره، ب طاعهتی زیده دبت، و ب گونههی کیم
دبت.

۲- پیتهقیه ئه و ان کارین باش بکهین بین د قی هه دیسی دا هاتین، دا
خیرین مه زیده بین.

حهديسا بيست وچاری

عَنْ أَبِي ذَرٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِيمَا رَوَى عَنْ
اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَنَّهُ قَالَ: ﴿ يَا عِبَادِي، إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي، وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ
مُحَرَّمًا، فَلَا تَظَالَمُوا. يَا عِبَادِي، كُلُّكُمْ ضَالٌّ إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ، فَاسْتَهِدُونِي أَهْدِكُمْ. يَا
عِبَادِي، كُلُّكُمْ جَائِعٌ إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ، فَاسْتَطْعِمُونِي أُطْعِمَكُمْ. يَا عِبَادِي، كُلُّكُمْ عَارٍ
إِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ، فَاسْتَكْسُونِي أَكْسِكُمْ. يَا عِبَادِي، إِنَّكُمْ تُخْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَأَنَا
أَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا، فَاسْتَغْفِرُونِي أَغْفِرْ لَكُمْ. يَا عِبَادِي، إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضُرِّي
فَتَضُرُّونِي، وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي. يَا عِبَادِي، لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ، وَإِنْسَكُمْ
وَجَنَّتُمْ، كَانُوا عَلَى اتَّقَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ، مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا. يَا
عِبَادِي، لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ، وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ، كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ
وَاحِدٍ، مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا. يَا عِبَادِي، لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ، وَإِنْسَكُمْ
وَجَنَّتُمْ، قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ، فَسَأَلُونِي، فَأَعْطَيْتُ كُلَّ إِنْسَانٍ مَسْأَلَتَهُ، مَا نَقَصَ
ذَلِكَ مِمَّا عِنْدِي إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْمَخِيطُ إِذَا أُدْخِلَ الْبَحْرَ. يَا عِبَادِي، إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ
أُحْصِيهَا لَكُمْ، ثُمَّ أُوقِفُكُمْ عَلَيْهَا، فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ
فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ. ﴿

رواه مسلم

ئەف ھەدیسە -وەکی ئاشکەرا- ئیک ژ ھەدیسەین (قودسیە)، وھەدیسە
قودسی ئەوھ یا پتغەمبەر -سلاف لی بن- ل دەسپیکتی دبیژت: خودی
دبیژت.. یەعنی: پتغەمبەر -سلاف لی بن- گۆتتی بو خودی پال دەت،

وجوداییا ناشکهر د ناقبهرا قورتانی وحه دیسا قودسی دا نهوه قورتان لهفز
ومهعنا یا وی ژ نک خودییه، بهلی حه دیسا قودسی مهعنا ژ خودییه، بهلی
لهفز ژ پیغه مبهریه -سلاف لی بن-.

ویتریا حه دیسین قودسی ناقهرؤکا وان ل دؤر ناف و سالوخته تین خودی
دزقیرت، ههر وهسا نهو تشتین په یوهندی ب ذاتی خودی قه هه ی. . وهکی
ژ قی حه دیسا بؤری بؤ مه ناشکهر دبت، نهوا خودایی مهزن تیدا -وهکی
پیغه مبهری ژ قه دگوهیتز- بهحسی هندهک سالوخته تین خو بؤ مه دکهت،
ودبیترت: ﴿ يَا عِبَادِي، اِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلٰی نَفْسِي، وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا، فَلَا
تَظَالُمُوْا ﴾ نهی عه بدین من، هندی نهزم من زولم ل سهر خو حهرامکریه، ومن
نهو د ناقبهرا ههوه ژی دا حهرامکریه، قیجا هوبن زولمی نهکن. . وزولم
د مهعنا خو یا نهصلی دا دهریا زکرنه توخوبیانه، ههر وهسا نهو بؤ لادانا
ژ ریکا راست ژی دتیت، وزولم دو رهنگن: کو مرؤف زولمی ل خو بکهت،
شربکان بؤ خودی بدانت، یان بهر ب گونه هیتن دی یین بچوبک یان یین
مهزن قه بچت، وکو مرؤف زولمی ل کسه کی دی بکهت، پی ل توخوبیین
وی بدانت، یان حقی وی بخوت. . وئهف ههر دو رهنگین زولمی دهرامن.
وزولم نیشانا کیماسیا خودانیه، لهو خودی ذاتی خو یی پیروز ژی پاککریه،
وگوتیه: من نهو ل سهر خو حهرامکریه!

وپستی پاککرنه ذاتی خودی ژ زولمی، حه دیسی ههژاری وههوجهییا
مرؤقان هه میان بؤ خودی راگه هاند، وناشکهر کر کو خودی یی دهوله مهنده،
ووی منعت ب کسه نینه، وگوت: ﴿ يَا عِبَادِي، كُلُّكُمْ صَّالٌّ اِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ،
فَاَسْتَهْدُوْنِيْ اَهْدِكُمْ. يَا عِبَادِي، كُلُّكُمْ جَائِعٌ اِلَّا مَنْ اَطْعَمْتُهُ، فَاَسْتَطْعَمُوْنِيْ اَطْعَمْكُمْ. يَا
عِبَادِي، كُلُّكُمْ غَارٍ اِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ، فَاَسْتَكْسُوْنِيْ اَكْسُكُمْ ﴾ نهی عه بدین من، هوبن
هه می دبه رزنه نهو تی نهبت یی من بهری وی دایه هیدایه تی، قیجا هوبن
داخوازا هیدایه تی ژ من بکن، نهز دی بهری ههوه ده مه هیدایه تی، نهی
عه بدین من، هوبن هه می دبرسینه نهو تی نهبت یی من تیر کربت، قیجا

هوین داخوآزا خوآرنی ژ من بکهن، ئەز دئ خوآرنی دەمه ههوه، ئەی عەبدین من، هوین هەمی دبرویسن ئەو تئ نەبت یئ من جلک کره بهر، قیجا هوین داخوآزا جلکی ژ من بکهن، ئەز دئ جلکی کەمه بهر ههوه، ئەی عەبدین من، ب شەف وروژ هوین گونەهان دکهن، وئەزم یئ هەمی گونەهان ژئ دبهم، قیجا هوین داخوآزا ژبیرنا گونەهان ژ من بکهن، ئەز دئ گونەهین ههوه بو ههوه ژئ بهم.

و ژ قئ چەندئ چەندئ دیار دبت کو ئەم هەمی دەهوجەئ هیدایەت ورزق ورهەما خودیینه، وکو ئەو ل مه بیورت وگونەهین مه ژئ بیهت، چونکی ئەوه یئ هەر تشتهکی هەی ب دەستی وی.. ومادەم هەر تشتهکی هەی ب وییه، و دەستی وی دایه، دقیت هیقی ورجایا مه ژ وی ب تئ بت، وههوارا مه ل بهر دەرگهئ وی ب تئ بت، نه کەسئ دی.

ودەمی خودئ فەرمانئ ل مه دکەت کو ئەم هیدایەتی ورزقی ورهەمی ژ وی بخوآزین، دقیت نەئیتە هزرکرن کو وی منەت ب داخوآز وخواستنا مه ههیه، نهخیر.. ﴿يَا عِبَادِي، إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا صِرِّي فَتَضُرُّوْنِي، وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي. يَا عِبَادِي، لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ، وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ، كَانُوا عَلَىٰ أَثْقَىٰ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ، مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا. يَا عِبَادِي، لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ، وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ، كَانُوا عَلَىٰ أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ، مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا﴾ ئەی عەبدین من، کەس ژ ههوه نەشیت زیانەکی بگههینته من، یان مفایهکی، وئەگەر هوین هەمی، یین پیشیی و یین پاشیی، مروف وئەجنه، وهکی باشتترین زهلامی بن ژ ههوه، ئەو تشتهکی ل ملکئ من زیده ناکەت، وئەگەر هوین هەمی وهکی خرابترین زهلامی بن، ئەو تشتهکی ژ ملکئ من کیم ناکەت..

مهعنا مفایئ باشیین ههوه هەر بو ههوهیه، وزیانا خرابیین ههوه ژئ هەر بو ههوهیه، وخودئ هەما کارین ههوه دهرمیرت، وبو ههوه حسیب دکەت، وئەو دئ ههوه سهرا جزا دەت، وهوین نەشین چوین ژ ملکئ وی کیم بکهن:

﴿ يَا عِبَادِي، لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ، وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ، قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ، فَسَأَلُونِي، فَأَعْطَيْتُ كُلَّ إِنْسَانٍ مَسْأَلَتَهُ، مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِمَّا عِنْدِي إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْمَخِيطُ إِذَا أُدْخِلَ الْبَحْرَ. يَا عِبَادِي، إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ أُحْصِيهَا لَكُمْ، ثُمَّ أُوَفِّيكُمْ بِهَا، فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ ﴾

ئەي عەبەدەکان، ئەگەر هەوین هەمی، یێن پێشیی و یێن پاشیی، مرۆف و ئەجنە، ل عەردەکی راونەستن، و داخواری ژ من بکەن، و ئەز هەر ئێکی داخواری وی بدەم، ئەو تشتەکی ژ ملکی من کیم ناکەت، وەسا نەبت وەکی دەرزیبک تشتەکی ژ ناڤا دەرایی کیم دکەت، دەمی دچتە تیدا.. خزینەیا رحما خودی گەلەک ژ هندی فرەترە کو ب دانێ کیم بیت، یان خلاس بیت.. یا رەبی، رحما تە ژ هندی مەزترە کو گونەهێن مە ب سەردا بگرن، ئەم عەبەدین وەکی خزینە، دگۆنەهکارین، و تو رەبی وەکی خۆی بی غەفاری، ئەگەر مە وەکی خۆ کر، تو وەکی خۆ بکە.. تو بەری مە بدە وئ رێکی یا تە قیای، بەری ئەو دەم بیت کو ئەم ل وئ رێکی پەشیمان بی یا مە قیای و تە نەقیای!

مفایین هەدیسی:

۱- ئەف هەدیسه هندی دگەهینت کو رحما خودی گەلەک یا مەزە، و خزینەیی وی دبی دویمایینە، و هەر تشتەکی هەی ب دەستی و بیە، و دقیت ئەم ژ وی بخوارین.

۲- و هەدیسی هندی دگەهینت کو دقیت ئەم لۆمە ی خۆ بکەین سەرا خرابیی خۆ، و حسیی د گەل نەفسا خۆ بکەین، دا بەری وئ ژ رێکا راست نەئیتە لادان.

هه ديسا بيست وينجي

عَنْ أَبِي ذَرٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالُوا لِلنَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - : يَا رَسُولَ اللَّهِ، ذَهَبَ أَهْلُ الدُّنُورِ بِالْأَجُورِ، يُصَلُّونَ كَمَا نُصَلِّي، وَيَصُومُونَ كَمَا نَصُومُ، وَيَتَصَدَّقُونَ بِفُضُولِ أَمْوَالِهِمْ. قَالَ: ﴿أَوْلَيْسَ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ مَا تَصَدَّقُونَ، إِنَّ بِكُلِّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلِّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلِّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلِّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ، وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ، وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ، وَفِي بُضْعِ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ﴾. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيَأْتِي أَحَدُنَا شَهْوَتُهُ وَيَكُونُ لَهُ فِيهَا أَجْرٌ؟ قَالَ: ﴿أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ، أَكَانَ عَلَيْهِ فِيهَا وَرْزٌ؟ فَكَذَلِكَ إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ كَانَ لَهُ أَجْرٌ﴾.

رواه مسلم

ئهبوو ذهر -خودئ ژئ رازی بت- دبئرت: هندهک مرؤف ژ صهحابیئن پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوئنه پیغهمبهری -سلاف لی بن-: مرؤقئین مالدار خئر ههمی بو خو برن، ئهو وهکی مه نفئیزان دکهن، ووهکی مه رؤژیان دگرن، و ب مالی خو یئ زئده خئیران دکهن. پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوئ: ما خودئ تشتهکبو ههوه ژئ نه دانایه هوبن خئیران پی بکهن؟ ب ههر تهسبیحهکی خئیرهک ههیه، و ب ههر تهکبیرهکی خئیرهک ههیه، و ب ههر تهحمیدهکی ههیه، و ب ههر تههلپلهکی خئیرهک ههیه، وفهرمانا ب باشیئ خئیره، وپاشقهبرنا ژ خرابیئ خئیره، و د چوونا نقیئنی دا بو ئیک ژ ههوه خئیره ههیه. گوئن: ئهی پیغهمبهری خودئ، ئیک ژ مه شهوه تا خو ب جه ببئنت، وخئر بو بئته نقیسین؟! گوئ: ئهري ما ئه گهر وی د حهرامی دا ب جهئینابا

بۆ وی گونهه نهدبوو؟ وهسایه تهگهر وی د حلالی ژی دا ب جهئینا دی بۆ
وی خیر بت.

موسلم قه دگوهیزت

ژ قی حه دیسی بۆ مه ئاشکهره دبت کانئ صهحابیین پیغه مبهری -سلاف
لی بن- چهند دمجد بوون د کۆمکرنا خیران دان، و د نافهسا د کاری باش
دا، ژ بهر قی چهندی هندهک صهحابیین فهقیر هاتنه نک پیغه مبهری -سلاف
لی بن- وگازندهیین خۆ گه هاندنی، کو ههر خیرهکا ئه دکهن، براین وان یین
دهوله مهند ژی دکهن، وزیده قی چندی ئه خیران ب مالی خۆ ژی دکهن،
مهعنا: خیرین مالداران ژ یین وان پترن، وچونکی بهردهستی وان یی تهنگه
ئه قهت نهشین بگهههه وان.. ههر وهکی وان ب قی چندی دقیا پیغه مبهر
-سلاف لی بن- تشتهکی نیشا وان بدهت، ئه وی بکهن، و خیرین خۆ پی
زیده بکهن، دا دهرجا وان د بهحشتی دا ژ یا براین وان کیمتر نهبت..

گافا پیغه مبهری -سلاف لی بن- ئهف چهنده ژ وان دیتی، بۆ وان
ئاشکهره کر کو مهیدانا مونافهسا د خیرین دا، یا بهرفرههه، ب رهنگهکی
وهسا کو تهگهر مروقهک ژ بهر مانعهکی نهشیا مونافهستی د خیرهکی دا
بکهت ژی، گهلهک کارین دی هههه ئه دشین قهست بکهتی، و خیرین مهزن
بۆ وان پیغه بین، و پیغه مبهری -سلاف لی بن- د قی گوتنا خۆ دا بهحستی
سی ژ وان کاران کرن، ئه وی تهقهه:

۱- کرنا زکری خودی ب ئەزمانی: ب تایبهتی گوتنا: (سبحان الله، الله
أكبر، الحمد لله، لا إله إلا الله) ئهف گوتنن ب ساناهی ل سهه ئەزمانی،
خیرین مهزن پیغه دئین، تهگهر مروف ب ئنیهتهکا باش بیژت، وباوهری پی
بینت.. و تهگهر ئهف خیره ئه بن یین فایدهی وان دگههته مروقی ب تنی
هندهک خیرین دی یین گشتی ژی هههه مفایین وان دگههته خهلهکی دی ژی،
ژ وان ئهف کاری دووییه.

۲- فرمانا ب باشیی، وپاشقه برنا ژ خرابیی: مرۆف ده می باشییه کی بزانت، نیشا خه لکی ژی بدهت، وگافا دیت که سهک یی خرابیه کی دکهت، وی ناگه هدار بکهت، و ژ وی کارئ خراب بدهته پاش، یه عنی: مرۆقه کی خیرخواز بت، وپی خوش نه بت خرابی به لاقبیت، نه فه ژی بو وی خیره، وده ره جین وی پی بلند دبن.

۳- عه دهت وکارین حه لال ب ئیه تا باش دینه خیر و عیبادهت: هه ر کاره کی حه لال، یان عه ده ته کی جفاکی یی باش یی هه بت، مرۆف نه گه ر بکهت وئیه تا وی یا باش بت، بو وی ب خیر حسیب دبت، و پیغه مبه ری -سلاف لی بن- به حسی ئیک ژ کارین زیده تاییه ت ب مرۆقی شه کر، کو ب جه ئینانا شه هوه تییه ب ریکا حه لال، نه گه ر ئیه تا وی نهو بت نهو ب قی کاری خو ژ حه رامیی بیارتزت، وحه قی ژنکا خو ژ سه ر خو راکهت، مه عنا: عه ده ت ب ئیه تا باش دبه عیبادهت.

وده می صه حاییان عه جیییا خو ژ قی گوتنی دیارکری، وگوتی: چاوا ئیک ژ مه شه هوه تا خو، یه عنی: ئیک ژ تاییه تیین خو ب کار بینت، و خیر بو بیته نفیسین؟! پیغه مبه ری -سلاف لی بن- به ری وان دا قیاسی، وگوتی: نه ری ده می ئیک ژ هه وه شه هوه تا خو ب ریکا حه رامی ب کار بینت ما گونه ه بو وی نائیته نفیسین؟ به لی.. هه ر وه سا نه گه ر نهو د حه لالیی ژی دا ب کار بینت، هنگی خیر دی بو ئیه ته نفیسین.

مفایین هه دیسی:

۱- نهف حه دیسه هندئ دگه هینت کو صه حاییان مونا فه سه د کارین باش دا دکر، و به ری وان لی بوو هه ر ئیک ژ وان باشیین خو پتر لی بکهت.

۲- کارین حه لال و عه ده ت نه گه ر مرۆف ب ئیه ته کا باش بکهت، دینه عیبادهت، و خیرین مرۆقی پی زیده دبن.

۴- ریکین خیری گه له کن، و مرۆف هه ر دی شین ئیک ژ وان کهت.

۵- مرقۆقی زانا دەمی تشته کی دبیت، وپسیارا دهلیلی ژئی دئیته کرن،
دا ئەو ئاخفتنا خوۆ پی پەسەند بکەت، بلا بینتەنگ نەبت، ودهلیلی خوۆ بییژت
دا ئاخفتنا وی پتر جەهی خوۆ د دلین خەلکی دا بکەت.

۶- سەرەدەریا میتری یا باش د گەل ژئی، ویا ژئی د گەل میتری، ئیک
ژ وان کارین باشە یین ئەو پی نیزیکی خودی دین.

حه دیسا بیست وشه شی

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -: ﴿كُلُّ سُلَامَى مِنَ النَّاسِ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ، كُلَّ يَوْمٍ تَطْلُعُ فِيهِ الشَّمْسُ - قَالَ - تَعْدِلُ بَيْنَ الْإِثْنَيْنِ صَدَقَةٌ، وَتُعِينُ الرَّجُلَ فِي دَابَّتِهِ فَتَحْمِلُهُ عَلَيْهَا أَوْ تَرْفَعُ لَهُ عَلَيْهَا مَتَاعَهُ صَدَقَةٌ، - قَالَ - وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ خَطْوَةٍ تَمْشِيهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ، وَتُحِيطُ الْأَدَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ﴾.

رواه البخاري مسلم

نه بوو هورهیره - خودی ژئی رازی بت - دبیت: پیغمه مبهری - سلاط لی بن - گوت: هه ههستی که کی ژ مرۆقی خیره ک ل سهه ههیه، ههه رۆژه کا رۆژ تیدا دهه لیت تو دووان پیک بینی خیره، وتو هاریکاریا زهلامی بکهی د دوارا وی دا وی لی سوپار بکهی، یان باری وی هله دیه سهه خیره، وگوتنا باش خیره، وههه گاقه کا تو بو نقیژئی بهاقیژی خیره، وتو نه خویشی ژ ریتکی لادهی خیره.

بوخاری و موسلم شه دگوهیژن

گاقا له شی مرۆقی ل قوبناغین دهسپیکئی دورست دبت، وبهری گوشتی بگرت ههستی وی چی دبت، وپشتی قهه رۆدهی ههستی دورست دبت، گوشت ب سهه دا دئیت، وله شی مرۆقی تمام دبت، وبه رههف دبت بو دانا رحی .. ولهش نهوئ پتیرا وی گوشتی نهرم، قابه کی ههستی یی موکم ههیه، ودا هه ره که ولقینا مرۆقی یا خووش و ب ساناهی بت خودایی ئافره ندهر

ئەف قەرقرۆدهیی ههستی وەسا چیکریه کو ژ هژمارهکا ههستیکین جودا جودا
 د جهیمی خو دا پیک بیت، و فان ههستیگان ب هندهک گههین نهرم بو
 حهرهکه ولفغاندنن، وین موکم وقاییم بو قهتاندنی بگههنه ئیک وپیکفه
 بینهگردان، وئەف گهههنه بین کو ب عهههیی دبیتنی: (مهفافل). وحهتا
 بهری بیست سیه سالان ژ، زانایین لهشی ب ههمی پیشکهفتنا خو فه-
 نهذانی کانی هژمارا فان گههان د لهشی مرۆقی دا چهندن، حهتا
 ئسکلۆیدیایا بریتانی -بو نمونه- دهمی دئینه سهر بهحسی گههین لهشی
 هژمارا دورست یا فان گههان دهسنیشان ناکهت، وناپیت کانی ئەو چهندن،
 وئسکلۆیدیایا (هچنسون) ئەوال سال (۱۹۹۵ ز) هاتیه بهلاکرن دیار
 دکهت کو هژمارا ههستیگان د قەرقرۆدهیی لهشی مرۆقان دا (۲۰۶)
 ههستیانه، مهعنا ب تنی دوسهه وشهش گهه دقتیت د لهشی مرۆقی دا
 ههبن.. بهلی پشتی هنگی ب دههکی کیم، یهعنی: د فان ههر دهه سالیین
 بۆرین دا بو زانایین بسپۆر دیار بوو کو ئەف هژماره یا دورست نینه، ویا
 دورست ئەوه (۳۶۰) گهه د لهشی مرۆقی دا ههنه. وئەف هژماره عهینی وی
 هژماریه یا پیغهههههه مه -سلاف لی بن- بهری پتر ژ هزار وچارسهه سالان
 دهسنیشانگری، دهمی د ههههههکا خو دا -یا ئیمامی موسلم ژ عایشایی
 فهدگوهیت- دبیت: ﴿ إِنَّهُ خَلَقَ كُلَّ إِنْسَانٍ مِنْ بِنَىٰ آدَمَ عَلَىٰ سِتْرَيْنِ ۚ وَثَلَاثَةَ مَفْصِلٍ،
 فَمَنْ كَبَّرَ اللَّهَ وَحَمِدَ اللَّهَ وَهَلَّلَ اللَّهَ وَسَبَّحَ اللَّهَ وَاسْتَعْفَرَ اللَّهَ، وَعَزَلَ حَجْرًا عَنِ طَرِيقِ النَّاسِ،
 أَوْ شَوْكَةً أَوْ عِظْمًا عَنِ طَرِيقِ النَّاسِ، وَأَمَرَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ نَهَىٰ عَنْ مُنْكَرٍ عَدَدَ تِلْكَ السُّتْرَيْنِ
 وَالثَّلَاثَةِ السَّلَامَى، فَإِنَّهُ يَمْشِي يَوْمَئِذٍ وَقَدْ رَحَّحَ نَفْسَهُ عَنِ النَّارِ ۗ﴾ یهعنی: ههر
 مرۆقهک ژ تادهمیان ل سهر سی سهد وشیت گههان بی هاتیه ئافراندن،
 قیجا ههچیی بیت: الله أكبر، والحمد لله، ولا إله إلا الله، وسبحان الله،
 وأستغفر الله، یان بهههکی ژ ریکا خههکی راکهت، یان ستریهکی یان
 ههستیهکی ژ ریکا وان راکهت، یان فهمانی ب باشیهکی بکهت، یان بهری
 خههکی ژ خرابیهکی بدهته پاش، هندی هژمارا وان سی سهد وشیت
 گههان، هنگی ئەو دئ ب ریشهچت ووی نهفسا خو ژ ناگری راکهاندیه.

ٺهف ههديسه پتر معنایا ههديسا دهسپيكي بۆ مه ئاشكهرا دكهت، چونكي ئهو هژمارا ههستيكان، يان وان گههين لهشي مرۆقي ژي پيكي دئيت دهسنيشان دكهت، وئهقه وهك (ئعجازهكا علمي) د سونهتي دا دئيته هژمارتن، وهديس تيكددا هندئ دگههينت كو ديني ئيسلامي دخوازت دلين مرۆقان بگههينته ئيكي، وئاخفتنا وان بكهته ئيكي، وقيانئ وهاريكاريئ د ناچهرا وان دا بهلاف بكهت.. ههديس ئيشارهتي ددهته ئيكي ژ نعمهتين مهزن يين خودئ د گهل مرۆقان كرين، كو ئافراندا وانه ب پهنگهكي وهسا ژيانا وان ب ساناهي ب ريشه بچت، وبهري وان ددهته شوكر خودئ، وپيغهمبهري -سلاف لي بن- ديار دكهت كو ههر رۆژ هندی ههستي د لهشي مرۆقي دا ههنه (كو ٣٦٠، وهكي ژ هندهك ريوايهت يين دي دئيته وهرگرتن) هند خيړين واجب ل سهر ههر مرۆقهكي ههنه.

ويشتي دياركنا قي چهندي، پيغهمبهري -سلاف لي بن- ئيشارهت دا هندهك ژ وان خيړان يين كو باشه مرۆف بكهت؛ دا هقي نعمهتا دانا ههستيان ژ سهر خو راکهت، ژ وان خيړان:

١- پيكتينانا د ناچهرا مرۆقين ليككهفتي دا، و ژ بهر گرنگيا قي كاري، شريعهتي بۆ مرۆقي دورست كر خو ئهو درهوي ژي بكهت دا دو كهسين ژيكي سل يان ليككهفتي پيكي بينت.

٢- هاريكاري خهلكي، وپيغهمبهري -سلاف لي بن- بهحسي پهنگهكي هاريكاريي كر ئهو ژي ئهوه مرۆف هاري كهسهكي بكهت دا سويار بيت، يان باري خو ل دهواري خو بكهت.

٣- ئاخفتنا باش، چ زكري خودئ بت، يان گوتنا خيړي بت، يان فرمانا ب باشيي بت، وپاشقهبرنا ژ خرابيي بت.

٤- چوونا مزگهفتي بۆ كرنا نقيژي، و د ههديسين دورست دا هاتيه كو ب ههر پيگافهكي خيړهك بۆ مرۆقي دئيته نقيسين.

۵- خوشکرنا ریکئی، ب راکرنا وان تشتان یین نه خوشیئی دگههیننه ریباران، و د هندهک هه دیسین دورست دا هاتیه کو لادانا نه خوشیئی ژ ریکئی چهقهکه ژ چهقین ئیمانئ.

و د هندهک ریوایه تین دورست ژ پیغه مبهری -سلاف لی بن- هاتیه فهگوهستن کو کرنا دو رکاهه تین نقیژا تیشته گههئ جهئ وان (۳۶۰) خیران دگرت.

مفایین هه دیسی:

۱- هه دیس هندئ دگههینت کو مهفهوومی خیرئ گهلهک یئ بهرفرههه، وهه رقهنجیه کا ههبت گوتن بت یان کریار بت، دکهفته د بن دا.

۲- هه دیس بهرئ مه ددهته کرنا کارین خیرئ، ئه گهر خو سوننهت ژئ بن؛ چونکی ئه مرؤقی پتر نیزیکی خودئ دکهن.

۳- هه وهسا هه دیس بهرئ مه ددهته خه مخوارنا ژ پاقر کرنا جهین گشتئ، وهکی ریکان، بو هندئ دا ژینگهها مه پاقر وېژوین بمینت.

۴- هه دیس خیرا هندهک کاران بو مه بهرچاډ دکهت، وهکی: پیکنینانا د ناقبهرا خه لکی دا، وگوتنا باشیئ، وهاریکاری، وچوونا مزگهفتئ بو کرنا نقیژا ب جماعهت.

هَدِيَسَا بِيَسْتِ وَهَفْتِي

عَنِ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ -، عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
قَالَ: ﴿الْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالْإِيْمُ مَا حَاكَ فِي صَدْرِكَ، وَكَرِهْتَ أَنْ يَطَّلَعَ عَلَيْه
النَّاسُ﴾.

رواه مسلم

وَعَنْ وَابِصَةَ بْنِ مَعْبُدٍ قَالَ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ:
﴿جِئْتَ تَسْأَلُ عَنِ الْبِرِّ وَالْإِيْمِ؟﴾ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: ﴿اسْتَنْتَفَيْتَ قَلْبَكَ، الْبِرُّ مَا
اطْمَأَنَّتَ إِلَيْهِ النَّفْسُ، وَاطْمَأَنَّ إِلَيْهِ الْقَلْبُ، وَالْإِيْمُ مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ، وَتَرَدَّدَ فِي
الصَّدْرِ، وَإِنْ أَفْتَاكَ النَّاسُ وَأَفْتَوْكَ﴾.

رواه أحمد

نهوواسی کوری سه معانی - خودی ژئی رازی بت - دبیژت: پیغه مبهری
-سلاف لی بن- گوٹ: ههما قهنجی نهخلاقئ باشه، وخرابی نهو تشته یئ
د سنگئ ته دا بیٹ و بیچت وته پیئ خوئش نهبت خه لک پیئ ناگه هدا بن.
موسلم قه دگو هیژت، ووابصه یئ کوری مه عبه دی - خودی ژئی رازی بت -
دبیژت: نهز هاتمه نک پیغه مبهری -سلاف لی بن- وی گوته من: تو یئ
هاتی پسبارا قهنجی دکه ی؟ من گوٹ: به لی، وی گوٹ: پسبارا دلئ خو
بکه، قهنجی نهو تشته یئ نهفسا ته ودلئ ته پیئ رحهت بیٹ، وخرابی نهو
تشته یئ د نهفسا ته دا بیٹ و بیچت، و د سنگئ ته دا بگه رییت، نهگه ر خو
خه لک فهتوایی بو ته بدهن ژئی.

نهحمه د قه دگو هیژت

ئەفە ژى ئىك ژ وان ھەدىسانە يىن ب پەيقتىن خۆ فە گەلەكا كورت،
 و ب مەعنا ورامانا خۆ فە يا درېژ، چونكى ئەو ب رەنگەكى كورت قەنجى
 و خرابىي بۆ مە دەتە نياسين، پىغەمبەر -سلاڭ لى بن- قەنجىي وەك
 پەيشەكا گشتى نىشا مە دەت، كو ھەمى رەنگىن باشىي و كىيارىن خىري
 د ناڭ خۆ دا فەدگرت، و خرابى ژى -كو رويى بەرانبەرە- پەيشەكا گشتىيە ھەر
 نەباشىيەكا ھەبت ژ گۆتن و كىياران فەدگرت، و ژ بەر قى چەندى پىغەمبەرى
 ئەو دانانە بەرانبەر ئىك.

قەنجى ئەو مەرۆڭ طاعەتى خودى بکەت، و د ئەمر و فەرمانىن وى دا
 بت، و سەرەدەرەيەكا باش د گەل بەنيان ژى بکەت، خودايى مەزن د قورئانى
 دا بەحسى قەنجىي دكەت و دبىئرت: ﴿ وَلَٰكِنَّ الْإِبْرَٰمَ ءَٰمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 وَآلَمَاتِكُمْ وَآلِكُنْبِ وَالنَّبِيِّنَ وَءَاتَىٰ أَلْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوَىٰ الْقُرْبَىٰ وَآلِيَتِمَىٰ وَآلْمَسْكِينِ
 وَآبْنَ السَّبِيلِ وَالسَّالِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَىٰ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْتُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا
 عَاهَدُوا وَالصَّادِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ
 ﴾ (البقرة: ۱۷۷) يەئنى: باشى ھەما كاري وى كەسيە يى باوهرى
 ب خودى ئىناي و پەرسىتتا وى ب تنى كرى، و باوهرى ب رۆژا دويماسھىي
 ئىناي، و ب فرىشتە و كىتابىن ھاتىنە خوارى، و ب پىغەمبەران، و مال
 -د سەر ھەژارىن خۆ را بۆ وى- دا يە مەرۆقتىن خۆ يىن نىزىك، و ئىتىمان،
 و وان ھەژارىن فەقىرىي ئىخسىتىن، و وان رىڭنگىن ژ مال و مەرۆقتىن خۆ
 دويركەفتىن و موحتاج بووين، و وان خازۆكتىن ژ بى رى نەچار بووين خواستنى
 بکەن، و مال د ئازاكرنا بەنى و ئىخسىران دا خەرج كرى، و ب كرنا نقيزى
 رابووى، و زەكات داي، و ئەو يىن پەيمانىن خۆ ب جە دىنن، و ئەو ل دەمى
 ھەژارى و نەخۆشىي و ل دەمى د ژواريا شەرى يى بىفرەھە. ئەو يىن ب قى
 رەنگى ئەون يىن د باوهرىا خۆ دا دراستگۆ، و ئەو ئەون يىن خۆ ژ غەزەبا
 خودى پاراستى كو خۆ ژ بى ئەمرىا وى دا يە پاش.

و نىشاننا قەنجىي ئەو دلى مەرۆقى ل سەر كرنا وى يى رحەتە.

وخرابی یا کو ب شریعت خودانی خو هیترای عقووبی دکهت، هر کار وگوتنهکه یا خودی حرام کری، وپیغمبهری -سلاف لی بن- د قی گوتنا خو دا دو نیشانی خرابی بو مه دهسینشان کرن:

یا ئیکی: دهمی گوتی: ﴿مَا حَاكَ فِي صَدْرِكَ﴾ وئغه نیشانهکا ناخوئییه، کو مروث د ناخوئییا خو دا ههست ب دودلی ونهخووشی بکته دهمی وی کاری دکته.

یا دووی: ﴿وَكَرِهْتَ أَنْ يُطَّلَعَ عَلَيْهِ النَّاسُ﴾ وئغه نیشانهکا دهرقهیییه، کو وی پی خوش نهبت خه لک پی بحهسیین کو وی نهو کاری کری، وشهرم ژ خو بکته.

وئگه نهف ههردو نیشانه د کارهکی دا کو مپوون، دقیت مروث خو ژئ بدهته پاش، خو ئهگه خه لک ههمی فهتوایی ب وی تشتی بو بدهن.

وپیغمبهر -سلاف لی بن- د قی گوتنا خو دا بهایی ئهخلاقی باش ژئ نیشا مه ددهت، دهمی دبیرت: هه ما قهنجی ههمی نهوه ئهخلاقی مروثی یی باش بت.

مفایین هه دیسی:

- ۱- ئهف هه دیسه قهنجی وخرابی ب مه ددهته نیاسین.
- ۲- وئهو بهایی فهتوایا دلی ژئ د زانینا قهنجی وخرابیا تشتی ژئ بو مه بهرچاڤ دکته.
- ۳- تشتی شریعتی خودی وشریعتی به نیان ژئیک جودا دکته نهوه دهمی مروث پی ل شریعتی خودی ددانت نهفسا مروثی یا رحهت نابت.
- ۴- فهتوایا موفتیان تشتی بو مروثی ههلال ناکهت ئهگه مروث د دل دا بزانت نهو تشتی یی دورست نینه.

هه ديسا بيست وهه شتى

عَنْ الْعَرَبِاضِ بْنِ سَارِيَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: وَعَظَنَا رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مَوْعِظَةً بَلِيغَةً، وَجَلَّتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ، وَذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَأَنَّمَا مَوْعِظَةٌ مُودَّعٌ، فَأَوْصِنَا، قَالَ: ﴿أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ عَبْدًا حَبَشِيًّا، فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ بَعْدِي فَسَيَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الْمُهَدِّدِينَ الرَّاشِدِينَ، تَمَسَّكُوا بِهَا، وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ﴾.

رواه أبو داود والترمذي

عرباضى كورئى ساريهه ديبترت: پيغه مبهري خودئ - سلافا لئ بن - وهه كهك ل مه كر، دل ژ بهر ترسيان، وچاقان روندك باراندن، ئينا مه گوت: نهه پيغه مبهري خودئ، هه وهكى نهه شيره تا وييه يئ خاترا خو دخوازت، فيجا شيره ته كي ل مه بكه، وي گوت: نهه شيره تي ب تهقوايا خودئ ل هه وهه دكه م، و ب گوهداريئ نهه گهر خو عه بده كي حه بهشى بيته مه زني هه وهه، وهه چيئ ژ هه وهه بمينت دئ جودابوونه كا مه زن بينت، فيجا هه وهه ئيمانته سونته تا من وسونته تا جيگرين من يين سه رراست، وي بگرن، وپديين خو ل سهه ر بشدينن، وهه شياري وان كاران بن يين د ديني دا نوي ده ركه قن، چونكي ههه تشته كي د دهيني دا نوي ده ركه قن بيدعهيه، وههه بيدعهيه كا ههبت بهرزه بوونه.

نه بوو داوود و ترمذي فه دگوهيزن

فِي حَيْدِيسَى شِيرَه تَهْكَا مَهْزَن وَكُومَكَهَر تَيْدَا هَهِيَه، ژ بهر كو وان ههمى
 تشتان قه دگرت يين دين و دنيايا موسلمانان چي دكته، وئاشكه رايه كو
 پيغه مبهه - سلاڤ لى بن - گهلهك جارن د ناه صه حابيين خو دا رادبوو قه
 ووه عزل وان دكر، وريكا دورست نيشا وان ددا، ئييك ژ وان جارن نهڤ
 جاره بوو، يا كو وي ووهزه كي و هسا تيدا ل وان كرى، دلين وان ژ ترسان دا
 قهله رزين، وچاڤيت وان روندك باراندين، ووان وه ههست پي كر كو نهڤ
 شيرت ووهزه يين وي كه سينه يي خاترا خو ژ ههڤالين خو دخوازت، لهو
 وان قيا پيغه مبهه - سلاڤ لى بن - ريكي بو وان ئاشكه را بكته، كانى
 پشتى وي نهو چ بكهن؟ و پيغه مبهه رى ژى - سلاڤ لى بن - ژ لايي خو قه
 شيرتهك ل وان كر، مهسه له يين گرنگ يين نهو ههوجه دبنى د ناه دا
 كومكرن، وئهم دشين وان مهسه له يان د فان خالان دا كوم بكهين:

تهقوايا خودئ:

﴿أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ﴾ و تهقوا نهوه مرؤڤ په رزانه كي بيخته ناڤه را خو
 ووان تشتان يين غهزه با خودئ ب سهر وي دا دئنت، ومه بهست ب په رزانى
 نهوه نهو وي كاري بكته يي خودئ فه رمان پي كرى، وخو ژ وي كاري بده ته
 پاش يي خودئ نهو ژئ دايه پاش.. و تهقوا نهو شيرته يا خودئ ل مرؤڤان
 كرى، و نهوه دبه نه گه را خيرا دنيايي وئاخره تي، وبه رى نوكه د حه ديسا
 (۱۸) دا، مه به حسي تهقوايي كرى، لهو پيتقى ب دوباره كرنى ناكته.

گوهداريا مهزن و كاربهستان:

﴿وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ عَبْدًا حَبَشِيًّا﴾ يه عنى: وئهم شيرته تي ب گوهداريا
 مهزنان ل ههوه دكهم، نه گهر خو مهزني ههوه عهده كي حه به شى بت، وخودايي
 مهزن د نايه ته كي دا دبئرت: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
 وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ (النساء: ۵۹) وئهم نه مره كه خودئ ل ههمى خودان
 باوه ران دكته كو نهو گوهداريا خودئ و پيغه مبهه رى بكهن، ههر وهسا گوهداريا

مهزنین خو ژى بکهن یین کارى ههوه دکهښنه د دهستان دا، ومهخسه د ب کاربدهستان د نایهت وحدهیسین ب قى رهنگى دا نهون یین کار شریعه تی خودی دکهن، ونهوتین ب قى رهنگى نهبن مهسه لا گوهداریا وان د کهفته د بن مهسه لا (مهصله حهت ومهفسه ده تی) فه، وگوهداری ب رهنگه کی گشتی دقت د وی کارى دا بت یی خودی پی رازی بت، نهگهر نه.. پیغه مبهه ر -سلاف لی بن- دبیت: ﴿لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ﴾ د بی نه مریا خودی دا گوهداریا چو مهخلووقان نایته کرن.

پنگیریا ب سوننه تی:

پاشی پیغه مبهه ری -سلاف لی بن- گوټ: ﴿فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ بَعْدِي فَسِرِّي اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الْمُهَدِّينَ الرَّاشِدِينَ، تَمَسَّكُوا بِهَا، وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ﴾ ونهفه نیشاره ته کا ناشکه رایه ژ پیغه مبهه ری -سلاف لی بن- کو نوممهت پشتی وی دی ژیک جودا بت، وگلهک کوم ودهسته کین ری بهرزه وسهرداچووی دی پهیدا بن، وبه ری صهحابی پسیار بکهن: کانی ریکا رزگار بوونی ل ده می پهیدا بوونا ئختلافی چیه؟ پیغه مبهه ری ب خو -سلاف لی بن- بهرسف دا وان وگوټ: ههوه ئیمانته سوننه تا من، نهو ری وربازا نهز ل سهر چوویم، ومن نیشا ههوه دای، ههر وهسا خهلیفین من یین سهر راست ژى ل سهر چووین.

وده می پیغه مبهه ر سلاف لی بن دبیت: سوننه تا من ویا خهلیفین من یین سهر راست ب پدیان بگرن، وبشیدین، نهفه (کینایه ته) مهعنا وی نهوه مروټ چو جارن سوننه تی بهرنه دهت، وهه ردهم خو پیغه بگرت، خو چهند زهحه تی ب قی چندی فه ببینت، ونهگهر هات ووی دهست نه مان خو پیغه بگرت ژى بلا نهو ب پدیان خو پیغه بگرت. و ژ قی چندی بو مه دیار دبت کو پیگیریا ب سوننه تییه مروټی دپاریزت، و ژ جودابوون وئختلافی دده ته پاش.

خۆدویرکونا ژ بیدعهیان:

ویتگبیریا ب سوننه تی معنا وی ئه وه مرۆف خو ژ بیدعهیان بده ته پاش، لهو پیغه مبهری -سلاڤ لی بن- پشتی فه رمان ل مه کری ئه م کاری ب سوننه تی بکهین، گۆت: ﴿وَإِنَّا كُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلَّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ﴾ یه عنی: هشیاری وان کاران بن یین نوی دهر دکه فن، چونکی هر تشته کی -د دینی دا- نوی دهر که فت بیدعه یه، و بیدعه ئه و گۆتن و کرباره ک، وری وری بازن یین پشتی پیغه مبهری -سلاڤ لی بن- د دینی دا دهر دکه فن، وچو ئه صل و بناخه بو نه ههین نه د کیتابی دا ونه د سوننه تی دا، وه هر تشته کی بیدعه بت سه ردا چوون وضه لاله ته، به ری خودانی دده ته ناگری، و به ری نوکه د حه دیسا (۵) دا مه به حسی بیدعی کربوو، لهو هه وجهی دوباره کرنی ناکه ت.

مفایین هه دیسی:

۱- ژ گۆتنا عرباضی بو مه دیار دبت کو وه عز و شیره تین پیغه مبهری -سلاڤ لی بن- هند کار ل سه حابیان دکر هه تا دلین وان شه له رزن و چا قین وان رۆندکان ببارینن، و ئه فه نیشانا باشیا وانه، خودی ژ وان هه میان رازی بت.

۲- حه دیس هندی دگه هینت کو ژ تشین باش ئه وه مرۆف شیره تی ب وی تشتی پیشکیشی خه لکی بکه ت یی مفایین دنیا وئاخره تا وان تیدا هه ی، ب تایبه تی ل ده می خاترخواستن نیزی ک دبت.

۳- و ئه و ده لیله ل سه ر راستگۆیا پیغه مبهری -سلاڤ لی بن- د وان گۆتنان دا یین وی به حس ژئ کری وهیشتا چن نه بووین، وکو ئه و ژ نک خو نه دئاخفت، به لکی ب وه حیا خودی دئاخفت، ده می گۆتیه سه حابیین خو هه چیی هه وه بژیت، یه عنی: عه مرئ وی درپژ بت، ئه و دئ ئختلافه کا مه زن بینت، وئاشکه رایه کو ل دویمه یا زه مانئ سه حابیان، هژماره کا بیدعه یین

عقائدي د ناڅ خه لکي دا به لاقبوون، وهکي: بیدعیا خه وارج وقه دهریان..
وگلهک صه حایبان ب دهڅ ودهستی خو بهرگربا وان بیدعچیان کر.

۴- وحه دیس هندې دگه هینت کو گوهداربا کاریده ستین موسلمان کاره کی
واجبه ل سهر نوممه تی، ودهرکه فتنا ژ بن ئه مر و فهرمانین وان ژ گونه هین
مهزنه، چونکی ئه و قه کر نه بو دهرگه هی فتنی.

۵- وئوڅ هه دیسه ته نکیدی ل سهر پیگیریا ب سوننه تی و خودویر کرنا
ژ بیدعان دکه ت، وئو هندې دگه هینت کو بیدعه هه می ضه لاله تن، ووه سا
نینه وهکی هندهک نه زان دبیزن: بیدعه یین خراب ژي هه نه و یین باش ژي،
پیغمبری سلاڅ لی بن دبیزت: هه می بیدعه ضه لاله تن.

هدهديسا بيست ونههئ

عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ؟ قَالَ: ﴿لَقَدْ سَأَلْتَ عَنْ عَظِيمٍ، وَإِنَّهُ لَيْسِيرٌ عَلَى مَنْ يَسَّرَهُ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ: تَعْبُدُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ، وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، وَتُقِيمُ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصُومُ رَمَضَانَ، وَتَحُجُّ الْبَيْتَ﴾ ثم قال: ﴿أَلَا أُدَلُّكَ عَلَى أَبْوَابِ الْخَيْرِ؟ الصَّوْمُ جُنَّةٌ، وَالصَّدَقَةُ تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ، وَصَلَاةُ الرَّجُلِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ﴾ ثم تلا: ﴿تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ﴾ حتى بلغ: ﴿يَعْمَلُونَ﴾ ثم قال: ﴿أَلَا أُخْبِرُكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَعَمُودِهِ وَذِرْوَةِ سَنَامِهِ؟﴾ قلت: بلى يا رسول الله! قال: ﴿رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ، وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ، وَذِرْوَةُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ﴾ ثم قال: ﴿أَلَا أُخْبِرُكَ بِمَلَاكٍ ذَلِكَ كَلْمُهُ؟﴾ قلت: بلى يا رسول الله! فأخذ بلسانه ثم قال: ﴿كُفَّ عَلَيْكَ هَذَا﴾ قلت: يا رسول الله! وإنا لمؤاخذون بما نتكلم به؟ فقال: ﴿تَكَلَّمْتَ أُمَّكَ، وَهَلْ يَكُفُّ النَّاسَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ إِلَّا حَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ؟﴾.

رواه الترمذي

موعاذي كوري جهبهلى دبيثرت: من گوت: نهى پيغه مبهري خودي، كارهكي بو من بيژه، من بيهته بهحهشتي، ومن ژ ناگري دوير بكهت، وي گوت: ته پسيارا تشتهكي مهزن كر، ونهوي ب ساناھيه ل سهر وي بي خودي ل سهر ب ساناھي كرى: كو تو پهرستنا خودي بكهى وچو شريكان بو وي نهدانى، و ب كرنا نقيژي رابى، وزهكاتى بدهى، وپوژيا رهمهزانى بگري، وپچيه هجى، پاشى گوت: نهري نهز ده رگههين خيري نيشا ته

نهدهم؟ رۆژی پهرژانه، ودانا خيران گونهي قهديرنت كا چاوا ئاف ئاگري قهديرنت، ونقيثرا زهلامى ل نيثا شهقى، پاشى ئەف ئايهته خواند: ﴿تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ﴾ هتا گههشتيه: ﴿يَعْمَلُونَ﴾، پاشى گۆت: ئهري ئەز بو نهبيتم سهرى كارى وستوينا وي وكلوفانكا وي چيه؟ من گۆتى: بهلى ئه پيغه مبهري خودى، وي گۆت: سهرى كارى ئيسلامه، وستوينا وي نقيثره، وكلوفانكا وي جيهاده، پاشى گۆت: ئهري بو ته نهبيتم: چيه وي ههميى دگرت؟ من گۆتى: بهلى ئه پيغه مبهري خودى، ئينا وي ئەزمانى خو گۆت، وگۆت: بشى فى، من گۆت: ئه پيغه مبهري خودى، ما حسيبا وي تشتى دى د گهله ئيته كرن يى ئه پى دئاخفين؟ وي گۆت: تو نه ميني! ما تشتك ههيه مرؤقان سهروسهر بهاقيته د ئاگري دا ئه گهر بهرهمى ئەزمانى وان نهبت!

ترمذى قه دگوهييزت

گرنگيا قى حهديسى ژ هندي دئيت ئه وان ئه گهران بو مه ئاشكهره دكهت يين مرؤقى دبهنه بههشتى، ووي ژ ئاگري جههنه مى دپاريزن، وئهفه ئه مهزنترين ئارمانجه مرؤف د ژينا خو يا دنيايى دا كارى بو دكهت.

ئه گهرين چوونا بههشتى:

صهحاييى پيغه مبهري موعاذى كورى جهبلى، و ژ بهر خه مخوارنا وي ژ زانينا كارين چاك، پسپار ژ پيغه مبهري -سلافا لى بن- كر كو ئه وي تشتى بو بيترت يى بيته ئه گهر كو خودى رهحمى پى بهت، و ل ئاخره تى وي بيته بههشتى؛ چونكى تشتكى ئاشكهرايه كهسهك ب كارى خو ناچته بههشتى، وهكى د حهديسه كا دى يا پيغه مبهري دا -سلافا لى بن- هاتى: ﴿لَنْ يُدْخِلَ أَحَدَكُمْ عَمَلُهُ الْجَنَّةَ﴾ يه عنى: كارى ئيك ژ ههوه وي نابهته بههشتى.. بوچى؟ چونكى هندي تو كارى بكه، بلا چهند يى باش بت، تو نهشيتى ههقى قهنجيبن خودى ژ سهر خو راکه، قيجا چاوا دى شيبى هندي

کاری که تو پی بچی بهحشستی؟ بهلی ژ کهرما خودی د گهل بهنیان هوه وی ئەف کاره کره سهبهب کو خودی رحمی پی ب خودانی بهت. وهکی د نایهتهکی دا هاتی: ﴿وَالَّذِينَ لَبَّئُوا لَآئِيَ أَوْلَادِهِمْ كَمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (الزخرف: ۷۲) یهعنی: ئەفه هوه بهحشته یا خودی ب رحما خو هوبن لی داناین ژ بهر وی کاری باش یی هوه کری.

وئەف کاره یی موعادی پسپار ژنی کری، وهکی پیغه مبهری -سلاف لی بن- گۆتی، کارهکی مهزنه، و ما چ تشت ژ وی مهزتره مرۆف وی ئەگهری بزانت یا هوه سهرکهفتنا مهزن پی ب دهست خو فه دئینت، کو چونا بهحشستی ودویرکهفتنا ژ ناگریه؟ بهلی هوه کار، د گهل مهزنا خو، کارهکی ب ساناهیه بو وی یی خودی کهرم د گهل کری، وبهری وی دایه هیدایهتی، چونکی هیدایهت وتوفیق د دهستی خودی دایه، هوه وی ددهته وی یی خو ژ ههژی کری.

و د بهرسقی دا پیغه مبهر -سلاف لی بن- بهری موعادی دا ههر پینج ستونین سهرهکی یین ئیسلامی، کو دینه ئەگهرا مهزن یا چونا بهحشستی، وگۆتی کو تو پهستنا خودی بکهی وچو شریکان بو وی نه دانی، وئەفه ب کارئینانهکا عه مهلیه بو پهیقا تهو حیدئ: (لا إله إلا الله، محمد رسول الله)، و ب کرنا نقیژی رایی، وزه کاتی بدهی، وپوژیا ره مهزانی بگری، و بچی هه جی.. مهعنا: ب جهئینانا ستونین ئیسلامی، وواجبتین دینی، دبهته ئەگهرا چونا بهحشستی، وهکی بهری نوکه ژی د هندهک هه دیساندا بووری.

پاشی بو پتر فایدهی پیغه مبهری سلاف لی بن ده رگه هین خیری ژنی نیشا سهحابیی خو دان، ههر چهنده وی هوه پیسار نه کربوو ژنی، تشتی هندئ دگه هینت کو یا باش هوه هوه پیسار ژنی دئینه کرن، دهمی دینت پسپار کهر یی نامادهیه بو وه رگرتنا زانینی، هوه زیده تر ژ پسپارا وی بو بیژت، پشتی پیغه مبهری -سلاف لی بن- بهرسقا موعادی دای، گۆتی: ههری ئەز ده رگه هین خیری نیشا ته نه دهه م؟

یہ معنی: تھو ما گوتی، تھو تشتین واجبن، یین بیی وان خودان نہچتہ
بہحشتی، بہلی پستی چوننا بہحشتی، ہندہک کارین دی ہنہ خیرن،
دہرہجین وی د بہحشتی دا بلندتر لی دکھن، وجہی وی خوشتر لی دکھن،
وئفہ تھوکارن یین تھم دبیرینی: سونہت.

تھو کار چنہ؟

پیغہمبہری -سلاف لی بن- ئیشارہت دا سی کارین گرنگ، وگوت:
رؤژی پھرژانہ، ودانا خیران گونہہی قہدمرینت کا چاوا ئاٹ ئاگری
قہدمرینت، ونقیژا زہلامی ل نیفا شہقی.. پاشی وی تھف ئایہتہ خواند تھو
خودایی مہزن تیدا مہدحین وان دکہت یین ب شہف گہلہک نہننن ژ بہر
کرنا نقیژین شہقی: ﴿ تَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ ﴾ حہتا گہشتیہ: ﴿ يَمْلُونَ ﴾.
وئیشارہت بو رؤژی ودانا صہدہقی ونقیژی ل قیری، پتر بو یین سونہتہ،
پیغہمبہری -سلاف لی بن- بو ہر کارہک ژ فان خیرہک ئاشکہراکر کو پی
دگہتہ مروقی، رؤژی دبتہ پھرژان وکی مہتالی مروقی ژ ئاگری جہنہمہ
دپاریزت، ودانا خیران وہسا گونہہان قہدمرینت وکی ئاقتی دہمی ئاگری
قہدمرینت، ومہخسہد ب گونہہان ل قیری گونہہین بچویکہ؛ چونکی
گونہہین مہزن ہوجہی تویینہ، ونقیژین شہقی ژ وکی دانا خیران گونہہان
قہدمرینت.

وپیسی فان ہر سی کارین خیر، پیغہمبہری -سلاف لی بن- سی کارین
دی یین گرنگ نیشا ہقالی خو دان، پستی مہسہ ب کرنا پسارہکی ل بہر
وی شربنکری، وگوتی: تھری تھز بو نہبیرم سہری کاری وستوینا وی
وکلؤفانکا وی چہ؟

موعادی گوتی: بہلی تھ پیغہمبہری خودی!

وی گوت: سہری کاری ئیسلامہ، ومہبہست ب کاری ل قیری دینہ..
یہ معنی: ہما دین تھو تو خو ب دہست خودی قہ بہردہی، تہسلیمی وی

ببی، ونیشانا ژ همیان ناشکهراتر یا تسلیمبونئی نهوه مرۆف ب دهقی ودلی شاهده بدهت.

وستوینا دینی نقتیژه، وکانئی چاوا بان بی ستویننائیته راگرتن، وهسا دین ژی بی نقتیژ خو ناگرت.

وکلۆفانکا دینی جیهاده، مهعنا: تو نابینی کارهک د دینی دا -پشتی فهرزان- ب خیرتر بت ژ کرنا جیهادا د ریکا خودئی دا.

ل دویماهیئی پیغه مبهری -سلاف لی بن- گۆت: ئه ری نهز بو ته نه بیترم نهو چ تشته وی همیئی دگرت؟ یهعنی: نهز بو ته دیار نه که مکانئی نهصل و بناخه یی هه ر تشته کی، یی کو مرۆقی سه رپاست دکهت، و ژ کهفتنی دپاریزت، چیه؟

موعا ذی گۆتی: به لی ئه ی پیغه مبهری خودئی.

هنگی پیغه مبهری -سلاف لی بن- نه زمانئی خو گۆت، وگۆت: بشی قی، یهعنی: هشیار بی نه زمانئی خو بی حسیب به رنه ده، و بزانه تو چ دیتری، دا نهصلی خیری همیئی ب دهست خو بیخی. . موعا ذ ژ قی چه ندی عه جیبگرتی بوو، وگۆت: ئه ی پیغه مبهری خودئی، ما حسیبیا وی تشتی دی د گه ل مه ئیته کرن یی ئه م پی دئاخفین؟ ما ئاخفتنن مه ژی ل سه ر مه حسیب دین؟

پیغه مبهری -سلاف لی بن- گۆتی: تو نه مینی! یان دهیکا ته ل سه ر ته بکه ته گری! وهه ر چه نده ئه ف گۆتنه نفرینه ژی، به لی مه خسه دا پیغه مبهری -سلاف لی بن- نفرین نه بوو، وهه ما وی نهو ئاخفتن گۆت، وه کی وان ئاخفتنن بی قه صد دئینه سه ر نه زمانئی مرۆقی، گۆت: ئه ری ما تشته ک هه یه مرۆقان سه ر و سه ر به اقیته د ناگری دا نه گه ر به ره مه یی نه زمانئی وان نه بت! یهعنی: هه ما به س نه زمان و به ره مه یی ویه، مرۆقی ده اقیته د ناگری دا، نه زمانه مرۆقی ب سه ر دئیخت ووی سه رفه راز دکهت، و نه وه وی دئیخت وشه رماز دکهت.

مفایین هه دیسی:

- ۱- ژ پسیارا موعاڤی ئاشکهرا دبت، کو د ناڤ سه حایاندا هندهک هه بوون، خه م ژ زانینی دخوا، و هه ز دکر پسیارا کارین چاک بکهن. هه ر وهسا شیوهیی فیترکنا پیغه مبهری -سلاف لی بن- بو سه حبیان ئاشکهرا دبت، وکانی چاوا وی ژ تشتی گرنگتر دهست پی دکر.
- ۲- خیرا ستوبینین دینی وواجبین شه رعی بو مه ئاشکهرا دبت، وکو ئه نومرۆقی دبه نه به حه شتی و ژ ئاگری دده نه پاش.
- ۳- هه ر وهسا گرنگیا کارین خیری ژی یین سونهت، بو مه ئاشکهرا دبت.
- ۴- وحه دیس ئیشاره تی دده ته گرنگیا ئه زمانی، و خه طه را وی ل سه ر مرۆقی، وکو ئه زمانه ژ هه ر تشته کی دی پتر خودانی دبه ته جه نه می.

هه ديسا سيهي

عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْحُسَيْنِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -: ﴿إِنَّ اللَّهَ - عَزَّ وَجَلَّ - فَرَضَ فَرَائِضَ فَلَا تُضَيِّعُوهَا، وَحَرَّمَ حُرْمَاتٍ فَلَا تَنْتَهِكُوهَا، وَحَدَّ حُدُودًا فَلَا تَعْتَدُوهَا، وَسَكَتَ عَنْ أَشْيَاءَ مِنْ غَيْرِ نَسْيَانٍ فَلَا تَبْحَثُوا عَنْهَا﴾.

حديث حسن رواه الدارقطني وغيره

ئهبوو ئهعله بهي خوشهني -خودئ ژئ رازي بت- ديبژت: پيغه مبهري -سلاڤ لي بن- گوت: هندي خودايي مهزنه هندهك كارين فهرز دانايينه هوين وان بهرزه نهكهن، وهندهك تشت حهرام كرينه هوين پي لي نه دانن، وهندهك توخويب دانايينه هوين وان نه به زينن، وبه حسئ هندهك تشتان نه كرينه، نه كو ژ بيير كرينه، هوين ل وان نه گه پييين.

داره قوطني وهنده كين دي فه دگوهييزن

دهره جا في هه ديسي:

زانايين هه ديسي حوكم ل سهر في هه ديسي دايه كو ئهو يا ضه عيفه، ژ بهر دو ئه گهران، يا ئيكي: مهكحوول ئهوي ئهف هه ديسه ژ ئهبوو ئهعله بهي فه گوهاستي، گوه ل وي نه بوويه، د گهل هندي ژئ گوتيه: (ژ ئهبوو ئهعله بهي)، وئهفه (ته دليسه) وحه ديس پي ضه عيف دبت. يا دووي: وخيلاف د ناقيهرا ريوايه تان دا ههيه، كانئ ئهفه ژ گوتنا ئهبوو ئهعله بهيه،

يان ژى وى ټو پيغهمبهري -سلاښ لى بن- پالدايه. وههر چاوا بت
حهديس يا (صحيح) نينه.

ټهكامين خودئ:

وټهفت ههديسه ټهكامين خودئ ل سهر چار پشكان دټينه ليكفهكرن، و
ب قى رهنكي:

١- فهرز: وټهفته ټو كارن بين خودئ ل سهر بهنيين خو لازم كرى ټو
بكهن، وههر گافهكا وان ټو نهكر، ټو دئ هپژاي لومهكرنى بن ل نيبي، و
ل تاخرهتي ژى دئ موستههقي عهزاي بن، وهكي: نقيش و روي وزهكاتي..
وهندهك زانا ناقي: (واجب) ژى ل سهر قى كاري ددان.

ټهفته ټو پشكه يا كو دقيت ټم سستي د كرنا واندا نهكهين، وزهعي
نهكهين؛ دا عهزاي خودئ ب سهر مه دا نهټيت.

٢- توخوب: ومهخسه د پي ههر كارهكي يي خودئ دهستوري ب كرنا
وي دابت، چ كرنا وي لازم كريت، وهكي پشكا بوري، كو فهرزن، يان ژى
كرنا وي ل بهر مه شرين كريت، وهكي كاري سوننهت، يان ژى كرن ونهكرنا
وي وهكي ټيك حسيب كريت، وهكي هلال.

ټهقي دقيت ټم نهبهزينين ودهرباس نهكهين، يهعني: ټم پي لى نهدانين
وبهر ب وي كاري ټه بچين يي خودئ دهستوري ب كرنا وي نهدي.

٣- حرام: وټهفته ټو كارن بين خودئ نهكرنا وان ل سهر مه لازم كرى،
وټاشكهره كرى كو ههچي وان بكهت، دئ هپژاي لومهيا دنيايي وعهزاي
تاخرهتي بت، وهكي: كوشتني وذيبي.. هتد.

وټهان كاران دقيت ب چ رهنگان ټم خو نيزيك نهكهين.

٤- ټو تشتي بهس ژي نههاتيهكرن: ودقيت نهټيته هزركرن كو خودئ
ټو ژ بيكرينه، حاشا! خودئ تشتهكي ژبير ناكهت، بهلي هندهك تشته ههنه

وی بهحس ژئی نهکریه، نه ب حلالی ونه ب حهرامی، ئەف کارئ هۆسا بت، مرۆف بی عهفیکریه، ئەگەر بکهت بی گونیهکار نابت، وئەگەر نهکهت ژئی چول سهر نینه، وئەفە دلۆقانیهکه خودئ ب بهنیین خو بری، قیجا بلا ئەو گهلهک ل دویش نهچن.

وئەف رهنگی هه، دقیت مرۆف ل دویش نهچت، وپسیار نهکهت، دا شک بو وی د کاری دا چی نهبت، و د هه دیسهکی دا یا موسلم فه دگوهیت، هاتییه: ﴿هَلْكَ الْمُتَطْعُونَ﴾، ومهخسه د ب (موتنه نهطعان) ئەو کهسن یین گهلهک ل دویش وان کاران دچن یین مایی وان تی نهچت، پیغه مبهه - سلاف لی بن - دیبژت: ئەفە چوونه هیلاکی.

مفایین هه دیسی:

۱- ئەحکامین خودئ بو بهنیان دانیان چار پشکن: فهرز، وحهرام، وتوخبوب، ویین بهحس ژئی نههاتیه کرن.

۲- فهرزان دقیت مرۆف سستی تیدا نهکهت، وحهرامی خو نیزیک نهکهت، وتوخبوبی پی لی نه دانت، وی بهحس ژئی نههاتیه کرن گهلهک ل دویش نهچت.

هه‌دیسای سیه و نیکی

عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدِ السَّاعِدِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، دَلَّنِي عَلَى عَمَلٍ إِذَا أَنَا عَمَلْتَهُ أَحْبَبَنِي اللَّهُ وَأَحْبَبَنِي النَّاسُ، فَقَالَ: ﴿ اذْهَبْ فِي الدُّنْيَا يَجِبْكَ اللَّهُ وَازْهَدْ فِيهَا فِي أَيْدِي النَّاسِ يَجِبْكَ النَّاسُ ﴾.

حدیث حسن رواه ابن ماجه

سههلی کورپی سه‌عدی ساعدی - خودی ژئی رازی بت - دبیترت: زهلامهک هاته نک پیغه‌مبه‌ری - سلاف لی بن - وگوت: نهی پیغه‌مبه‌ری خودی، کاره‌کی نیشا منبده نه‌گه‌ر من نهو کر، خودی همز ژ من بکه‌ت، و مرؤف ژی همز ژ من بکه‌ن، گوت: دلئی خو نه‌به دنیا بی، خودی دی همز ژ ته که‌ت، ودلئی خو نه‌به وی تشتتی د دهستی خه‌لکی دا هه‌ی، مرؤف دی همز ژ ته که‌ن.

ئبن ماجه فه‌دگوه‌یترت

مه‌زنترین تشت مرؤف ب ده‌ست خو دئیخت نه‌وه خودی همز ژ مرؤقی بکه‌ت، هنگی ئاخره‌تی وی دی یا ب سلامه‌ت بت، و نه‌گه‌ر خودی ته‌وفیقا وی دا و قبانا وی کره د دلین خه‌لکی ژی دا، نهو خیرا ل سه‌ر خیر بیه، چونکی نهو د دنیا یا خو ژی دا دی بی دلخوش ورحه‌ت بت، قیجا نهو تشت چیه بی ئان هه‌ردو باشیان ب ده‌ست مرؤقی فه‌ دئینت؟ د قئی هه‌دیسای دا سه‌حایه‌ک پسپارا قئی چه‌ندی ژ پیغه‌مبه‌ری - سلاف لی بن - دکه‌ت، وگرنگی قئی هه‌دیسای د قئی چه‌ندی دایه.

وپیغهمبهر -سلاڤ لئی بن- د بهرسقی دا دو شیرهتین مهزن ل قی
ههقالی خو دکهت، ئهو ژی نهغهنه:

۱- زوهدا د دنیاایی دا، ئهوا دپته ئهگهرا هندئ کو خودئ حمز ژ مرؤقی
بکته.

۲- زوهدا د وی تشتی دا یی د ناف دهستی خهلکی دا هه، ئهوا دپته
ئهگهرا هندئ کو خهلک حمز ژ مرؤقی بکهن.

قیجا زوهد چیه؟ وچاوا ئهو قی خیرا مهزن ب دهست خودانی قه
دئینت؟

دهمی ئهم دبئین: فلان کس د فلان تشتی دا یی زاهده، یهعنی: ئهو
دلی خو نابهته وی تشتی، چونکی ئهو تشت ل نک وی یی بی بهایه،
وتشتهک ل نک مرؤقی یی بی بها نابت، هتا مرؤف تشتهکی دی یی
ژ وی ب بهاتر نهبینت، مهعنا: دهمی کسهک د دنیاایی دا یی زاهد بت،
دلی خو نابهته دنیاایی، چونکی دنیا د چاقین وی دا یا کیمه، وکهنگی دنیا
دی د چاقین وی دا یا کیم بت؟ ئهگهر بهری وی ما ل تشتهکی مهزنتر
وچیتر ژ دنیاایی کو ناخرهته، وئهوئ ناخرهت وی ژ دنیاایی موژیل بکته، ئهو
کسهکه خودئ حمز ژئ دکته.

وئهو کسهی زوهدی د وی تشتی دا بکته یی د دهستی خهلکی دا
هه، کو پهرتالی دنیااییه، دقیت بهری وی ل تشتهکی دی یی گرنکتر بت،
کو پهرتالی ناخرهتییه، و مرؤف ب تبعهتی خو حمز ژ وی کسهی دکهن، یی
ململانی د گهل وان نهکته د وی تشتی دا یی ئهو حمز ژئ دکهن.

زانایی مهزن (شیخ الإسلام ابن تیمیه) زوهدی ب قی رهنگی
ددهته نیاسین، دبئت: زوهد ئهوه مرؤف وی تشتی بهیلت یی ل ناخرهتی چو
مفایی نهگههینته مرؤقی، و وهرهع ئهوه مرؤف وی تشتی بهیلت یی مرؤف
بترستکول ناخرهتی زبانی بگههینته مرؤقی.

مفایین هه‌دیسە:

١- ئەف هه‌دیسە وئ رێکی بۆ مه ئاشکەرا دکەت یا ئەگەر ئەم لێ بچین خودی هه‌ز ژ مه بکەت، و خەلکی ژێ هه‌ز ژ مه بکەن.

٢- مرۆقی دلێ خۆ نه‌به‌ته دنیايي، خودی هه‌ز ژێ دکەت، و یی دلێ خۆ نه‌به‌ه وی تشتی ل نک خەلکی هه‌ی، خەلک هه‌ز ژێ دکەن.. و ئەقه ئەو هه‌ردو تشتن یین خیرا دنیايي وئاخه‌تی دگه‌هیننه مرۆقی.

حهديسا سيه و دووي

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخَدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
قَالَ: ﴿لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ﴾.

حديث حسن رواه ابن ماجه وغيره

ژ ئهيوو سهعيدئ خودري -خودئ ژئ رازئ بت- دبيئثت: پيئغه مبهري
-سلائ لئ بن- گوئ: بلا كهس زياني نه كهت، و كهس بهرسقا زياني ژئ
ب زياني نه دهت.

ئبن ماجه فه دگوهيزت

ئهف ههديسه ئيك ژ مهزنترين بناخه و (قاعيده) يئين ئوصولي
دهسنيشان دكهت، لهو ئهو ژئ دئيتته هژمارتن ئيك ژ ههديسين گرنه
وكومكهر.. پيئغه مبهر -سلائ لئ بن- تيدا ئاشكهرا دكهت كو ب چو پهنگان
نابت زهره وزيان ژ مرؤقئ موسلمان پهيدا بيت، ووهكي ئاشكهرا پيئغه مبهر
-سلائ لئ بن- د سياقئ ههرا مكرنا زياني دا دو پهيقان ب كاردئينت:
(ضرر) و (ضرار)، وزانا وشروقه كهريئ ههديسي هژماره كا جوداهيان د ناقبهرا
قان ههردو پهيقان دا دهسنيشان دكهن، ئيك ژ وان ئهقيه: (ضرر) ئهو زيانه
يا ل دهسپيكي ژ كهسهكي پهيدا دبت، يهعني: نابت بو مرؤقئ موسلمان ئهو
كارهكي و هسا بكهت، زيان پي بگههته كهسهكي دي، و (ضرار) ئهو كاره يئ
پشكداري تيدا ههبت، يهعني: ئهو زيانه يا ژ دو كهسان پهيدا دبت،
ومهخسهد پي ئهوه دهمي كهسهك كارهكي دكهت زيان پي دگههته ئيكي دي،
بو يئ دي نابت ئهو ژئ كارهكي ب زيان بكهت؛ دا بهرسقا زيانا يئ دي پي

بدهت، معنای: زبان ب زبانی نائیته زقراندن، وزهره رهنگه کی زورداریبیه،
وناشکهرایه کو خودی زبان حرام کره.

وزبان -کو د نصل دا دژی مفایه- دو رهنگین وی هه نه:

ئیک: دبت کسه کی کاره کی بکته وئارمانجا وی پیئ ئه و بت ئه و زبانی
پی بگه هینته خه لکی، وگومان تپدا نینه کو ئه فیه کاره کی حرامه.

دو: دبت ئه و کاره کی بکته وئارمانجا وی ئه و نه بت زبان پی بگه هته
کسه، به لی و هسا چی بیت ژ بهر کاری وی زبان پی بگه هته کسه کی دی،
وئو کاره ژی چی نابت ویی دورست نینه.

بناخه یه کی نوصولی:

زانایین نوصولی بناخه یه کی گشتی یی گرنگ ژ فی حه دیسی وهر دگرن،
کورتیا وی ئه فیه: نابت بو کسه کی کاره کی و هسا بکته زبان پی بگه هته
ئیک دی، وئه گهر ئیکی کاره کی زبان پی گه هشته ئیکی دی، دقتیت ئه و
بیته خه رامه تکرن، ونابت بو وی یی زبان گه هشتی، رابت به رانبهر وی
چهندی ئه و ژی زبانی بگه هینته یی دی، بو نمونه: ئه گهر مرؤقه کی کاره کی
کر بو ئه گهرا هندی بیستانی ئیکی خراب بیت، دی ژئیتت خواستن کو ئه و
خه رامه تا یی دی بدهت، نه کو یی دی رابت ئه و ژی بیستانی یی ئیکی خراب
بکته؛ چونکی زبان ب زبانی چاره سه ر نابت.

وقی بناخه یی گشتی گه له ک چه ق ژئ دچن، ژ وانبو نمونه: (زبان
دقتیت نه ئیتته کرن)، و (زبان ب زبانی رانابت)، و (زبان مه زنترب زبان
بچویکتر دئیتته لادان)، و (تعه ممولو زبانا تایهت دئیتته کرن، دا زبانا گشتی
پهیدا نه بت)، و (پالدا زبانی بهری ب ده ستقه ئینانا مفایی دئیتت)،
و (کفئاتیای زبانی وی دورست ناکه ت)..

و ژ فی حه دیسی ناشکهره دبت کو خودی وی تشتی ژ مرؤقی ناخوازت
یی زبانا وی تپدا هه بت، یه عنی: ئه گهر هات و کاره کی ژ وان کاران یین

خودى ل سەر مرۆقى فەرکرىن بوو ئهگهرا هندى زىانهك پى بگههته وى، ئهو کار ژ وى نائىته داخوازکرن، وهكى: مرۆقهكى ئهگهر ئىشهك لى ههبت، وخراب بت بو وى ئاقى ب کار بىنت، سهرشويشتنا واجب ودهسنقىژ ل سهر وى نابت، بهلكى ئهو دى (تهيه مومى) كهت.

مفايىن هه ديسى:

۱- ئهف هه ديسه بناخهيهكى گرنكى فقهى بو مه دهسنيشان دكهت، ئهوژى ئهقهيه: زىان ژ كهسهكى نائىته قهبولكرن.

۲- چى نابت بو مرۆقى كارهكى بكهت زىان پى بگههته كهسى، ههر وهسا چى نابت ئهو بهرسقا زىانى ب زىانهكا دى بدهت.

۳- زىانهكا هه ي حقه، وهكى: ب جهئينا نا (حدوودين شه رعى)، بو نمونه: مرۆقهك ئىكى بكوژت، قىجا دهسهلات وى پيش يى دى قه بكوژت، ئهقه ناكهفته دهن وى زىانى دا يا حهرام.

هه‌دیسای سیه و سیی

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا - أَنَّ رَسُولَ اللهِ - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ:
﴿لَوْ يُعْطَى النَّاسُ بِدَعْوَاهُمْ، لَادَّعَى رِجَالٌ أَمْوَالَ قَوْمٍ وَدِمَاءَهُمْ، وَلَكِنَّ الْبَيِّنَةَ عَلَى
الْمُدَّعِيِ وَالْيَمِينَ عَلَى مَنْ أَنْكَرَ﴾.

حدیث حسن رواه البيهقي

ژ عبدالله لاهی کوری عه‌ببایی - خودی ژئی رازی بت - دبیت: پیغه‌مبه‌ری
-سلاف لی بن- گوت: ئەگەر ب گوتنا مرۆفان بیته‌کرن، هندهک زه‌لام دی
داخوازا مال و خوینا هنده‌کان کهن، به‌لی ده‌عوهداری دقیت نیشانه‌ک هه‌بت،
ویی حاشاتی بکه‌ت دقیت سویند بخوت.

به‌یه‌قی فه‌دگوه‌یزت

ئه‌ف هه‌دیسه‌ بناخه‌یه‌کی گزنگ ژ بناخه‌یێن حوکمکرنا د ناخه‌را خه‌لکی
دا ددانت، دا ماف بیینه‌ پاراستن، و دادی جه‌ی خو‌ بگرت، و کەس ب هه‌یجه‌تا
وه‌رگرتنا مافی خو‌ پی ل مافی کەسه‌کی دی نه‌دانت.. ژ به‌ر قی چهن‌دی
زانایی مه‌زن (ابن دقیق‌ العید) دگوت: ئەف هه‌دیسه‌ ئیک ژ بناخه‌یێن
ئه‌حکامانه، ومه‌زنترین ده‌قه بو‌ لیژفرینی ده‌می هه‌فرکی په‌یدا دبت.

ئه‌گەر حاکم ب گوتنا خه‌لکی بکه‌ت، بیی داخوازا ده‌لیلی ژئی بکه‌ت،
هر کەسه‌ک دی وی بیژت یا بو‌ وی باش بت، ومفایێ وی تیدا بت، به‌لی
ئه‌ف چهن‌ده‌ نابت، پیئقیه‌ ل سه‌ر وی کەسه‌ی حوکمی د ناخه‌را خه‌لکی دا
دکه‌ت، گوهداریا گوتنا ده‌عوهداری ویا وی کەسه‌ی ده‌عه‌ لی دئیته‌کرن بکه‌ت،

پاشی وی تهرازی ب کار بینت یا د قی حدیسی دا هاتی، کوژ دو پیگافان پیک دئیت:

یا ئیکئی: ژ بهر کو دهعهدار دهعویا تشتهکی قهشارتی دکهت، ودخوازت ئه و بۆ وی بکهفت، دقیت ئه و نیشانهکا ئاشکهرا ل سهر گوتنا خو بینت، دا ئه و بۆ وی بته دهلیل وهیجهتا موکم، هندئ بگههینت کو ئه و د قی دهعویا خو دا یی راستگویه، وئگهر ئه و چو دهلیلان نهئینت، ئاخفتنا وی ب چو ناچت، ودئ حسیب بت مروقهکی درهوین! ئهقه دئ هنگی بت ئهگهر ئه و کهسی دهعوا لی دئیتهکن حاشاتی ل گوتنا دهعهداری بکهت، ژ خو ئهگهر حاشاتی نهکر، هنگی ژ دهعهداری نائیته خواستن ئه و چو دهلیلان بینت؛ چونکی ئعترافا ههفرکی باشتین دهلیله ل سهر راستیا گوتنا وی.

یا دووی: ئهگهر دهعهدار چو دهلیل نهئینان، ووی کهسی دهعوا لی دئیتهکن حاشاتی ل گوتنا وی کر، هنگی حاکم دئ داخوایی ژ وی کهسی کهت یی دهعوا لی هاتیهکن کو سویند بخوت، قیجا ئهگهر وی سویند خوار، مهسهلا وان دئ ب دویماهی ئیت.

و ژ قی چهندئ دیار دبت کو دهلیلئ دهعهداری بهری یی ههفرکی وی دئیت، و ل دۆر دهسنیشانکرنا دهلیلئ وکانئ ئه و چیه؟ بهلگهنامهیه، یانشاهده، یان سوینده د گهل شاهدی؟ ئهقه مهسهلهکه جهی وی کتیبین فقهیه، ومه نهقیت ل قییرئ ب بهرفرههی ل سهر باخقین.

مفایین هادیسی:

۱- نابت بۆ حاکمی ب گوتنا دهعهداری بکهت، حهتا ئه و دهلیلهکی موکم ونیشانهکا ئاشکهرا ل سهر گوتنا خو بینت.

۲- ئهگهر دهعهداری چو دهلیل نهبن، لایی بهرانبهر کو ئه و یی دهعهو لی دئیتهکن، دقیت سویند بخوت.

۳- هەردو لا (دەعوەدار ویی دەعوە لی دئیتە کرن) دقیت ژ خودی بترسن، و بزانی کو حوکمی حاکمی تشتی حەرام بو وان حەلال ناکەت، و حوکمی خودی د سەر هەر تشتەکی رایە.

۴- حاکم ژی دقیت ژ خودی بترست، و حوکمی نەدەت حەتا حەقی بو ئاشکەرا نەبت، و دقیت ئەو بزانت کو نەدادیا د حوکمی دا ئیک ژ گونەهین مەزنە، یین خودانی خو هیژای ناگری جەهنەمی دکەن.

حهديسا سيهه و چاري

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخَدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: ﴿مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ﴾.

رواه مسلم

ژ نهبوو سهعيدئ خودري -خودئ ژئ رازي بت- ديئرت: من گوه ل پيغه مبهري بوو -سلاف لي بن- دگوت: ههچيئ ژ ههوه خرابيهك ديت بلا ئهو وي ب دهستي خو بگوهوئرت، وئهگهر نهشيا بلا ئهو وي ب نهزمانئ خو بگوهوئرت، وئهگهر نهشيا بلا ئهو وي ب دلي خو بگوهوئرت، وئهو لاوازتري باوهريه.

موسلم فه دگوهيئرت

ئهگهرا فه گوهاستنا ههديسي:

دهمي مهرواني كورئ حكه مي نه مهوي والي ل مهديني، جاره كي دهركه فته نقيئرا جهئني، وبهري ئهو دهست ب نقيئرا جهئني بكهت، ئهو رابوو دا ب سهر مينبهري بكهفت، وخوتبي بخوينت، نهبوو سهعيدئ خودري هنگي يئ ناماده بوو، وگافا نهبوو سهعيدئ ئهف كاره ژئ ديتي، كراسي وي گرت وكيئشا دا ب سهر مينبهري نهكهفت، بهلي وي خو ژ ناف دهستان ئينادهر و ب سهر مينبهري كهفت، ودهست دا خوتبي.. نهبوو سهعيدئ گوتئ: ب خودئ ههوه مهسهله گوهارت! وي گوت: بابئ سهعيدئ، ئهوا ته دزاني چوو! نهبوو

سه‌عیدی گوتی: ب خودی نهوا نهز دزانم چیتره ژ وی یا نهز نهزانم، مهروانی گوت: نه‌گهر نه‌م پشتی نقتیژی خوتیج بخوینین کس ناروینت گوهی خو بدته مه، لهو مه نهو ئینا بهری نقتیژی.. هنگی نه‌بوو سه‌عیدی نهو حه‌دیسسه د ناڅ خه‌لکی دا گوت.

حوکم وړتکین گوهارتنا خرابیی:

ژ نایه‌تین قورئانی وحه‌دیسین پیغه‌مبه‌ری -سلاف لی بن- دئیتته زانین کو فرمانا ب باشیی وپاشقه‌برنا ژ خرابیی، تشته‌کی فهر وواجبه ل سهر موسلمانان، وه‌هر جاره‌کا موسلمانان خو ژ فی کاری دا پاش، خودی عه‌زابه‌کا دژوار دئ ب سهر وان دا ئینت، وه‌کی د وی حه‌دیسو دا هاتی یا ئیمامی ترمذی ژ حوذه‌یفه‌ی شه‌دگوهرت، دبیرت: پیغه‌مبه‌ری -سلاف لی بن- گوت: ﴿لَتَأْمُرَنَّ بِالْمَعْرُوفِ، وَلَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ، أَوْ لَيُؤْشِكَنَّ اللَّهُ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عِقَابًا مِنْ عِنْدِهِ، ثُمَّ لَتَدْعُوهُ فَلَإِ يَسْتَجِيبُ لَكُمْ﴾ یه‌عنی: نه‌ز ب خودی که‌مه یان هوین دئ فرمانا ب باشیی وپاشقه‌برنا ژ خرابیی که‌ن، یان نیتزیکه خودی عه‌زابه‌کی ژنک خو ب سهر هه‌وه دا به‌نیرت، پاشی هوین دئ دو‌عیان ژوی که‌ن وه‌و د به‌رسفا دو‌عیایا هه‌وه نائیت.

به‌لی نه‌ف وایجی هه‌ هندک جاران ل سهر هه‌می که‌سان واجب دبت، وه‌نده‌ک جاران ل سهر هنده‌کان واجب دبت، نه‌گهر هندک پی رابوون گونه‌ه ژ سهر هه‌میان پادبت.. و د مه‌سه‌لا پاکرن ونه‌هیلانا خرابیی دا هه‌می که‌س وه‌کی ئیک نینن، هه‌ر ئیکی خودی ل دویش شیانا وی دئ لی گرت، بو نمونه: مرؤقی حوکم د ده‌ستی دا بت، بارئ وی گرانتره ژ یی خه‌لکی دی یی چو حوکم د ده‌ستی دا نه‌بت، و مرؤقی زانا بت، بارئ وی گرانتره ژ مرؤقی عامی ونه‌زان.. وه‌وسا. وړتک و مه‌رته‌به‌یین گوهارتنا خرابیی ژی هه‌می وه‌کی ئیک نینن، وحالی مرؤقان ژی د دهر حه‌قی دا وه‌کی ئیک نابت، ژ وان وړتک و مه‌رته‌به‌یان یین کو د حه‌دیسو دا هاتین:

۱- گوهارتنا ب دهستی:

وئغه پتر دکهفته سهر ملی کاربدهستان؛ چونکی دهسپهلات یا وانه، وچی کارئی وانبقیت ئه و دشین بکهن، بهلی معنا ئی ئه و نینهکسهک ژ بلی وان نهشیت ئی چهندی بکهت. . نهخیر! هر کهسهکی بشیت خرابیی ب دهستی خۆ بگوهورت، بیی کو خرابیهکا مهزتر بیته شوینی، دقتیت ئه و ئی چهندی بکهت.

۲- گوهارتنا ب دهقی:

وئغه پتر دکهفته سهر ملی زانایان؛ چونکی ئه و دینی دزانن، و دشین حهقیی ونهحقیی ل بهر خهلیکي ئاشکهرا بکهن.

۳- گوهارتنا ب دلی:

وکهس ژ ئی نائیته عهفیکرن؛ چونکی ئه و ب ههمی کهسان فه دئیت، وهر چهنده بهرههمی ئی ریکئی گهلهک یی کیمه ژی، بهلی ئه و ژ هر کهسهکی دئیته خواستن، وئوئ ب ئی رهنگی ژی خرابیی نهگوهورت، یهعنی: ب دلی ژی کهرب ژ خرییی قهنهبت، ئهوی چو باوهری ل نک نهمایه، له و عهبدللاهئ کورئ مهسعوودی دگوت: ((ئهوئ چوو به هیلاکی یی ب دلی باشی و خرابیی نهزانیبت)).

وفهره ئه و کهسی فهرمانا ب باشیی وپاشقهبرنا ژ خرابیی دکهت، بهری هر تشتهکی ب کارئ خۆ، نه ب گوتنی ب تنی، بۆ خهلیکي بته جهی چاقلیکرنی، چونکی خودئ ههز ژ وی کهسی ناکهت یی وی تشتی بیژت یی ئه و ب خۆ نهکته، بهلی معنا ئی چهندی ئه و نینه ئه و کهسی باشیهکی نهکته دقتیت بهری خهلیکی نهدهته وئ باشیی، یان ئه و کهسی خرابیهکی دکته خهلیکی ژ وئ خرابیی نهدهته پاش. . نهخیر! کانئ چاوا کرنا باشیی کارهکی فهره، وهسا فهرمانا ب باشیی ژی کارهکی فهره، هر وهسا نهکرنا خرابیی ژی.

مفایین هه دیسی:

- ۱- ئەف هه دیسه هندی دگهینت کو فرمانا ب باشیی وپاشقه برنا ژ خرابیی ژ باورئیه.
- ۲- پاشقه برنا ژ خرابیی، ونه هیلانا وی کاری یی شریعه تی حه رامکری، کاره کی واجبه، به لی وی چند مه ته به بو هه نه، هه ر ئیک ل دو یف مه رته به یا خو دقیت پی رابیت، ئەگه ر نه خرابیه کا مه زنتر دئ په یدا بت.
- ۳- ژ کاری ئەبوو سه عیدی دیار دبت کو گو هۆرینا خه له تیین کاریده ستان ب دهستی بو وی یی پیقه بیت، کاره کی دورسته، به لی ده رکه فتنا ژ بن حو کمئ وان ژ بهر خه له تی، ورا کرنا چه کی دژی وان، خرابیی مه زنتر پیقه دئیت، لهو د هنده ک هه دیسیین دی دا هاتیه کو ئەو کار چی نابت، هندی ئەو کوفرا ئاشکه را به لاف نه کهن.

هه ديسا سيه و پينجي

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -:
﴿ لَا تَحَاسِدُوا، وَلَا تَنَاجَشُوا، وَلَا تَبَاغَضُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَلَا يَبِعْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَيْعِ
بَعْضٍ، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا. الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ، لَا يَظْلِمُهُ، وَلَا يَحْذُلُهُ، وَلَا
يَحْفَرُهُ، التَّقْوَى هَاهُنَا ﴾ وَيُشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ﴿ بِحَسَبِ امْرِيٍّ مِنَ الشَّرِّ أَنْ
يَحْفَرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ، كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ: دَمُهُ، وَمَالُهُ، وَعِرْضُهُ ﴾.

رواه مسلم

ژ نه بوو هورديهی - خودی ژئی رازی بت - دبیژت: پیغه مبهری - سلاڤ
لی بن - گوت: هه سویدی ب ئیک دو نه بن، وئیک ودو نه خاپینن، وکهری
نه هاقینه ئیک ودو، وپشت نه دهنه ئیک ودو، وهندهک ژ هه وه فروتنی د سهر
فروتنا هندهکان را نه کن، و به نیتن خودی بن و برایتن ئیک بن، موسلمان برایتن
موسلمانیه، نه زورداری لی دکهت، ونه وی شهر مزار دکهت، ووی
ناشکینت، تهقوا نهها د قیری دایه - وسی جارن ئیشارهت دا سنگی خو -
تیرا مروقی خرابی هه یه نهو برایتن خو یی موسلمان کیم بکهت، موسلمان
هه می ل سهر موسلمانی هه رانه: خوینا وی، و مالی وی، و نامویسا وی.

موسلم قه دگوهیژت

قی هه دیسی گه لهک مفا یین مه زن تیدا هه نه، چونکی نهو بهری
موسلمانان دده ته وی ریکی یا باشیا وان تیدا هه ی، ریکا برایتن، و بهری
وان ژ گه لهک ریکی خراب دده ته پاش یین دبنه نه گه را پهیدا بوونا نه قیان

ودلمانی دناقبهرا وان دا، ههر وهسا نهو تاشکهره دکهت کو خوین ومال
ونامویسا موسلمانن ژی ل سهر موسلمانن حهرامه..

دلرهشی وحسویدی:

حسویدی نهوه دلی مرۆقی د دهر حهقا برایی وی دا هند یی رهش بت،
کو هز بکهت نهو قهنجی ونعمهتا خودی د دهل وی کری نهمینت، وئهقه
کارهکی حهرامه ونه ژ نهخلاقن مرۆقی موسلمانن، بهلکی نهو نهخلاقن
ئبلیسیه نهوی حسویدی ب ئادهمی بری، ویو نهچوووه سوجوودی. نهقه
وئهگر مرۆق قهنجیهکی ل نک ئیکی بیینت، قیجا هز بکهت نهو ژ
وهکی وی بت، وئو قهنجی د گهل وی ژ بیتهکرن، نهقه دورسته ونابته
حسویدی.

خاپاندن:

قیجا چ د رهنگهکی کرین وفرۆتنن دا بت، یی کو دبیزنن: (نهجهش)
وهکی هندهک زانا قن حهدیسی پی شرح دکهن، یانههر رهنگهکی حیلن
وخاپاندنن بت، نهقه حهرامه ونابت مرۆقی موسلمان بکهت.

ونهجهش د کرین وفرۆتنن دا نهوه کسهک پهرتالی خو بو فرۆتنن
پیشکیش بکهت، ئیک بچت ژ قهستا بهایهکی مهزن پی بدهت، بیی ئیهتا
کرینن ههبت، بهلکی ب تنن ئارمانجا وی نهو بت بهایی ل سهر خهلکی
بلند بکهت.. وئهقه رهنگهکی فیلبازی وخاپاندنیه، لهو یی حهرامه.

کهرب ونهقیان:

ئیسلام گهلهک بهری مه ددهته قیانن، ودخوازت وان نهگهران ل نک مه
پهیدا بکهت یین قیانن د ناقبهرا مه دا زیده دکهن، ومهعنا قن نهوه کهرب
ونهقیان تشتهکی دورست نینه، وههر تشتهکی دپته نهگهرا بهلاقبوونا کهرب
ونهقیانن د ناقبهرا مه دا، یی حهرامه، ودقییت نهو خو ژ بدینه پاش، دا
قیانا مه بو ئیک ودو بمینت.

پشتدان و سلبوون:

ئەگەر نەقیان پەيدا بوو، پشتدان وژتیک سلبوون ژى دى پەيدا بت، وئەو ژى کارەكی حەرامە، وئاشكەرايه كو سلبوون ئەگەر ژ سى رۆژان زیدەتر بوو، دى كەفتە د حەرامیى دا، وەسا نەبت ئەوسەرا تشتەكی شەرعى بت.

فرۆتتا ل سەر فرۆتنى:

ومەخسەد پى دو كەسەك كرىن وفرۆتنەكی بكەن، وهیشتا وان معاملا خو ب دویماهی نەئینای، ئىكی دى بچت خو بكەتە د ناڤ را، دا معاملا وان خراب بكەت، وئەو تشتەكی خو بفرۆشته وى بكړى، يان ژى ئەو وى تشتى ژ بائعى بكړت.. ئەقە حەرامە؛ چونكى دبتە ئەگەرا پەيدا بوونا كەرب ونەقیانى.

وبەرانبەر قان كارىن نەدورست پیغەمبەر -سلاڤ لى بن- بەرى مە ددەتە كارەكی خیرى همیى د ناڤ خو دا دگرت، كو براینیە، ئەو براینییا هندەك حەقان ل سەر خودانى فەر دكەت، وەكى كو ئەو زۆردارىى ل براىى خو نەكەت، و د گەل وى یى راستگۆ بت، بهایى وى كیم نەكەت، و ب چاقەكی نزم بەرى خو نەدەتى، وپى ل وان مافین وى نەدانت یین خودى داینى وەكى كو خوین و مال وناموبسا وى پاراستى بمینت.

مفایین هەدیسی:

۱- هەدىس ئىشارەتى ددەتە هندك ژ وان كارىن حەرام یین كو نابت موسلمان د گەل موسلمانى بكەت.

۲- تەقوا د دلى دایه، وكەس ب دلى یى زانا نینه ژ بلى خودایى مەزن، قیجا بلا كەس مەدحینخۆ ب تەقواى نەكەت.

۳- ئىسلام باوەرى وموعامەلەیه، عیبادهت وئەخلاقە، گۆتن وكرباره.

هه ديسا سيهه و شهشي

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -: ﴿مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا، نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ، يَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ، وَمَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَيَتَدَارَسُونَ بَيْنَهُمْ إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ، وَعَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ، وَحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ، وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ، وَمَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ﴾.

رواه مسلم

ژ شهسو هورهيرهی -خودئ ژئ رازی بت- دبیتژت: پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوت: ههچیئ دژواریهکی ژ دژواریهیئ دنباپیئ ژ سهر خودان باوهرهکی راکهت، خودئ دژواریهکی ژ دژواریهیئ قیامهتیئ دئ ژ سهر وی راکهت، وههچیئ ل سهر مرؤقهکی تنگاقبکهته بهرفرههی، خودئ ل دنباپیئ وئاخرهتیئ دئ ل سهر وی کهته بهرفرههی، وههچیئ موسلمانهکی ستاره بکهت، خودئ ل دنباپیئ وئاخرهتیئ دئ وی ستاره کهت، وخودئ هاریکاری عهبدیه هندی عهبد هاریکاری براییئ خو بت، وههچیئ ریکهکی بگرت دا زانینهکی بخوازت، خودئ ب وی چهندي ریکهکی بو بهحشستیئ دئ ل بهر وی ب ساناهی ئیخت، وهه کومهکا ل مالهک ژ مالین خودئ رویننه خواری، کیتابا خودئ بخوینن ونیشا ئیک ودو بدن، رحهتی دئ ب سهر وان دا ئیت، ودلؤفانی دئ وان قهگرت، وملیاکهت دئ ل دژرا وان بن، وخودئ دئ بهحسستی وان ل نک وان

ملياکه تان کهت نهوین ل نک وی، وههچیی کارئ وی وی قههیت، نسهبا
وی وی پیش نائیخت.

موسلم قهدهگوهیژت

ئهف هه دیسه کومهکا زانین وقاعیده وتورهییین گرنگ نیشا مه ددهت،
دا ئهه کارئ پی بکهین، ژ وان:

بهرفرههکرنا ل سهه خه لکی:

قیچا چ مرۆف ب دهستی خۆ د ههوارا کهسهکی بچت، ووی ژ نهخۆشی
ودژواریهکی بینته دهه، یان ل سهه سقک بکهت، یان ژ ب مالی خۆ هاری
وی بکهت ووی ژ تهنگافییهکی بینته دهه. ئهوی قی چهندهی بکهت خودئ ژئ
ل دنیا یی وئاخرهتی دئ ل سهه وی کهته فرهه، ووی ژ تهنگافیان ئینته دهه.

ستاره کرنا موسلمانان:

گومان تییدا نینه کو چو مرۆف نینن دبی کیماسی بن، وکهسهک نینه یی
بی گونهه ژئ بت، وهه ئیک ژ مه هند عهیب هه نه کو ئه گهر خودئ وان
ئاشکهرا بکهت شههرا وی پی د ناخ خه لکی دا بچت، وچونکی ئه صل
د مرۆقی موسلمان دا ئه وه وی ئه و بو برایی خۆ بقیت یی بو خۆ دقیت،
دهمی ئه و عهیب وکیماسیهکی ل نک برایهکی خۆ ببینت، وی ستاره بکهت،
وشههرا وی پی د ناخ خه لکی دا نه بهت، وهندهک کهس هه نه هزر دکهن
ب هیجهتا رهخنه گرتنی یان شیره تکرنی وان مافی هه ی عهیبین خه لکی
ئاشکهرا بکهن، وئه و ب خۆ وه سا نینه، هه تکبرن تشته که ورهخنه گرتن
وشیره تکرن تشته کی دیه!

وکانی چاوا پیتقیه مرۆف برایی خۆ ستاره بکهت، وعهیبین وی د ناخ
خه لکی دا به لاف نه کهت، یا پیتقیتر ئه وه -وهکی ئاشکهرا- کو مرۆف گونهه
وعهیبین خۆ ب خۆ ژئ قهشیرت وژی تویه بکهت وئاشکهرا نه کهت.

هاریکاریا خه لکی:

وههر چهنده بهری نوکه هه دیسی بهحسی رهنگه کی هاریکاری کرپوو، کو مرۆف برابه کی خو ژ تهنگا قی بیته دهه، بهلی هه دیس ل قیری بهحسی هاریکاری ب رهنگه کی گشتی دکهت، کو مرۆف د خیرا برایی خو دا بت، ووی کاری بو وی بکهت یی مفای وی تپدا بت.. نهوی ب فی رهنگی بت، خودی ژی دی هاریکاری وی کهت، و نهوی خودی ل هاری بت نهو تیرا وی ههیه.

خواستنا علمی:

ب تاییهتی وی علمی یی ل ناخرهتی مفایی دگه هینی، وئاشکه رایه کو علم ل مرۆفی ناگه پریت دقت مرۆف ل علمی بگه پریت، و نهو کهسی قی زهحمهتی بدهته بهر خو، و ل علمی بگه پریت، خودی کاری وی دی ب سناهی ئیخت، و دی وی علمی دهتی یی بهری وی ددهته ریتکا بهحشتی، یان ژ بهر داخوازا وی بو علمی، خودی بهری وی دی دهته هیدایهتی، نهوا دبهته نهگهرا چوونا وی بو بهحشتی.

خیرا خواندن و نیشادانا قورئانی:

وعلمی ژ ههمیان مهزنتر، علمی قورئانییه، لهو هه دیسی د دویف دا ئیشارهت دا وان مرۆقان یین ل مزگهفتی کوم دبن، و قورئانی دخوبن و نیشا ئیک و دو دهن، چار خیرین مهزن وهکی پیغه مبهرهی -سلاف لی بن- ئاشکهرا دکهت، خودی ددهته فان کهسان:

۱- خودی تهناهی و دلرحه تی ددهته وان، لهو نهو ههست ب خوشیا دلی دکهن.

۲- رحم و دلوقانی ژ نک خودی ب سهر وان دا دئیتته خواری.

۳- ملیاکهت ل دورا وان کوم دبن، و دوعایین خیری بو وان دکهن.

۴- خودی، ب ههمی مهزنییا خوڤه، بهحسی وان ب باشی ل نک وان ملیاکهتان دکهت، نهوین ل نک وی.. وبهسه بو مروقی سهرهرازی کو خودی بهحسی وی بکهت.

جزا ب کاریه نه ب نهسهبی:

وئغه ئیک ژ گرنترین تهرزین ئیسلامییه بو کیشانا مروقان، بهایی مروقی د وی کاری دایه یی نهو دکهت، وهه ئیک جزایی خو ل دویف کاری خو وهردگرت، نه کول دویف بنه مال ونهسهبا خو، وئهوئ کاری وی یی باش وی پیشقه نهبت، نهسهبا وی قهت وی پیشقه نابهت، وهه ژ بهر قی چهندی پیغمبری -سلاڤ لی بن- دگوتسه مروقین خو یین نیزیک: هوبن ب کاری خو یی باش خو ژ خودی بکرن، نهز چو مفاپی ناگههینمه ههوه!

مفایین هه دیسی:

- ۱- خیرا هاریکاریا مروقین تنگاف و بی ری گلهکه.
- ۲- هه وهسا خیرا ستاره کرنا مروقی موسلمان.
- ۳- دقیت نه ل وان ریکا بچین یین علم یی ب دهست مه دکهت، ب تاییهتی علمی قورئانی.
- ۴- هه دیسی خیرا کومبوونا ل مزگهفتی بو خواندن وخو فیکرنا قورئانی بو مه ناشکهره دکهت.
- ۵- جزایی هه ئیکی ل دویف کاری وی دئیتهدان، وئگهه کاری وی یی باش نهبت، فایدی وی ناکهت نهو ژ بنه ماله کا باش بت.

حهديسا سيهه و ههفتي

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا - عَنْ رَسُولِ اللهِ - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِيمَا يَرَوِي عَنْ رَبِّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى، قَالَ: ﴿إِنَّ اللهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ، ثُمَّ بَيَّنَّ ذَلِكَ: فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، وَإِنْ هَمَّ بِهَا فَعَمَلَهَا كَتَبَهَا اللهُ عَزَّ وَجَلَّ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضِعْفٍ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ، وَإِنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، وَإِنْ هَمَّ بِهَا فَعَمَلَهَا كَتَبَهَا اللهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً﴾.

رواه البخاري ومسلم

ژ عهدللاهي كورپي عهبياسي -خودئ ژئ رازي بت- دبيژت: پينغه مبهري -سلاث لي بن- ژ خودايي خو فهگوهاست، گوت: هندی خودييه باشي و خرابي نقيسينه، پاشي نهو ناشكهرا كرن: فيجا ههچيئ دلي خو بيهته باشيهكي ووي نهكته، خودئ دئ وئ ل نك خو نقيست باشيهكا تمام، وئگهر وئ دلي خو بري وكر، خودئ وئ ل نك خو دئ نقيست دهه خير، ههتا ههفت سهدان، وگهلهك پتر، وئگهر وئ دلي خو بره خرابيهكي ونهكر، خودئ دئ وئ وئ ل نك خو نقيست خيرهكا تمام، وئگهر دلي خو بري وكر، دئ بو وئ نقيست گونههكا ب تنئ.

بوخاري وموسلم فهدگوهيزن

ئهف ههديسه فهنجيا خودئ يا مهزن ودلوفانيا وئ يا بهرفرهه بو مه بهرچاڤ دكهت، وكاني نهو چهند د خيرا بهنيين خو دايله، بهري خو بدهني

کانیٰ حەدیس دبیژت: خودی دئی بو وی ل نک خو نقیست.. ل نک خو، ئەقە ئیشارەتەکە بو گرنگیدانا خودی ب کاری عەبدی، وقەدری عەبدی یی بلند ل نک خودی، ئەگەر ئەو بزانت!

وحەدیس ئیشارەتی ددەتە چار رەنگین کاران:

ئیک: کرنا باشیی:

ئەو مرۆفی باشیەکی بو خودی دکەت، وئارمانجا وی پی خیر بت، خودی وی باشیی بو وی کیم کیم ب دەهان دنقیست، بو وی یی وی بقییت زیدەتر لی دکەت، حەتا دگەهتە حەفت سەدان، وپتر ژی.. وئایەتین قورئانی ژی ب قی مەعنا یی هەنە.

دو: کرنا خرابیان:

وئەوی خرابیەکی بکەت، خودی خرابیەکا وەکی وی بو دنقیست، یەعنی: ئیکا ب تنی.. بەلی هەندەک جاران ژ بەر پیروژیا جەمی و دەمی گونەھ مەزنتەر لی دئیت، وەکی وی یی ل حەرەمی بی ئەمریا خودی بکەت. ژ بەر هندی هەندەک صەحابیان - وەکی عەبدللاهی کورئ عەبباسی - حەز نەدکر ل حەرەما مەکەهی ئاکنجی بین، دگۆتن: گونەھ ل ویری مەزنتەر.

سی: دلبرنا باشیی:

کو مرۆف دلی خو ببەتە کرنا باشیەکی، پاشی تشتەکی نە ب دەستی وی چی بیت، نەهیلت ئەو وی کاری بکەت، وەکی وی یی دەمی دنقت ئنیەتا خو بینت کو ب شەقی رابت نقیژین سوننەت بکەت، پاشی د خەو بچت وەشیار نەبت، خودی خیرەکا تمام دئی بو وی نقیست.

چار: دلبرنا خرابیی:

کو دلی وی بچتە کرنا خرابیی، وپیته سەر هزری کو بکەت، پاشی لیقە بیت ونەکەت، خودی خیرەکا تمام دئی بو وی نقیست، بەلی ئەگەر وی دلی

خۆ بره کرنا خرابیهکی وکاری خۆ ژی کر دا ئەو وی خرابیی بکەت، پاشی -بیبی وی- تشتەکی وەسا چیبوو ئەو نەشیا وی خرابیی بکەت، هەر چەندە وی هەز دکر بکەت، هەندەک زانا دبیژن: ئەقی گونەهەک دئ بۆ ئیتە نقیسین، چونکی هەر وەکی وی ئەو کری، مادەم کاری خۆ کر دا بکەت.

و د روایەتا (موسلمی) دا دەمی بەحسئ نقیسینا گونەهەکی دئیتە کرن بیی خرابیی دکەت، ئەقزیدەیی هەیه: ﴿وَمَحَاَهَا اللهُ، وَلَا يَهْلِكُ عَلَى اللهِ إِلَّا هَالِكٌ﴾ یەعنی: ئەگەر وی دلئ خۆ بره خرابیی وئەو کر، خودئ خرابیهکا ب تنئ دئ بۆ وی نقیست، وئەگەر فیانا دئ بۆ وی ژئ بەت! وپشتی قئ رحما بەرفرەه و قئ هەمی دەلیقەیا بۆ مرۆقان هاتیەدان، هەما ئەو کەس دئ چتە هیلاکی بیی هیلاک بۆ خۆ هلبژارتی، ومفا ژ قئ هەمی دلۆقانیی نەدیتی.

مفایین هەدیسی:

۱- رحما خودئ یا بەرفرەه و قەنجیا وی یا مەزن ژ قئ هەدیسی ئاشکەرا دبت.

۲- ژ کەرەما خودئ د گەل بەنیان ئەو خیرین وان زێدە دکەت، بەلئ گونەهین وان زێدە ناکەت.

۳- مرۆف دلئ خۆ ببەتە باشیی، پاشی وەسا چی نەبت ئەو بکەت، خیرەک دئ بۆ وی ئیتە نقیسین، بەلئ ئەگەر وی دلئ خۆ بره خرابیهکی پاشی بەری کرنئ لیقەبوو، خیرەک دئ بۆ ئیتە نقیسین.

۴- ژ قئ هەدیسی دئیتە زانین کو ئەو ملیاکەتین کاری مرۆقی دنقیسن، خودئ ئاگەهداریا وان ب وی هزرئ دکەت یا د دلئ مرۆقی دا دگەریت، دەربارە ی کرنا باشیی و خرابیی.

هەدیسە سیف و هەشتی

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -: ﴿إِنَّ اللَّهَ قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ، وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ، وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا، وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَإِنْ سَأَلَنِي لِأَعْطِيَنَّهُ، وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لِأُعِيدَنَّهُ﴾.

رواه البخاري

ژ ئەبوو ھورەیرە -خودئ ژئ رازی بت- دبیژت: پیغەمبەری -سلاڤ لی بن- گوت: ھندی خودیہ دبیژت: ھەچیئ نەیارەتیا وەلیہ کئ من بکەت، من شەر د گەل وی ڕاگەھاند، وەنەییئ من ب تشتەکی خوئ نیزیکی من نەکرەبە خوشتقیتر بت ل نک من ژ وی تشتی یئ من ل سەر وی فەرزکری، وەنەییئ من ھەر دئ مینت خوئ نیزیکی من کەت ب کرنا سوننەتان، ھەتا ئەز ھەز ژ وی دکەم، قیجا ئەگەر من ھەز ژ وی کر، ئەز دئ بمە گوھئ وی یئ وی پی گوھ لی دبت، وچاقئ وی یئ ئەو پی دبینت، و دەستئ وی یئ ئەو پی دگرت، وپیئ وی یئ ئەو پی ب ڕنقە دچت، و ئەگەر ئەو پسپاری ژ من بکەت ئەز دئ دەمئ، و ئەگەر خوئ ب من بپاریژت، ئەز دئ وی پارێژم.

بوخاری قەدگۆھێژت

ئەف ھەدیسە بەھایی مرۆڤئین قەنج ل نک خودئ بوئ مە ئاشکەرا دکەت، وکو ھەرامە نەیارەتیا وان بیتەکرن، ھەر وەسا بەھایی عیبادەتی چ یئ فەرز

بت چ سوننهت بۆ مه ناشکهره دکهت، پيغه مبهه -سلاڤ لى بن- ژ خودايى خو ځه دگوهييزت، کو هه کهسه کى نه ياره تيا وهليهک ژ وهليين خودى بکهت، خودى دى شهري د گهل وى کهت، وئوي خودى شهري وى بکهت، مسوگهر ئه و دى چته هيلاکى.

وهه ليين خودى، وهكى خودى ب خو د نايه ته کى دا دده ته زانين، دو سالو خه تين سه ره کى ل نک هه نه، دبيت: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ (يونس: ۶۲-۶۳) مهعنا: سالو خه تى وان يى ئيکى باوه ربه، ويى دووى ته قوايه، ووان چو نيشانين تاييهت نين وان ژ خه لکى جودا بکهن، وهكى جلکان يان سه ر و بهرى، ودقبت نه ئيته هزر کرن کو وهليين خودى د مه عصومن و چو گونه هان ناکه ن، يان مه رته با وان د سه ر يا پيغه مبهه ران رايه، وهكى هندهک نه زان هزر دکه ن!

ودوژمناتيا وهليين خودى کاره کى هه رامه، نه گهر هات وئه ف دوژمناتيه سه را هندى بت چونکى ئه و فه رمانا خودى ب جه دئينت، به لى نه گهر سه را تشته کى دى يى دنيا يى بت، ژ وان تشتين هه فکى سه را چى دبت، ئه و ناکه فته د بن فى حوکمى فه، وده مى خودى دبيت: (فقد آذنته بالحرب) مهعنا وى ئه وه: من ب وى دا زانين کو ئه ز دوژمنى ويمه و دى شهري وى کهم.. وشهري خودى د گهل ئيکى مهعنا وى تيرنا ويه.

وباشترين کارى مرؤف خو پى نيزيکى خودى بکهت، ئه و کارن يين وى ل مرؤفى فه رز کرين، وهكى: نقيزين فه رز، ورؤژيا ره مه زانى.. وبه لکى خو نه کرنا کارين هه رام ژى د فى چهندي دا وهكى کرنا کارين فه رز بت.

پشتى فه رزان سوننهت دئين، وده رگه هى سوننه تان يى به رفه هه، بۆ وى يى بقيت قهست بکه تى، وکرنا سوننه تان وهكى ژ فى هه ديسى دئيته زانين دبه نه گهر کو خودى هه ز ژ خودانى بکهت، وئه گهر خودى هه ز ژ ئيکى کر، به ره که تا فى هه ژيکرنى ل سه ر ژيانا وى ناشکهره دبت، وخودى بۆ وى دبه هه ريكار وپشته فان، وئیکا هند ژ وى چى دکهت ئه و ب گوهى خو گوهداريا

تشته کی نهکته، نهو تشت تی نهبت یی خودی حهز ژئی دکته، و ب چاچی خو بهری خو نهدهته تشته کی، نهو تشت تی نهبت یی خودی حهز ژئی بکته، ودهست ناکهته تشته کی خودی یی خو ش نهبت، و ب پیی خو ژئی نهو ب نک تشته کی فه ناچت، نهو تشت تی نهبت یی خودی حهز ژئی بکته.. ودهمی خودی دبیژت: نهز دئی بمه گوھی وی، وچاچی وی.. وهتد، نهفه کنایهته ژ هندی کو خودی دئی فان نهندامین وی پاریزت، دا نهو کاره کی ودهسا پی نهکته خودی یی خو ش نهبت.

وتشتی دی یی خودی ددهته وهلیی خو نهفهیه: ههر پسیار ودوعایهکا نهو ژ خودی بکته، خودی د بهرسفا وی دئیت، وچی گاڤا وی خو ب خودی پاراست خودی دئی وی پاریزت.

مفایین هه دیسی:

- ۱- وهلی حورمه تا خو ههیه، ودقیت نهیاره تیا وی نهئیتنه کرن.
- ۲- نهوی کهر ب ونهقیانی بو وهلیینخودی هل دگرت، نهوی ل سهر خه طهره کا مهزن؛ چونکی خودی نهیاری ویه.
- ۳- کاری سوننهت بهری یی فهرز نائیتنه کرن.
- ۴- نهوی فهرزان ب جه بینت، وسوننهتان ژئی بکته، قیانا خودی ب دهست خو دئبخت، ونهوی خودی حهز ژئی بکته ژیانهکا ب بهرهکته دبهته سهری.

حەدیسە سیف و نەهەئ

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -: ﴿إِنَّ اللهَ تَجَاوَزَ لِي عَنْ أُمَّتِي الْخَطَأَ، وَالنَّسْيَانَ، وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ﴾.

رواه ابن ماجه والبيهقي

ژ عەبدوللاھە کورەئ عەبباسی -خودئ ژئ رازی بت- دبیتت: پینغەمبەری -سلاٹ لی بن- گۆت: ھندی خودیپە خەلەتی، وژیبرکرن، وکوئەکی لی کرن، بو من ژ سەر ئوممەتا من راکریە.

ابن ماجه وبەبەھقی قەدگۆھیتن

وئەف حەدیسە ژئ زیدە یا گرنگە؛ چونکی ئەو قاعیدەبەھکی فەھمی یئ مەزن بنەجە دکەت.. زانایئ ناقدار ئبن حەجەری ھەیتەمی دبیتت: مفاہیئ فئ حەدیسە یئ گشتیە، چونکی ئەو بەحسەئ سئ تشتان دکەت، ھەر سئ دکەفئە دەھمی (ئەبوابین فەھمی) دا، وگەلەک جاران چئ دبن، لەو ب کتیر دئیت بو بیتە گۆتن: نیقا شریعەتی، چونکی کار وکربارتین مرۆقی، یان ب قەصد ژئ دەردکەفن، وپیرا وی لی دئیتەفە، وئەفە ئەوہ یا (عەمد) بت د گەل ھلبژارتنی، یان ژئ وی چو قەصد پئ نینە ووی نەھلبژارتیە، وئەفە یان خەلەتیە یان ژبیرکرنە یان کوئەکی یا لی ھاتیەکرن، و ژ پەیقین فئ حەدیسە دئیتە زانین کو سەرا فئ پشکا دووی ل مرۆقی نائیتەگرتن، و ژ مەفھوومی وئ دئیتە زانین کو پشکا ئیکئ ل مرۆقی دئیتەگرتن، مەعنا: (مەنطووقئ) حەدیسە نیقەکا شریعەتی قەدگرت، و(مەفھوومی) وئ نیقەکی.

وبەرفەھکرنە فئ گۆتنی ب فی رەنگیە:

ټه کار وگوتنن ټ مرؤقی موکهللف پهیدا دبن، ټیک ټ دووانه:

یا ټیک: ټه دزانت چ دکهت و چ دبیرت، و ب دلئ خو ټه وی گوتنن دبیرت وی کار دکهت، پهعنی: ټه کار وگوتنه بی (قصد) و (تختیار) تیدا هه ټ لای بی مرؤقی ټه، وټهقی رهنگی د دنیا بی دا مرؤف دی بی ټیتهگرتن، و ل ټاخره تی ټی حسیا وی دی د گهل ټیتهگرتن..

یا دووی: ټه کار یان گوتن یا ټ بی (قصد) و (تختیار) ټ مرؤقی پهیدا دبت، ټهه یا ټه دبیرتی: بی دهستی.. وټه ټیک ټ سیبانه:

۱- خهله تی: وټه ټه کار وگوتنن بی (تختیار) تیدا هه، بهلی مرؤقی (قصد) بی نینه، وهکی: مرؤف ستیرکا خو ل ههوانه کی بگرت، وی گافی مرؤفهک بیته و خو بهافیته، و بیته کوشتن.. ټهف کاره وی ب دلئ خو بی کری وهلیژارتی، بهلی مهخسه دا وی بی کوشتنا وی مرؤقی نه بوو.

ټهقی کار گونه تیدا نینه، بهلی ټه بی بهر سیاره ټ کارئ خو، لهو هندهک شوینوارین کارئ وی دکه ټه ستوی وی دا، وهکی دانا خوینی بو نمونه.. وټه ټ بهر هندیه دا مرؤف بی ل خو هشیار بت، ودا مافین خه لکی ټی زهعی نه بن.

۲- ټبیرکرتن: وټه ټی ټه کار وگوتنن بی مرؤقی نه ب (قصد) دکهت، وهکی: مرؤقی ب رؤژی، ده می ټبیرا وی دچت کو بی ب رؤژی، ټیجا رابت تشته کی بخوت.

ټهقی چو ل سهر نینه، نه گونه ه، ونه شوینوارین کارئ وی، لهو ټه دبیرت نه فی: رؤژیا ته یا دورسته، وچو گونه ټی ل سهر ته نینه.

۳- کوه کی: پهعنی: کهسهک ټیک مهجوور بکهت کو ټه کاره کی یان گوتنه کی بکهت، و بیترتی: ټه گهر توفی کار نه کهی دی ته کوژم، یان ټه ندامه کی له شی وی ټیقه کهت.. وهکی: مرؤفهک گه فین کوشتنی ل ټیک بکهت، ټه گهر ټه ټاخره کوفری نه بیترت.

و د مهسه لا کوته کیی دا دو پشک هه نه:

پشکا ئیکی: کوته کیا د گوتنی دا، یه عنی: ئیک کوته کیی ل ئیکی بکته کو ئه گوتنه کا نه یا دورست بیژت، گوتنا کوفری بت یان کیمتر.. جمهوری زانایان دبیزن: نهفه چو گونه هل سهر نینه.

پشکا دووی: کوته کیا د کریاران دا (کوشتن تی نهبت)، و نهفی ژی گونه هل سهر نینه، بهلی کاری هندک شوینوارین کریارا وی دکه فنه ستوی وی یان نه، نهفی به رفره هی بو هه یه، د کتیبین فقهی دا به حس ژئ دئیتنه کرن..

مفایین هه دیسی:

۱- نهف هه دیسه هندئ دگه هینت کو ئه کار یان گوتنا مروف ب دلئ خو نه کته، و (قهصد وئختیار) تیدا نهبت، چو گونه هل سهر نینه.

۲- نه کار وگوتنن مروف بی قهصد دکته سینه: خه له تی، ژبیرکرن، کوته کی.

هه دیسا چلی

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِمَنْكِبِي، فَقَالَ: ﴿كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ، أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ﴾ وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يَقُولُ: إِذَا أَمْسَيْتَ فَلَا تَنْتَظِرُ الصَّبَاحَ، وَإِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تَنْتَظِرُ الْمَسَاءَ، وَخُذْ مِنْ صِحَّتِكَ لِمَرْضِكَ، وَمِنْ حَيَاتِكَ لِمَوْتِكَ.

رواه البخاري

ژ عهبدللاهئ کورئ عومهري -خودئ ژئ رازی بت- دبیتژت: پیغه مبهري -سلاڤ لی بن- ملی من گرت، وگۆت: تو د دنیا بی دا وهکی مروفتی غه ربب یان بی ریښنگ به. وعهبدللاهئ کورئ عومهري دگۆت: نه گهر ل ته بوو ئیقار تول هیقیا سپیدئ نه به، و نه گهر ل ته بوو سپیده تول هیقیا ئیقاری نه به، وتو ده می ساخله میا خو بهری نساخیی ژ دهست نه که، وده می ژبی خو بهری مرنا خو.

بوخاری فه دگوهیژت

ئهف هه دیسه بناخهیه د مهسه لا زوهدا د دنیا بی دا، کو مروفت دلئ خو نه به ته دنیا بی، وخو پی پشتراست نه کهت، چونکی گه له ک کهس هه نه فیانا دنیا بی دلین وان دئ بخته دا قین خو، وان ژ چوننا بهر ب خودئ فه گیرو دکهت، یان لیغه دکهت!

پیغه مبهري -سلاڤ لی بن- د ئی گۆتنا خو دا ریکی بو مه ناشکه را دکهت، ریکا ده ریاسیونا ژ ئی دنیا بی ب سلامه تی، گۆت: نه گهر ته بقییت

ب سلامه تی ژ قی دنیایی دهرکه فی تو وهکی مرۆقی غه ریب به، یان ژی وهکی مرۆقی ریننگ.. وپه یفا (یان) ل قیری نه بو گومانیه، بهلکی نه بو هلیژارتن و ب سهرکه فتنیه.. دبیت: د دنیایی دا وهکی مرۆقی غه ریب به، وئهم دزاین مرۆقی غه ریب نه گهر چهند ل جهه کی خوش ژی بت، نهو یی رحمت نابت، چونکی نهو یی ل جهه کی وی که سی خو لی نینه، لهو د نه فسا خو دا یی شکه ستیه، وپه نگه کی ترسی ل نک هیه.. بهلی چونکی مرۆقی غه ریب ژی دبت هندک جارن ل وهلاتی غوره تی ناکنجی بیت، وهزر بکهت نهو بو خودان جه، پیغه مبهری -سلا ل لی بن- مهسه له پتر بهر ب پیشقه بر، وگوت: یان ژی ژ قی ژی چیتر تو وهکی مرۆقی ریننگ به، ریننگ نهو د جهه کی را دبورت، دا قهستا وهلاتی خو بکهت، نه گهر نهو جه چهند یی خوش ژی بت، خوشیه کا دورست و تمام پی نابهت، چونکی نهو دزانت نهف خوشیه یا بهروخته.

وپشتی عهبدللهی کوری عومهری نهف حه دیسه بو مه شه گیرای، وی ژی شیرتهک ل مه کر وگوت: هزر نهکه دنیا مالا تهیه، تو ریننگی، ههر دهمه کی چاقه ری به تو بو وهغهری بییه گازیکرن، لهو گاڤا تو گه هشتیه سپیدی ل هیثیا ئیثاری نه به، وگاڤا ل ته بو ئیثار ژی تول هیثیا سپیدی نه به.

وچه تا تو په شیمان نه بی دهمی تو بو وهغهری بییه گازیکرن، تو دهمی خو باش ئستغلال بکه.. ونه هیله تشتهک ژی بی فایده ژ دهست ته دهرکه فت، دهمی تو یی ساخلم، کاری بکه، چونکی تو نزانی بهلکی دهمهک ب سهر ته دا بیت، دل ته بچته کاری، بهلی تو یی نساخ بی، قیجا تو نه شی چو بکهی، وهندی تو د ژیانن دا بی، دهمی خو زه عی نه که، چونکی گاڤا مرن گه هشته ته ئیکی ته چو دهلیقه نابن تو کاره کی بکهی.

قیجا نهو عهبدی خودی خیرا وی قیا بت، نهو یی ژ غه فله تی هشیار دبت، و دنیایی بو خو دکه ته جهی چاندنا تۆقی ناخره تی.

مفایین هه‌دیسی:

- ١- ئەڤ هه‌دیسه به‌رئ مه‌ دده‌ته زوه‌دا د دنیا‌یی دا، و‌کو‌ئه‌وه رێکا رزگار‌بوونا ب سلامت.
- ٢- ئەوئ بقی‌ت ژ دنیا‌یی بی‌ته‌پاراستن، دق‌ی‌ت خو‌د دنیا‌یی دا وه‌سا حسیب بک‌ه‌ت کو‌ که‌سه‌کی غه‌ریبه یان رێڤنگه.
- ٣- دق‌ی‌ت مرۆڤ هشیاری ده‌می خو‌ب‌ت، ووی ژ قه‌ستا زه‌عی نه‌ک‌ه‌ت، چونکی ده‌م د ده‌ستی مرۆڤی دا وه‌کی قالبی به‌فریبه، هیدی هیدی د‌حه‌لی‌ی‌ت بی مرۆڤ پی‌ به‌سی‌ی‌ت، هه‌ما هند دبیت ئەو خ‌لاس و‌چو‌ ژئ نه‌ما.

هه‌دیسا چل و ئیکۆ

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -: ﴿ لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يَكُونَ هَوَاهُ تَبَعًا لِمَا جِئْتُ بِهِ ﴾.

حدیث حسن صحیح رویناه فی کتاب الحجّة

ژ عبدالله لاهی کورئ عه‌مرئ - خودئ ژئ رازی بت - دبئژت: پیغه‌مبه‌ری - سلاڤ لی بن - گوٲ: ئیک ژ هه‌وه باوه‌ریئ نائینت هه‌تا قیان ودلچوونین وی ل دویف وی بن یا ئەز پی هاتیم.

هه‌دیسه‌کا باش ودرسته مه د کتیبیا (الحجّة) دا فه‌گوه‌استیه

ئهف هه‌دیسه:

ب قئ ره‌نگئ ئیمامئ نه‌وه‌وی قئ هه‌دیسئ فه‌دگوه‌یزت، وحوکمئ ب دورستیی ل سه‌ر دده‌ت، ووی ئه‌و ژ کتیبیا (الحجّة علی تارکئ سلوک طریق المحجّة) فه‌گوه‌استیه، وه‌کی ئه‌و ب خو دبئژت، وئه‌و کتیب ژ دانانا (أبو الفتح نصر بن إبراهيم المقدسی) یه، به‌لئ زانایین هه‌دیسئ د گهل وی نینن د قئ حوکمئ دا، به‌لکئ وان حوکم ب (ضه‌عیفی) یئ ل سه‌ر قئ هه‌دیسئ دایه، وئه‌گهرئین لاوازا هه‌دیسئ زانایئ ناقدار (ابن رجب) د کتیبیا خو (جامع العلوم والحکم) دا فه‌دگئرت.

شه‌رتئ باوه‌ریا تمام:

ئهف هه‌دیسه هندی دگه‌هینت کو مرؤف نابته خودانئ باوه‌ریه‌کا تمام هه‌تا قیان ودلچوونین وی ل دویف وی شریعه‌تی بن پی پیغه‌مبه‌ری خودئ

-سلاڤ لى بن- پى هاتى، ژ حلالى و حرامى، وئەمر ونەهيان، يەئنى:
 ھەتا ئەو دلى خۆ ل دويڤ شريعتى دېت.. نە وەكى ھندەك كەسان ئەوين
 دقېت شريعتى ل دويڤ ھەوايى نەفسا خۆ دلچوونېن خۆ بېن!

و د گەلەك جھان دا مەعنايەكا وەكى ئى د قورئانى دا ھاتىيە، وەكى
 ئى ئايەتى: ﴿فَلَا وَرَيْكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ لَا يَجِدُوا فِي
 أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (النساء: ۶۵) مەعنا: ئەى
 موھەممەد، باوھريا وان تمام نابت ھەتا ئەو ب حوكمى تە رازى نەبن د وى
 تىتى دا بى د ناڤھرا وان دا چى دېت، ونە بەس ئەورازى بېن، بەلكى وان
 ب دلى ژى پى خۆش بت، وئەو خۆ بۆ تەسليم بکەن.

وئەقە نيشانا قيانا دورستە، ئەوئ ھەز ژ خودئ و پيغەمبەرى بکەت،
 و د قيانا خۆ دا بى راستگۆ بت، دقېت دويکەفتنا وان بکەت، و ب حوكمى
 وان بى رازى بت.. و بەرانبەر ئى چەندى: ئەوئ ل دويڤ شريعتى نەچت،
 و ھندەك بیدعیان ل دینی زیدە کەت، مەعنا ئەو د قيانا خۆ دا بۆ خودئ
 و پيغەمبەرى -سلاڤ لى بن- بى راستگۆ نېنە.

پيغەمبەر -سلاڤ لى بن- د گۆتنەكا خۆ يا دى دا، يا ئەبوو داوودئ ژئ
 قەدگويەرت، دېت: ﴿مَنْ أَحَبَّ اللَّهَ وَأَبْغَضَ اللَّهَ وَأَعْطَى اللَّهَ وَمَنَعَ اللَّهَ فَقَدْ اسْتَكْمَلَ
 الْإِيمَانَ﴾ ھەچى قيان ونەقيان ودان ونەدانا وى بۆ خودئ بت، ئەو وى
 باوھرى تمام کر.

مفایین ھەديسى:

- ۱- ئەڤ ھەديسە شەرتى باوھريا تمام بۆ مە بەرچاڤ دکەت.
- ۲- دقېت مرۆڤ د ھەمى ھالىن خۆ دا، قيان دلچوونېن خۆ ل دويڤ
 شريعتى خودئ بېت.

حه ديسا چل و دووی

عَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: ﴿ قَالَ اللَّهُ: يَا ابْنَ آدَمَ، إِنَّكَ مَا دَعَوْتَنِي وَرَجَوْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ عَلَى مَا كَانَ فِيكَ وَلَا أْبَالِي، يَا ابْنَ آدَمَ، لَوْ بَلَغَتْ ذُنُوبُكَ عَنَانَ السَّمَاءِ، ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي، غَفَرْتُ لَكَ، يَا ابْنَ آدَمَ، إِنَّكَ لَوْ أَتَيْتَنِي بِقُرَابِ الْأَرْضِ خَطَايَا، ثُمَّ لَقَيْتَنِي لَا تَشْرُكَ بِي شَيْئًا لَأْتِيَنَّكَ بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةً ۝﴾.

رواه الترمذي

ژ نههسی -خودی ژئ رازی بت- دبیت: پیغه مبهری -سلاش لی بن- گوت: خودی گوت: کورئ نادهمی! هندی تو داخوای ژ من بکهی، وهیثیی ژ من بکهی، د سهر وئ را یا ته کری، نهز دئ گونههین ته ژئ بهم، وئنهز ب چو شه وهرناگرم، کورئ نادهمی! نهگهر گونههین ته بگههنه عهورین عهسمانی، پاشی تو داخوای ژئیرنی ژ من بکهی، نهز دئ وان بو ته ژئ بهم، کورئ نادهمی! نهگهر تو بییه نک من ب تژی عهردی گونهه شه، پاشی رابهری من بی وته چو شریک بو من چی نهکرن، نهز ب تژی عهردی لیپورین شه دئ نیمه نک ته.

ترمذی قه دگوهیت

مهزنیای قئ حه ديسی ژ هندی دئیت، نهو مهزنیای تهو حیدا خودی بو مه بهرچاف دکهت، وگرنگیا خو دویرکنا ژ شرکی، ههر وهسا نهو دوعا وتوبه وئستغفار ل بهر مه شرین دکهت، وبهرههیا رحم دلوقانیا خودی بو مه

ئاشكەرا دكەت، دا ئەم بىي ھيقي نەبىن، وگۈنەھ مە ژ ھندى سست نەكەن كو ئەم ل خودى بزقېين، ودوعايان بو خو ژ وى بکەين.

وچەند ئەگەر ھەنە گۈنەھىن مرۆقى بىي دئېنە ژېيرن، ژ وان بىين كو ژ قىي ھەدىسى دئېنە وەرگرتن:

۱- کرنا دوعايي:

ودوعا کاکلکا عیباده تيبه، چونكى ئەو نيشانا خوښکاندن وھەوجەييا مرۆقىبە بو خودى، ھەر وەسا ئەو ئعترافەکا ئاشكەرايە ژ مرۆقى ب خوداينيا خودى، وکو ب تنى ئەوہ دشىت د ھەوارا مرۆقى بىيت، ومرۆقى ژ ھەمى رەنگين تەنگاڤيان بپاريزت.

۲- ھيقي:

بەلکى گۈنەھىن مرۆقى گەلەک بن، بەلى ئەو چەند بن ئەو ژ رھما خودى پتر نابن، و ژ مەغفرەتا وى بەرفرەھتر نابن، لەو دقيت ھەمى گاڤان مرۆڤ بىي ب ھيقي بت، ويا دورست ئەوہ د گەل قى ھيقيي ترس ژى ھەبت، دا مرۆڤ بىي منەت نەبت.

۳- ئستغفار:

ومەعنا قى ئەوہ مرۆڤ داخوازا ژېيرنا گۈنەھان بو خو ژ خودى بکەت، وژى بخوازت كو ئەو وى ستارە بکەت، ولى نەگرت ئەگەر جارەكى ئەو بەر ب گۈنەھى قە چوو.

۴- تەوحيد وخو دوپرکنا ژ شرکى:

وتەوحيد ئەوہ مرۆڤ ھەمى رەنگين عیبادهتى بو خودى ب تنى پيشکيش بکەت، وکەسى نەکەتە شربكى وى د قى چەندى دا، نە چو ملياکەت ويغەمبەران، ونە چو چاک وەليان.. ھندى عیبادهتە بەس بو خودى دئېتەکرن.

وکانی چاوا تهوچید دبتنه تهگهرا ژیتیرنا گونههان، وهسا شرک دبتنه تهگهر پویچبوونا باشیان، وهکی دنایهتهکی دا هاتی: ﴿لَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (الزمر: ۶۵) مهعنا: شرک ئیکا هند ژ خودانی چی دکهت کوئو چو مفایی ژ کاری خوئی چاک نهبینت، و ژ مروقتین خوسارهت بیتنه هژمارتن.

مفایین هه دیسی:

- ۱- ئەف هه دیسه گرنکیا تهوچیدا خودی د پهرستنێ دا ئاشکهرا دکهت.
- ۲- گونههی، تهگهر چهند یا مهزن ژی بت، تهگهرین ژیتیرنی ههنه، ودقیقت چو جارن مروفت ژ رهحما خودی بی هیقی نهبت.
- ۳- گرنکیا دوغایی وئستغفاری ژی ژ فی هه دیسی ئاشکهرا دبت.

و ب فی هه دیسی ئەو هه دیس ب دویماهی دئین یین ئیمامی نهوهوی -خودی ژی رازی بت- کوم کرین.. وپشتی وان ههشت هه دیستین دی ههنه، ئیمامی ناقدار (ئبن رهجهبی ههنبهلی) لی زیده کرینه، دکتیبا خو (جامع العلوم والحکم) دا، ل فیتری بو پتر مفایی ئەم دی وان ههشت هه دیسان ژی شروقه کهین.

هه‌دیسا چل و سییی

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا -، عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ:
﴿الْحُقُّوا الْفَرَائِضَ بِأَهْلِهَا، فَمَا بَقِيَ فَهُوَ لِأَوْلَى رَجُلٍ ذَكَرَ﴾.

رواه البخاري ومسلم

ژ عبدالله لاهی کوری عه‌ببایی - خودی ژئی رازی بت - دبیژت: پیغه‌مبه‌ری
-سلاف لی بن- گۆت: پشکا هه‌ر ئیکی (ژ میراتی) بده‌نی، وئه‌وا دمینت
بۆ نیزیکتترین زه‌لامیه به‌حسی وی هاتیه‌کرن.

بوخاری وموسلم هه‌دگوه‌تین

ئه‌ف هه‌دیسه به‌حسی پشک وبارین میراتی دکه‌ت، ده‌می ل سه‌ر
میراتگران دئینه لیکه‌کرن.. وتشته‌کی ئاشکه‌رایه کو میراتی مرۆقی دم‌رت،
خودی د قورتانی دا لیکه‌کریه، ونه‌هیلایه ب هیثیا مه‌ وئجه‌ادا مه‌ فه،
تشتی گرنکیا فی مه‌سه‌لی رادگه‌هینت.

پیغه‌مبه‌ر -سلاف لی بن- دبیژت: ئه‌و پشک ونه‌صیبین خودی د کیتابا
خۆ دا ئاشکه‌را کرین، کو نیقه، نیثا نیثیه (چاریک)، نیثا وی
(هه‌شتیک)، ودوسیئیک، نیثا وان سیئیک، نیثا وی (شه‌شیک)، وئه‌وا
دمینت ژ میراتی، هوبن بده‌نه نیزیکتترین زه‌لامی بۆ مری کو دبه‌ت (عه‌صبه)
وه‌کی زانابین فقهی میراتی دبیژتی.. وئه‌فه کو ئه‌و میراتی زبده‌ دبت بۆ
عه‌صبه‌یه، تشته‌که د ئایه‌تان دا نه‌هاتیه، فیجا ده‌می ئه‌م فی هه‌دیس
ددانینه به‌ر ئایه‌تین میراتی ئه‌وین د سووره‌تا (النساء) دا هاتین، مه‌سه‌لا
لیکه‌کرن میراتی ئاشکه‌را دبت.

مفایین هه‌دیسی:

- ١- ئەف هه‌دیسە ته‌ئکیدێ ل سه‌ر هندێ دکه‌ت کو دقیت پشکا هه‌ر ئیکی ژ میراتی -وه‌کی د قورئانی دا هاتی- بو‌بیته‌دان، ونابت ب چو هیجه‌تا هه‌بت، بارا که‌سی ژ میراتی -بیی وی- بیته‌ خوارن.
- ٢- ئەوا زیده‌ دبت ژ میراتی، پشتی لیکه‌کرنا وی ل دویش نه‌صیبان، بو‌عه‌سه‌به‌ی دئیته‌دان، کو نێزیکترین زه‌لامه‌ بو‌مری.

هه ديسا چل و چاری

عَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -:
﴿الرَّضَاعَةُ مُحَرَّمٌ مِمَّا مُحَرَّمُ الْوِلَادَةِ﴾.

رواه البخاري ومسلم

ژ عائیشایئ -خودئ ژئ رازی بت- دبیتث: پیغه مبهری -سلاف لی بن-
گوت: شیردان وی حهرام دکهت یا بوون حهرام دکهت.

بوخاری وموسلم قه دگوهیژن

مهعنا: ئەو تشتئ ب ریکا بوون ونهسه بی ل سهر مروقی حهرام دبت،
ههر ئەو ب ریکا دانا شیرئ ژئ ل سهر وی حهرام دبت، وئ هه ئیشاره ته بو
مهسه لا شوپکرن وژئینانئ.

وئاشکه رایه کو د شریعه تی دا هندهک ژن هه نه، ل سهر مروقی حهرامه
وان ماره بکهت، ژ بهر وی په یوه ندیا نهسه بی یا ب ریکا بوون ومروقا یینئ
د ناقبه را مروقی ووان دا هه ی، وئو ژن دو په نگن:

ئیک: ئەو ژئین بو مروقی حهرام حهرامبوونه کا ههر وههر، ئەگهر ب تنئ
ژئ بن، وئ هه دو پشکن:

أ- ئەوین ژ بهر نهسه بی ب تنئ حهرام دبن، وهکی: دهیک وهندی بلند
ببت، وکچ وهندی نزم ببت، وخویشک وهندی نزم ببت، ومهت وخالهت یین
وی ویین دهیک وبابین وی.

ب- ٺهون ٺ بهر نه سهيبي د گهل خزمائيني حرام دين، وهكي: ٺنبايي
وهندي بلند بيت، وبويك، وخهسوي وهندي بلند بيت، ونه قسيا وي ٺ وي
ٺني يا هاتيه ٺه گوهاستن وهندي نزم بيت، وٺنين نه قسيين وي.
وقي رهنكي ب هرد پشكان ٺه ٺن وزه لام تيډا دپشكدارن.

دو: ٺه ٺنين بو مرٺقي حرام حرامبوونه كا هه وهه، ٺه گه پيٺكه
بن، وٺه ٺه ب نسبت زه لامي ب تنبيه، چونكي ٺني دو ميڙ پيٺكه نابن!
و ٺقي رهنكيه: كٺمكرنا د ناٺهرا وان ههردو ٺنان دا يين كو ٺه گه ٺيڪ ٺ
وان زه لام با چي نه دبوو يا دي شوي پي بكهت، وهكي دو خویشكان، وٺني
وخاله تا وي يان مه تا وي.

ٺه ٺه ٺه ٺنين ماره كرنا وان ب پيكا نه سهيبي بو مرٺقي حرام دين،
وٺه گه مه ٺه زاني، دي بو مه ٺاشكهرا بت كو هه ٺيكا وهكي ٺان
ب پيكا شيري ٺي بگه هته مرٺقي بو مرٺقي يا حرامه، يه عني -بو نمونه-
ٺه گه ٺنه كي شير دابته كوره كي ٺه ل سهه وي حرام دبت: چونكي دبت
دهيكا وي، وكچين وي دبنه خویشكين وي، وخویشكين وي دبنه خاله تين
وي.. وهسا.

بهلي جوداييهك ل ٺيري ههيه، ٺه ٺي ٺه ٺهيه: حرامبوونا ب پيكا
شيري ٺ وي مرٺقي يي شير ٺه خواري بو عيالي وي دچت، بهلي بو
خویشك وبرا، ودهيك وباب، وخالهت وخال، ومهت ومامين وي ناچت،
يه عني: ٺه گه كوره كي شيري ٺنه كي خوار ٺه دبت كوري وي، وكوري وي
دبت نه ٺيبي وي، بهلي براي وي نابته كوري وي، وخویشكا وي نابته كچا
وي.. وهسا.

مفایي هديسي:

ٺه ٺه هديسه هندي دگه هينت كو ٺه حراميا نه سهه پيدا دكهت، دانا
شيري ٺي پيدا دكهت.

هه ديسا چل و بينجی

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ عَامَ الْفَتْحِ وَهُوَ بِمَكَّةَ: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَرَّمَ بَيْعَ الْخَمْرِ وَالْمَيْتَةِ وَالْخِنْزِيرِ وَالْأَصْنَامِ﴾ فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ شُحُومَ الْمَيْتَةِ فَإِنَّهَا يُطْلَى بِهَا السُّفْنُ، وَيُدْهَنُ بِهَا الْجُلُودُ، وَيَسْتَصْبِحُ بِهَا النَّاسُ؟ فَقَالَ: ﴿لَا، هُوَ حَرَامٌ﴾ ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عِنْدَ ذَلِكَ: ﴿قَاتَلَ اللَّهُ الْيَهُودَ، إِنَّ اللَّهَ لَمَّا حَرَّمَ شُحُومَهَا جَمَلُوهَا، ثُمَّ بَاعُوهَا، فَأَكَلُوا ثَمَنَهَا﴾.

رواه البخاري ومسلم

ژ جابری کوری عبداللهی -خودی ژئی رازی بت- دبیژت: ل سالا مهکهه هاتییه فهکرن من گوھ ل پیغه مبهری -سلاف لی بن- بوو ل مهکههی گۆت: هندی خودی و پیغه مبهری ویه فرۆتنا مهبی و مراری و به رازی و صه نه مان حه رام کریه. ئیکی گۆت: ئهی پیغه مبهری خودی، بهزی مراری مفا ژئی دئیته وهرگرتن، د گه میان ددهن، وچهرمی پی دۆن ددهن، و مرۆف وی بو پۆناهیی ب کارئینان دئینن؟ وی گۆت: نه، ئهو یی حه رامه. پاشی پیغه مبهری -سلاف لی بن- گۆت: خودی جوھیان بکوژت! خودی بهز ل سه ر وانحه رام کر، ئینا وان ئهو حه لاند، پاشی فرۆت، و بهایی وی خوار.

بوخاری و موسلم شه دگوهتیزن

پیغه مبهر -سلاف لی بن- د قی گۆتنا خو دا دو مه سه لئین گرنگ بو مه بهرچاف دکهت:

یا ټيکي: حهراميا فرۆتتا مه يې (وټو هر څه خوارنه که یا هشي مرؤقي ژ سهری دبه ت) وحيوانی بيی څه کوشتن مرار دبت، وبه رازی، وصه نه مان. .
ټه تشته د شریعتی دا دحهرامن، وهر تشته کی ب کارئینانا وی یا حهرام بت فرۆتتا وی ژی یا حهرامه.

یا دووی: تاوانا وان که سان ټه وین فهند و فیلان دکهن، ولی دگه ریپین وهریادانی بیخنه د مهسه لان دا، وتشتی حهرام بو خو حلال بکن، وټه څه حالی جوهیان بوو د گهل دینی وان، ده می خودی تشته ک ل سهر وان حهرام کربا، ټو لی دگه ریان ب هنده ک ریکیپن چه پ وچویر فایده ی ژ وی تشتی حهرام وهریگرن! وه کی بهزی حیوانی، ژ بهر زیده گاقیا وان خودی ټو ل سهر وان حهرام کر، ئینا دا رابن بهزی هلینن و بهن فرۆشن ووی پاره ی خون.

ومخابن ټه سالوخته تی کرپتی جوهیان نوکه د ناڅ ټوممه تا مه ژی دا پهیدا بوویه، ودی بینی هنده ک کهس لی دگه ریپین ب هر شوپه یه کا هه بت، یان هتا ب فه توایا نه زنان، تشتی حهرام بو خو حلال بکن، وټه څه کاره کی نه دورسته، وپیلیدانا ټه مری خودی، لهو پیغه مبه ری -سلاڅ لی بن- صه حابیپن خو ژ فی چندی دانه پاش، وبو وان ناشکرا کر کو تشتی خودی ب کارئینانا وی حهرام کریت، فرۆتن و مفاوه رگرتنا ژ وی ژی حهرامه.

ونه ب گۆتن ب تنی، بهلکی ب کریار ژی پیغه مبه ری -سلاڅ لی بن- ټه قاعیده یی شریعی بو صه حابیپن خو ب نه جه- کربو، ټه حمه د ژ عه بدللاهی کورپی عه بیاسی څه دگوهییزت، کول رۆژا شه ری خنده قی موسلمانان کافره ک کوشت وکله خی وی که فته دهستی موسلمانان، ئینا کافران داخوازا کرینا کهله خی زه لامی خو کر، پیغه مبه ری -سلاڅ لی بن- چو پاره وهرنه گرتن، وگۆته صه حابیپان: کهله خی وی بده نه فی، کهله خی وی یی پیسه، وټو پاره یی پی دئیتته وهرگرتن ژی یی پیسه!

و ل سهر فی بناخه یی فقهران قاعیده یه کی ددانن ټو ژی ټه څه یه: تشتی ب کارئینانا وی حهرام بت، فرۆتتا وی ژی حهرامه.

وههژیه بیژین: هندهک تشت ههنه، خوارنا وان حهرامه، بهلی چونکی
مفا ژئی دئیتته دیتن، فرۆتتا وان یا حهرام نینه، وهکی -بۆ نمونه-: صهی بۆ
نیچیری یان زیرهقانیی، وطهیرین نیچیری.

مفایین هه دیسی:

- ۱- ئەو تشتی خودی حهرام کریت، فرۆتتا وی ژئی حهرامه.
- ۲- پیغه مبهری -سلاش لی بن- نفرین ل وان کهسان کره بیین وهربادانی
دئیکه شریعتی خودی، ولی دگه پین تشتی حهرام بۆ خو حهلال بکهن.
- ۳- ئەو کهسین قی چهندی دکهن، وهکی جوھیانه ئەوین له عنهت ل سههر
ئهمان پیغه مبهران لی هاتیه کرن.

حەدیسە چل و شەشە

عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
بَعَثَهُ إِلَى الْيَمَنِ، فَسَأَلَهُ عَنْ أَشْرِيَّةٍ تُصْنَعُ بِهَا، فَقَالَ: ﴿وَمَا هِيَ؟﴾ قَالَ: الْبِتْعُ وَالْمِزْرُ،
فَقُلْتُ لِأَبِي بُرْدَةَ: مَا الْبِتْعُ؟ قَالَ: نَبِيذُ الْعَسَلِ، وَالْمِزْرُ نَبِيذُ الشَّعِيرِ. فَقَالَ: ﴿كُلُّ
مُسْكِرٍ حَرَامٌ﴾.

رواه البخاري

ژ ئەبوو موسایب ئەشعەری -خودئ ژئ رازی بت- دبیتت کو پیغەمبەری
-سلاف لی بن- ئەو ھنارتە یەمەنی، ئینا وی پساراً ھندەک قەخوارنان ژئ
کر ل ویرئ دەھانتە چیکرن، وی گۆت: ئەو چ قەخوارن؟ ئەبوو موسای
گۆتئ: ئەو (بتع و مزرن).. و پسار ژ ئەبوو بوردهیی^(۱) ھاتەکن: ئەو
چ قەخوارن بوون؟ وی گۆت: (بتع) ئاڤا ھنگفینی بوو، و مزرن ئاڤا جەھی
بوو، ئینا پیغەمبەری -سلاف لی بن- گۆت: ھەر تشتەکی ھشین خودانی
ببەت (وی سەرخۆش بکەت) یئ حەرامە.

بوخاری قەدگۆھیزت

بەری جەجا خاترخواستنی ل سالا دەھی مشەختی پیغەمبەری -سلاف لی
بن- ھەردو صەحابیین خۆ: ئەبوو موسایب ئەشعەری، و ناڤئ وی یئ دورست
عەبدللاھی کورئ قەیسئ ئەشعەری یئ تەمیمیە، و موغاذئ کورئ جەبەلی

(۱) ئەبوو بورده، و ناڤئ وی یئ دورست (حارث) یان (عامر) بوو، کورئ ئەبوو موسایب
ئەشعەری، و وی ئەڤ حەدیسە ژ بابئ خۆ قەگۆھاستیە.

هنارتنه وهلاتی یه مهنی؛ دا دینی نیشا وان بدهن، وحوکمی د ناقبه ری دا بکهن، وتشتی ل بهر وان ناسی ببا، یان نهو د حوکمی وی دا کهفتبانه گومانن دچوون پسیار ژ پیغه مبهری -سلاش لی بن- دکر، وئیک ژ وان تشتان نهفه بوو: ل یه مهنی خه لکی دو فهخوارن چی دکر، ئیک ژ جهی، ویا دی ژ هنگفینی، وئبوو موسا د حوکمی وان دا کهفته شک، لهو وی پسیار ژ پیغه مبهری -سلاش لی بن- کر کانی نهف فهخوارنه ددورستن یان نه؟ وپشتی پیغه مبهری -سلاش لی بن- پسیارا وان فهخوارن کری وکانی نهو چنه؟ بهرسقه کا گشتی دایی کو نهو مفایی ژئ ودریگرن بو شان فهخوارن، وهر فهخوارنه کا دی یا ههبت، وگوتی: ههر تشتی خه خودانی مهست وسهرخوش (سه کران) بکهت، ومهستی نهوه عقل بیتنه برن، نهو یی حهرامه..

مهعنا نهگهر و (عللهت) د حهرامی دا چوونا عقلیه، وناقحی فهخوارنی یان تشتی ژئ دئیتته چیکرن یا گرنگ نینه، وقورنان دهمی بهحسی حهرامیا فی رهنگی فهخوارنی دکهت، د سووره تا (المائدة) دا نایه تین (۹۰-۹۱) یئ ناشکهره دکهت کو نهو تشتی پیسه، و ژ کارئ شهیطانیه، وشهیطانی دقیت ب ریکا وی ویا قوماری ژئ، دوژمنی ونهقیانی د ناقبه را خه لکی دا پهیدا بکهت.. و فهخوارنا عقل پی بچت ماکا ههمی خرابی وپیساتیانه؛ چونکی هه خرابیه کا ههبت دبت د دویف دا بیت.

ودیاره تشتی نهبوو موسا ب گومان ئیخستی د فان ههردو فهخوارن دا نهو بوو، نهو د وهسا بوون نهگهر مرؤفه کی کیم ژئ فهخواریا سهرخوش نه دبوو، بهلی نهگهر گهلهک ژئ فهخواریا ژ نوی سهرخوش دبوو، ئینا پیغه مبهری -سلاش لی بن-، وهکی د روایه ته کا دی دا هاتی، ناشکهره کر کو ههر تشتی گهلهک ژئ خودانی سه کران بکهت، فهخوارنا کیمیا وی ژئ حهرامه.

و نهو تشتی عقل پی دچت دو رهنگن:

ئىك: ئەوئ عەقل پى دچت، و خوشيهك پى دگههته خودانى، وهكى مهپى، ب كارئينانا وى ئىكجار ههرامه.

دو: ئەو تشتى عەقل پى دچت، وچو خوشى پى ناگههته مرؤقى، وهكى بهنجى، ئەفه ئەگەر بو چارهسەرى ودهرمانى بت، زانا يئنفقى دپىژن: دورسته ئەو بپته ب كارئينان.

و د مهسهلا ههراميا وى تشتى دا يئ عەقل پى دچت فهرق نينه ئەو تشت يئ رۆن بت يان يئ هسك بت، خوارن بت يان فهخوارن بت.. ئەو ههمى دهرامن.

مفايىن هه ديسى:

۱- ههه تشتهكى عەقلى مرؤقى پى بچت، خوارن و فهخوارنا وى ههرامه.

۲- تشتى مرؤف د حوكمى وى دا بكهفته گومانى دقپت پسپارا وى بو خو ژ ئىكى زانا بكهت، بهرى فهتوايى بدهت.

۳- ودهمى پسپارهك ژ مرؤقى زانا دئپتهكرن يا باش ئەوه بهرسفا وى يا گشتى بت، دا پسپاركهه مفايهكى زپدهتر بو خو ژئ وههركت.

هه‌دیسا چل و هه‌فتی

عَنْ الْمُقَدَّامِ بْنِ مَعْدِي كَرِبَ الْكِنْدِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: ﴿مَا مَلَأَ ابْنُ آدَمَ وَعَاءً شَرًّا مِنْ بَطْنٍ، بِحَسْبُ ابْنِ آدَمَ أَكْلَاتٌ يُقِمْنَ صَلْبَهُ، فَإِنْ كَانَ لَا مَخَالَهَ، فَتُلُثُ لَطْعَامِهِ، وَتُلُثُ لِشَرَابِهِ، وَتُلُثُ لِنَفْسِهِ﴾.

رواه الترمذي

ژ مقدامی کوری مه‌عديه‌کری - خودی ژئی رازی بت - دبیژت: من گوھ ل پیغه‌مبه‌ری - سلاف لی بن - بوو دگوت: کوری ئاده‌می ئامانه‌کی خرابتر ژ زکی تژی نه‌کریه، وتیرا کوری ئاده‌می هه‌یه هنده‌ک پارین کو پشتا وی بگرن، وئه‌گهر وی ههر خوار، بلا سیئیک بو خوارنا وی بت، وسیئیک بو قه‌خوارنا وی، وسیئیک بو بیه‌نا وی.

ترمذی قه‌دگوه‌یزت

ئه‌ف هه‌دیسه بناخه‌یه‌کی ساخله‌می ودختوری د ناف خو دا هل دگرت، ومرۆقین زانا ب ساخله‌می وده‌رد وده‌رمانان دبیژن: ئه‌گهر مرۆف قی هه‌دیس ل سهر خو ب کار بینن، دی ژ نه‌خوشیان پاراستی مینن؛ چونکی مه‌عیده مالا ده‌ردانه، وپاریز سهری هه‌می ده‌رمانانه، دختوری عه‌ره‌بان حارشی کوری کلده‌ی دبیژت: تشتی مرۆف کوشتین، وده‌هه‌ تیبیرین، خوارنا ل سهر خوارنییه، به‌ری ئه‌و حهل بیت. وباشترین ره‌نگ سه‌ره‌ده‌ری د گهل خوارنی ئه‌وه - وه‌کی د هه‌دیس دا هاتی - مرۆف مه‌عیده‌یی خو بکه‌ته‌ سی پشک: پشکه‌ک بو خوارنی، وپشکه‌ک بو قه‌خوارنی، وپشکه‌ک بو بیه‌نی.

ئەفە بۆ وى يى نەشيت نەخوت، ژ خو ئەگەر ئەو بشيتە خو يا باشتەر ئەو ئەو هيتا كيمترى بخوت؛ چونكى كيم خوارن ساخلميا لەشى و دليه ژى، وسەلمەيى كورئ سەعیدی بەحسى صەحايان دكەت، دبيت: قەلەوى ل نك وان جەي لۆمى بوو وەكى گونەهە! يەعنى: دەمى ئىك ژ وان مرۆفەكى قەلەو ديتبا، ئەو ژ بەر قەلەويى د چاڤينوان دا دكەست، كا چاوا ئەو مرۆف د چاڤين واندا دكەست يى گونەه دكرن.

وزانايين خودايى ب دورستى ئەف شيرەتە ب كاردئينا، ژ ئيمامى شافعى دئيتە قەگواستن، دبيت: ئەفە شازدە سالە من هند نەخوارىه كو تير بيم، جارەكى تى نەبت ئەو ژى من هلاڤيت، چونكى تيرى لەشى گران دكەت، وتيگەهشتنى ناهيلت، وخەوى دئينت، ومرۆفى سست دكەت ژ كرنا عيبادهتى.

ويغەمبەرى -سلاف لى بن-، وبنەمالا وى ژى -وەكى د حەديسين دورست دا هاتى- هند خوارن نەدخوار كو تير ببن، عايشا دبيت: ئەفە پيغەمبەرى خودى -سلاف لى بن- هاتيه مەدينى سى رۆژا ل دويڤ ئىك وى هند نانى جەهى نەخواربوو كو تير ببت.

وئەگەر ئىك بيت: بەلكى وى خوارن نەبوو بخوت لەوا.. دى بيتين: ئەگەر خو وەسا ژى بت، خودى وى تشتى بو پيغەمبەرى خو هل دبيترت يى باشتەر و ب خيترتر بو وى.

مفایين هەديسى:

۱- ئەف حەديسه بەرى مە ددەتە زوهدى د دنيايى دا، وکيم خوارن ژ زوهدىيه.

۲- وئەگەر مرۆفى هەر خوار، يا دورست ئەو ئەو مەعیدەيى خو بکەتە سى پشک: ئىك بو خوارنى، وئىك بو قەخوارنى، وئىك بو بيتينى.

هه‌دیسای چل و هه‌شتی

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -: ﴿أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا، وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنَ النَّفَاقِ، حَتَّى يَدْعَهَا: إِذَا أُوْمِنَ حَانَ، وَإِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ، وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ﴾.

رواه البخاري ومسلم

ژ عبدالله لاهنی کوری عه‌مری - خودی ژئی رازی بت - دبیرت: پیغه‌مبه‌ری - سلاش لی بن - گوت: چار سالۆخت هه‌نه هه‌چیئ ئه‌و ل نک بن ئه‌و خوری منافقه، وه‌چیئ ئیک ژ وان ل نک هه‌بت ئه‌وی سالۆخته‌کی نفاقی ل نک هه‌یه‌ه‌تا ئه‌و وی ده‌یلت: ده‌می کهسه‌ک باوه‌ریا خو پئی دئینت ئه‌و خیانه‌تی لی بکه‌ت، وده‌می دناخفت دره‌وی دکه‌ت، وده‌می په‌یمان‌ه‌کی دده‌ت غه‌دری دکه‌ت، وده‌می هه‌ق‌کیی دکه‌ت زیده‌گافیی دکه‌ت.

بوخاری وموسلم فه‌دگوه‌یزن

نفاق سالۆخته‌که‌ل سه‌ر فیلبازی و خاپاندنی رادوه‌ستت، وئه‌و د ئه‌صل دا ئه‌وه‌ مرۆف ب سه‌رفه‌ خو ب ره‌نگه‌کی نیشا خه‌لکی بده‌ت، وراستیا وی د دل دا ب ره‌نگه‌کی دیه، له‌و ئه‌م ب کوردی دبیرینی: دوپویاتی. . و مرۆفی دوپوی کهسه‌که‌ نه‌ خودی ونه‌ خه‌لک هه‌ز ژئی دکهن، و دو ره‌نگین نفاقی هه‌نه:

ئیک: نفاقا مه‌زن:

وئښه ټوهه يا خودان پي کافر دبت، وهکي کو د دل دا باوهريي ب خودي
وپيغهمبهري وئيسلامي نهئنت، بهلي ب سهرفه وهسا خو نيشا خه لکي
بدهت کو وي باوهري ههيه؛ دا ب قي باوهريا ژ دره و ټو مفايهکي بگههينته
خو، يان زيانهکي ژ خو بدهته پاش. وقورئان رادگههينت کو ټهف رهنگي
دورويان دي چنه جهي ژ هميان نرمتر ونه خوشتر ل جهههه مئ.

دو: نفاقا بچويکتر:

وئښه نفاقا عمههليه، يا کو مروقي گونهمهکار دکهت، بهلي نهصلي
ئيمانئ ژ نک وي نابهت، وچار بناخه بو قي رهنگي نفاقي ههنه، ټو بو
دزقيرت، ټو ژي ټهغهنه:

۱- خيانه تا د ئيمانته تي دا:

هه رهنگهکي ئيمانته تي يي ههبت. ده مئ کهسهک باوهريا خو ب ئيکي
بينت، تشتهکي خو بدانتته نک، يان هتا گوتنهکي بو بيژت، ټو رابت
خيانهتي لي بکهت، تشتي وي بو نه زقيرنت، يان نه پينيا وي تاشکهرا
بکهت.

۲- درهوا د ئاخفتني دا:

ده مئ کهسهکي باوهري ب ئيکي دي ههبت، ټو بچت ئاخفتنهکا ژ دره
بو بيژت، دا بخاپينت، ټهغه بناخه يي هه نفاقهکييه، لهو دئيته گوتن: دره
ټو بناخه يي نفاق ل سه ر دئيته ئافا کرن.

۳- غه درهيا د پهيماني دا:

وهکي کو مروقهک سوز وپهيمانهکي بدهته کهسهکي، وټو ل ده مئ دانا
قي سوزي د دل دا دزانت کو ټهوقي سوزا خو ب جه نائينت، يان پهيمانهکي
ددهته کهسهکي وغه دري لي دکهت وي پهيماني ب جه نائينت. خودي
د قورئاني دا فه رمانئ ل مه دکهت کو ټه م سوزين خو ب جه بينين، ووان
عهقدان پيک بينين بين ټه م ددهينه ئيکودو.

۴- زنده‌گافیا د هه‌فرکیی دا:

ومه‌خسه‌د ب قی ئه‌وه ده‌می ئه‌وه هه‌فرکیی د گه‌ل ئیکی دکه‌ت، ژ قه‌ستا
ژ حه‌قیی لادده‌ت، ونه‌حقیی دبیرت و دکه‌ت دا هه‌فرکیی خو بشکینت و خو
ب سه‌ر بیخت، وتشتی نه‌ حقیی وی بت بگه‌هینته خو. ئه‌ف زنده‌گافییه ژ
بناخه‌یه‌کی نفاقیه.

مفایین هه‌دیسی:

۱- ئه‌ف هه‌دیسه مه ژ نفاقا عه‌مه‌لی دده‌ته پاش.

۲- نفاقا عه‌مه‌لی چار سالۆخت هه‌نه، د قی هه‌دیسی دا بو مه
ئاشکه‌را دبن، ئه‌وه ژی ئه‌فه‌نه: خیانه‌ت، دره‌و، غه‌در، وزنده‌گافی.

هه دیسا چل و نه هی

عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -: ﴿لَوْ أَنَّكُمْ تَتَوَكَّلُونَ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ، لَرَزَقَكُمْ كَمَا يَرْزُقُ الطَّيْرَ، تَغْدُو جَمَاصًا، وَتَرُوحُ بِطَانًا﴾.

رواه الترمذي

ژ عومهری کوری خه ططابی - خودی ژی رازی بت - دبیرت: پیغه مبهری - سلاف لی بن - گوت: نه گهر هوبن ب دورستی خو بهیلنه ب هیقیا خودی فه، نهو دی رزقی ههوه دت کانن چاوا رزقی طهبری ددهت، سپیدی برسی دهردهفت، وئیقاری تیر دزقرت.

ترمذی فه دگوهرت

نهف هه دیسه بناخهیه د مهسه لا خو هیلانا ب هیقیا خودی فه دا، نهوا ب عهره بی دبیرتی: (تهوه ککول)، و نهو ئاشکهرا دکهت کو تهوه ککول ئیک ژ مهزترین نه گهرین ب دهستقه هاتنا رزقیه، وراستی تهوه ککول نهوه دل بی راستگو بت دهمی خو دهیلته ب هیقیا خودی فه، ویزانت کو خودییه دشیت وی تشتی بگه هینتی بی مفایی وی تیدا هه، و نهوه دشیت وی تشتی ژی بدهته پاش بی زبانا وی تیدا هه، قیجا مادهم هوبه بلا نهو کاری خو هلیسیرته وی ب تنی، و خو ب هیلته ب هیقیا وی ب تنی فه.

ودهمی نه دبیرین: دفتت مروث خو بهیلته ب هیقیا خودی ب تنی فه، مهعنا قی گوتنی نهو نینه هه ما نهو روینته خواری، و وان نه گهرین ماددی

ب کار نهئینت یی خودی داناین وفهرمان ب جهئینانا وان کری، وئگهر مرؤف هزرا خو د وی نمونهی دا بکعت ژی یا پیغه مبهری -سلاف لی بن- ئینای ئەف چهنده بو مه باش ئاشکهره دبت، طهیر ده می لی دبت ه سپیده ویی برسی، ئەو د هیلینا خو دا ناروینت، بهلکی دهر دکهفت ودچت بو خو ل رزقی دگهرییت، لهو ئیشاری دزقرته هیلینا خو تیر. . معنا: هوبن ژی گهلی مرؤقان، وان ئه گهران ب کار بینن یین خودی ئینانا رزقی ههوه پیغه گریدای، بهلی گهلهک خه می ژ رزقی پاشه پوژی نه خون، چونکی ئەو ل نک خودی یی نفیسیه.

و ژ قی حه دیسی دیار دبت کو گهلهک مرؤف هه نه ب دورستی خو ناهیلنه ب هیثیا خودی فه، و د تهوه ککولی ناگههن، وهزر دکهن هه ما ئه گهرین ماددی ب تنینه رزقی ب دهست خودانی دئین، وقه دهرا خودی یا د پشت ئه گهران را هه ی ژ بیر دکهن، لهو دئ بینن ئەو خو ب ئه گهران فه زیده دوه ستینن، بهلی د گهل هندئ ژی ئەو رزق ب تنی دگه هته وان یی خودی بو نفیسی، و د حه دیسه کی دا یا ترمذی ژ نه نسی فه دگوهیت هاتیه کو زهلامه کی پسپار ژ پیغه مبهری -سلاف لی بن- کر: ئەز حیشترا خو گریدهم وبهیلمه ب هیثیا خودی فه، یان بهردهم وبهیلمه ب هیثیا خودی فه؟ گوت: گریده وبهیلمه ب هیثیا خودی فه.

مفایین هه دیسی:

۱- ئه گهر مرؤف د هه می کارین خو دا خو بهیلته ب هیثیا خودی فه، ئەو رزقی وی دئ دهت.

۲- تهوه ککول معنا وی ئەو نینه مرؤف ئه گهرین ماددی ب کار نهئینت وهه ما روینته خواری و بیژت: خودی رزقی دئ دهت.

۳- ئەوی خو ب ئه گهرین ماددی ب تنی ژی فه گریدهت، معنا وی باوهری ب قه دهرا خودی نینه.

هەدیسە پینجی

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسَيْرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ أَتَى النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ شَرَائِعَ الْإِسْلَامِ قَدْ كَثُرَتْ عَلَيَّ، فَبَابُ تَمَسُّكِ بِهِ جَامِعٌ، قَالَ: ﴿لَا يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْبًا مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾.

رواه أحمد

ژ عەبدوللاھە کورەیی بوسری -خودەئ ژئ رازی بت- گۆت: زەلامەک هاتە نک پیغەمبەری -سلاف لی بن- وگۆتئ: ئەئ پیغەمبەری خودەئ، شریعتەئین ئیسلامی ل من زێدە بوون، دەرگەهەکی کۆمکەر بو من بیژە ئەز خو پیغە بگرم، وی گۆت: بلا ئەزمانئ تە هەری تەر بت ژ زکری خودەئ.

ئەحمەد فەدگوهیتز

بەری نوکە و د پتر ژ هەدیسەکی دا بەحسی زکری خودەئ، وپهائی مەزنی هەدەک زکری هاتیە، و د قئ هەدیسە دویمایی دا بەحسی قەنجی وپهائی بەردەوامیا ل سەر زکری دئیتەکرن.

د گەلەک هەدیسەن دا هاتیە کو ژ سالۆخەتین پیغەمبەری -سلاف لی بن- ئەو بوو وی د هەمی حالین خو دا زکری خودەئ دکر، و د هەدیسەکی دا یا موسلم ژ ئەبوو هورەیرەئ فەدگوهیتز هاتیە کو جارەکی پیغەمبەر -سلاف لی بن- د گەل صەحابیین خو ل وەغەرەکی بوون، ئەو د چیاہەکی را دەریاس بوون، دگۆتئ: چیاہی (جومدان)، ئینا پیغەمبەری -سلاف لی بن- گۆت: بەدەنە ری ئەفە جومدانە، وپین (موفەررد) بەری راکریە.. گۆتن: ئەئ

پیغهمبه‌ری خودی موفه‌ررد کینه؟ وی گۆت: ئەون یێن گه‌له‌ک زکری خودی دکهن.

وه‌لکه‌فتنا قی گۆتنی د ریوایه‌ته‌کا دی دا پتر بۆ مه‌ ئاشکه‌را دیت، موعا‌ذ دبیژت: ده‌می ئەم گه‌ه‌شتینه‌ چیا‌یی جوم‌دان، پیغهمبه‌ری -سلا‌ف لی بن- گۆته‌ من: کانی ئەوین به‌ری مه‌ را‌کری؟ من گۆت: یێن چووین وه‌له‌کی ل پشت خۆ هیلاین.. گۆت: وی گۆت: ئەمی موعا‌ذ، یێن به‌ری را‌کری ئەون یێن گه‌له‌ک زکری خودی دکهن.

یه‌عنی: سباقا دورست ئەو نینه‌ مرۆف به‌ری خه‌له‌کی را‌که‌ت، ووان ل پشت خۆ به‌یلت، به‌له‌کی سباقا دورست ئەوه‌ مرۆف به‌رده‌وام زکری خودی بکه‌ت، هنگی ئەو دی به‌ری خه‌له‌کی را‌که‌ت وقه‌ستا جه‌ین خۆش ل به‌حه‌شتی که‌ت.. وعومه‌ری کو‌ری عه‌بدلعه‌زیزی ژێ -خودی ژێ رازی بت- ئیشاره‌ت بۆ قی چه‌ندی دابوو ده‌می دا هه‌جی ژ عه‌ره‌فی شه‌ره‌قن پشتی رۆژ ئا‌قا بووی، وی دیت هه‌ر ئیک یی له‌زی دکه‌ت دا به‌ری هه‌قالی خۆ را‌که‌ت، وی گۆت: ئەوی به‌ری را‌دکه‌ت نه‌ ئەوه‌ یی حیشترا وی زویتر بچت، به‌له‌کی ئەوه‌ یی دچت وگونه‌هین وی بۆ هاتینه‌ غه‌فراندن.

ودا مرۆف د هه‌می ده‌مین خۆ دا خودی ل بی‌را خۆ بینته‌فه، پیغهمبه‌ری -سلا‌ف لی بن- بۆ هه‌ر حال وکاره‌کی زکری تاییه‌ت ده‌سنیشان کره‌، ده‌می مرۆف ژ خه‌و را‌دیت، ده‌می دنقت، ده‌می خوارنی دخوت، خۆ ده‌می دچته‌ ده‌ستاقی، وژی ده‌ردکه‌فت ژێ! دا چو ده‌مان ئەو دو‌یر ژ خودی نه‌ژیت.

وهه‌ما به‌سه‌ بیژین: خودایی مه‌زن د قورتانی دا ده‌می به‌حسی منافقان دکه‌ت، دبیژت: ﴿وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (النساء: ۱۴۲) یه‌عنی: کیمه‌کی تی نه‌بت ئەو خودی ل بی‌را خۆ نائینه‌ فه، وه‌ر ژ به‌ر قی چه‌ندی هنده‌ک پیشیین قی ئومه‌تی دگۆت: هه‌چی گه‌له‌ک زکری خودی بکه‌ت دی یی به‌ری بت ژ نفاق.

وئبن حېبان ژ موعاذی کورې جبهلی فه دگوهیژت، دبیرت: تشتی
دویمایی بی منژ پیغه مبهری گوھ لی بووی، وپشتی هنگی من ئەو نه دیته
فه، ئەو بوو من گوئی: کارئ ژ ههمیان باشتەر و مرۆقی پتر نیتزیککی خودئ
دکەت چیه؟ وی گوئ: کو تو بمری وئەزمانی ته بی تەر ژ زکری خودئ.

مفایین هەدیسی:

۱- ئەف هەدیسه هندی دگهینت کو دەرگههی کۆمکەر بو خیرئ ئەوه
مرۆف بەردهوام زکری خودئ بکەت.

۲- کو ئەزمانی مرۆقی هەردەم بی تەر بت ب زکری خودئ ئەو باشتەین
کاره مرۆف دکەت.

هیقیما مه ژ خودئ ئەوه ئەو بەردهوامیا زکری ب رزقی مه بکەت،

ودەمی ئەو مه دمرینت ئەم بمرین وئەزمانی مه بی تەر

بت ب زکری وی.. وحمد بو وی خودایی بن

بی تەوفیقا مه دای بو تمامکرنا

قی کاری.

ناھەرۆك

بایهت	بهریهپ
<p>بیئشگوتن</p> <p>هه دیسا ئیکی: إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ ..</p> <p>هه دیسا دووی: يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ ..</p> <p>هه دیسا سییی: بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ ..</p> <p>هه دیسا چاری: إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ ..</p> <p>هه دیسا پینجی: مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا ..</p> <p>هه دیسا شهشی: إِنَّ الْحَلَالَ بَيْنَ وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ ز.</p> <p>هه دیسا هفتی: الدِّينُ النَّصِيحَةُ ..</p> <p>هه دیسا هشتی: أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا ..</p> <p>هه دیسا نههی: مَا مَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَاجْتَنِبُوهُ ..</p> <p>هه دیسا دههی: أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا ..</p> <p>هه دیسا یازدی: دَعْ مَا يَرِيْبُكَ إِلَى مَا لَا يَرِيْبُكَ.</p> <p>هه دیسا دوازدی: مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهِ.</p> <p>هه دیسا سیزدی: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ.</p> <p>هه دیسا چاردی: لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ يَشْهَدُ ..</p> <p>هه دیسا پازدی: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ..</p>	

<p> هديسا شازدي: لَا تَغْضَبُ. هديسا ههڌدي: إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ.. هديسا ههڌدي: اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ.. هديسا نوزدي: يَا غُلَامُ، إِنِّي أُعَلِّمُكَ كَلِمَاتٍ.. هديسا بيستي: إِنَّ وَمَا أَدْرَكَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأُولَى.. هديسا بيست وئيكى: قُلْ آمَنْتُ بِاللَّهِ ثُمَّ اسْتَقِمْ.. هديسا بيست و دووي: أَرَأَيْتَ إِذَا صَلَّيْتُ الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَاتِ.. هديسا بيست وسيبي: الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ.. هديسا بيست و چارى: يَا عِبَادِي، إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي.. هديسا بيست و پينجى: أَوْلَيْسَ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ مَا تَصَدَّقُونَ.. هديسا بيست وشهشى: كُلُّ سُلَامَى مِنَ النَّاسِ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ.. هديسا بيست و هفتى: الرُّحْسُنُ الْخُلُقِ.. هديسا بيست وهشتى: أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ.. هديسا بيست ونههى: لَقَدْ سَأَلْتَ عَنْ عَظِيمٍ.. هديسا سيهه: إِنَّ اللَّهَ -عَزَّ وَجَلَّ- فَرَضَ فَرَائِضَ فَلَا تُضَيِّعُوهَا.. هديسا سيهه و ئيكى: ارْهَدْ فِي الدُّنْيَا مِجْبَكَ اللَّهِ.. هديسا سيهه و دووي: لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ. هديسا سيهه و سيبي: لَوْ يُعْطَى النَّاسُ بِدَعْوَاهُمْ.. هديسا سيهه و چارى: مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ.. </p>

<p> هَدِيسَا سِيه و پيِنجِي: لَا تَحَاسِدُوا، وَلَا تَنَاجَشُوا.. هَدِيسَا سِيه و شَهَشِي: مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا.. هَدِيسَا سِيه و هَهَفَتِي: إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ.. هَدِيسَا سِيه و هَهَشْتِي: إِنَّ اللَّهَ قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا.. هَدِيسَا سِيه و نَهْهِي: إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِي عَنْ أُمَّتِي الْخَطَأَ.. هَدِيسَا چَلِي: كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ، أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ.. هَدِيسَا چَل و نِيكِي: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يَكُونَ هَوَاهُ تَبَعًا لِمَا جِئْتُ بِهِ.. هَدِيسَا چَل و دَووِي: قَالَ اللَّهُ: يَا ابْنَ آدَمَ، إِنَّكَ مَا دَعَوْتَنِي وَرَجَوْتَنِي.. هَدِيسَا چَل و سِييِي: أَلْحِقُوا الْفَرَائِضَ بِأَهْلِهَا.. هَدِيسَا چَل و چَارِي: الرِّضَاعَةُ مُحَرَّمٌ مَا مُحَرَّمُ الْوِلَادَةِ.. هَدِيسَا چَل و پيِنجِي: إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَرَّمَ بَيْعَ الْحَمْرِ.. هَدِيسَا چَل و شَهَشِي: فَسَأَلَهُ عَنْ أَشْرَبِيَّةٍ تُصْنَعُ بِهَا، فَقَالَ: وَمَا هِيَ؟ هَدِيسَا چَل و هَهَفَتِي: مَا مَلَأَ ابْنُ آدَمَ وَعَاءً شَرًّا مِنْ بَطْنٍ.. هَدِيسَا چَل و هَهَشْتِي: أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا.. هَدِيسَا چَل و نَهْهِي: لَوْ أَنَّكُمْ تَتَوَكَّلُونَ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ.. هَدِيسَا پيِنجِي: لَا يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْبًا مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ. </p>
